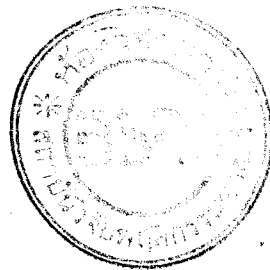

การสร้างแบบทดสอบอ่านไทยระดับชั้นประถมปีที่ ๔
และผลการทดลองใช้แบบทดสอบ

สมนึก คำอุไร
เรียบเรียง

รายงานการวิจัยฉบับที่ ๑๔
สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก
วิทยาลัยวิชาการศึกษา
สุขุมวิท ๒๓ กรุงเทพมหานคร ๑๑
มิถุนายน ๒๕๑๖

สารบัญ

	หน้า
ภูมิหลัง	๑
วัตถุประสงค์	๒
แนวการสร้างแบบทดสอบและรูปร่างลักษณะของแบบทดสอบโดยทั่วไป	๒
รายละเอียดการดำเนินการสร้างแบบทดสอบอ่านไวยากรณ์	๓
การสร้างแบบทดสอบอ่านไวยากรณ์ ชุดที่ ๑	๓
ผลการทดลองใช้แบบทดสอบอ่านไวยากรณ์ ชุดที่ ๑	๔
การสร้างแบบทดสอบอ่านไวยากรณ์ ชุดที่ ๒	๔
การทดลองใช้แบบทดสอบอ่านไวยากรณ์ ชุดที่ ๒	๔
ผลการทดลองใช้แบบทดสอบอ่านไวยากรณ์ ชุดที่ ๒	๕
การสร้างแบบทดสอบอ่านไวยากรณ์ ชุดที่ ๓	๖
การทดลองใช้แบบทดสอบอ่านไวยากรณ์ ชุดที่ ๓ ครั้งที่ ๑	๖
ผลการทดลองใช้แบบทดสอบชุดที่ ๓ ครั้งที่ ๑	๖
การทดลองใช้แบบทดสอบอ่านไวยากรณ์ ชุดที่ ๓ ครั้งที่ ๒	๑๐
การทดลองใช้แบบทดสอบอ่านไวยากรณ์ ชุดที่ ๓ ครั้งที่ ๓	๑๒
ผลการทดลองใช้แบบทดสอบอ่านไวยากรณ์ ชุดที่ ๓ ครั้งที่ ๓	๑๒
ข้อสังเกตจากผลการทดลองใช้แบบทดสอบอ่านไวยากรณ์ ชุดที่ ๓ รวม ๓ ครั้ง	๑๔
รายละเอียดการสร้างแบบทดสอบอ่านเข้าใจความ	๑๖
การทดลองใช้แบบทดสอบอ่านเข้าใจความ ครั้งที่ ๑	๑๖
ผลการทดลองใช้แบบทดสอบเข้าใจความ ครั้งที่ ๑	๑๗
การทดลองใช้แบบทดสอบอ่านเข้าใจความ ชุดที่ ๑ ครั้งที่ ๒	๑๙
ผลการทดลองใช้แบบทดสอบอ่านเข้าใจความชุดที่ ๑ ครั้งที่ ๒	๑๙
การทดลองใช้แบบทดสอบอ่านเข้าใจความ ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๑	๒๙
ผลการทดลองใช้แบบทดสอบอ่านเข้าใจความ ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๑	๒๙
การทดลองใช้แบบทดสอบอ่านเข้าใจความที่ ๒ ครั้งที่ ๒	๓๐
ผลการทดลองใช้แบบทดสอบอ่านเข้าใจความที่ ๒ ครั้งที่ ๒	๓๑
สรุป	๓๒

(ข)

	หน้า
ภาคผนวก ๑	๓๓
ภาคผนวก ๒	๔๔
ภาคผนวก ๓	๖๗
ภาคผนวก ๔	๘๓
ภาคผนวก ๕	๘๔
ภาคผนวก ๖	๘๓
ภาคผนวก ๗	๘๗
ภาคผนวก ๘	๑๑๑
ภาคผนวก ๙	๑๒๓
ภาคผนวก ๑๐	๑๒๗

การสร้างแบบทดสอบอ่านไทยระดับชั้นประถมปีที่ ๔ และผลงานวิจัยจากการใช้แบบทดสอบนั้น

ภูมิหลัง

การสร้างแบบทดสอบอ่านไทยที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้มีภูมิหลังมาจากการขยายขอบเขตงานของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก จากที่เคยทำการวิจัยศึกษาและค้นคว้าพัฒนาการของเด็กไทยในค่านิจติวิทยาลัยล้วน ๆ มาทำการวิจัย และค้นคว้าทางการเรียนการศึกษารวมของเด็กเพิ่มขึ้น กล่าวคือ ในปี ๒๕๐๓ อันเป็นปีที่สถาบันกำลังวางโครงการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กเพื่อให้ควบคู่ไปกับการวิจัยเรื่องความเจริญเติบโตของเด็กนั้น สถาบันได้สังเกตเห็นความสำคัญของความสามารถทางอ่านโดยทั่วไปว่า การที่เด็กจะเรียนรู้วิชาใด ๆ ได้ นั้นย่อมต้องอาศัยความสามารถในการอ่านเป็นมูลฐาน ในกลุ่มผู้เรียนไม่ว่าผู้เรียนจะอยู่ชั้นใดจะเป็นที่สังเกตเห็นอยู่บ่อย ๆ ว่า หากผู้ใดมีความสามารถในการอ่านลดหย่อนแล้ว ความรู้ ความคิด ของบุคคลผู้นั้นก็จะแคบหรืออยู่ในวงจำกัด แม้เพียงความสามารถในการใช้สำนวนโวหารในการพูดที่ดี ในการเขียนที่ดี จะค่อยไปอย่างเห็นได้ชัดทั้งในขณะที่ประกอบอาชีพก็จะเห็นว่า ความเจริญก้าวหน้าของผู้ที่มีความสามารถในการอ่านเป็นพื้นฐานอยู่นั้น รุดหน้าไปไกลเกินกว่าและรวดเร็วกว่า ผู้ที่มีความบกพร่องในการอ่านนั้นมาก

สถาบันยังตระหนักดีอีกว่า ประชากรไทยโดยทั่วไปนั้นส่วนใหญ่มีการศึกษาเพียงจบชั้นประถมปีที่ ๔^๑ อันเป็นเกณฑ์บังคับตามพระราชบัญญัติการศึกษาในกาลสมัยนั้น กว้าง จึงเป็นที่น่าสนใจที่สถาบันจะศึกษาค้นคว้าดูผลการเรียนซึ่งวัดได้จากความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่จบชั้นประถมปีที่ ๔ ไปแล้วนั้นสักจำนวนหนึ่ง เพื่อสถาบันจะได้อาศัยผลการค้นคว้านั้นเป็นเครื่องช่วยประเมินว่าประชากรไทยนั้นมีความรู้ความสามารถติดตัวไปจากโรงเรียนมากน้อยเพียงใด อ่านได้เขียนได้ดีประการใด และจะได้ติดตามศึกษาต่อไปว่าเขาเหล่านั้นมีการฝึกฝนหรือเล่าเรียนเพิ่มเติมหลังจากออกจากโรงเรียนไปแล้วบ้างหรือไม่ มีสาเหตุ

^๑ สำนะโนประชากร ประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๓ รายงานสถิติว่ามีผู้วุฒิตั้งแต่ ป. ๑-ป. ๔ มี ๑๑,๕๔๘,๖๗๓ คน วุฒิสุงกว่านั้นมี ๕,๑๑๐,๓๓๔ คน ผู้มีเรียนหนังสือรวมทั้งผู้มีอายุยังไม่ได้เรียน ๘,๕๘๘,๘๐๘ คน

อันใดที่ทำให้บุคคลทั้งหลายได้ความรู้ ได้ความสามารถไปจากโรงเรียนต่าง ๆ กัน ฯลฯ สถาบันจึงดำริให้เริ่มต้นงานวิจัยของโครงการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นด้วยการประเมินผลความสามารถทางการอ่านก่อนอย่างอื่น การสร้างแบบทดสอบอ่านไทยระดับชั้นประถมปีที่ ๔ จึงอุบัติขึ้น

วัตถุประสงค์

การสร้างแบบทดสอบอ่านไทยด้วยเหตุผลดังกล่าวแล้ว มีวัตถุประสงค์จะให้ได้แบบทดสอบอ่านไทยระดับชั้นประถมปีที่ ๔ สองลักษณะ ๆ ละสองฉบับ ลักษณะหนึ่งนั้นให้มีความเหมาะสมที่จะใช้ตรวจสอบหรือประเมินอัตราความเร็วในการอ่านภาษาไทย และรู้เรื่องที่อ่านพอประมาณ ซึ่งจะเรียกต่อไปนี้ว่าแบบทดสอบอ่านไว อีกลักษณะหนึ่งให้มีความเหมาะสมที่จะใช้ตรวจสอบหรือประเมินความเข้าใจในการอ่านว่าเมื่อผู้อ่านได้อ่านเรื่องราวหรือเนื้อความหนึ่ง ๆ แล้ว มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านนั้นได้แค่ไหนเพียงใด ซึ่งจะเรียกต่อไปนี้ว่า แบบทดสอบอ่านเข้าใจความ

ในแต่ละคู่ของแบบทดสอบ (แบบทดสอบอ่านไว ๑ คู่ และแบบทดสอบอ่านเข้าใจความ ๑ คู่) จะมีความยากง่ายของเรื่อง ความสนุก และความสั้นยาวของแบบทดสอบใกล้เคียงกัน หรือกล่าวอย่างเป็นวิชาการว่า “ขนานกัน” เพื่อใช้แทนกันได้ในโอกาสต่าง ๆ กัน

แนวการสร้างแบบทดสอบและรูปร่างลักษณะของแบบทดสอบโดยทั่วไป

แบบทดสอบอ่านไทยที่สถาบันดำริให้มีการสร้างขึ้นใช้นี้ มีสองลักษณะ และมีชื่อตามลักษณะของการใช้ดังกล่าวแล้ว คือแบบทดสอบอ่านไว และแบบทดสอบอ่านเข้าใจความแบบทดสอบอ่านไวนั้น ผู้เชี่ยวชาญ^๑ ประจำสถาบันกำหนดให้เป็นนิทานร้อยแก้วที่ไม่เคยปรากฏที่ใดมาก่อนเลย แต่ให้มีความยากง่ายพอ ๆ กับหนังสือเรียนชั้นประถมปีที่ ๔ และให้มีความยาวประมาณว่าให้นักเรียนอ่านจบเรื่องได้ใน ๓๐ นาทีโดยเฉลี่ย จัดวางรูปตามมาตรฐานอ่านไว^๒ (ภาษาอังกฤษ) ที่ประเทศออสเตรเลีย เคยใช้อยู่ กล่าวคือในเกือบทุกประโยคของเรื่องที่จะอ่านจะมีคำนอกเรื่องหรือนอกข้อความมาแทรกอยู่เป็นระยะ ๆ ผู้อ่านจะต้องพิจารณาเลือกอ่านคำที่ถูกต้องกับเรื่อง กับประโยค หรือกับข้อความที่อยู่ใกล้เคียงนั้นด้วยความระมัด

๑ Dr. Hugh Philp ผู้เชี่ยวชาญและผู้ชำนาญการสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก อยู่ในตำแหน่งระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๒-๒๕๐๖

๒ Silent Reading Test from Australian Council for Educational Research

ระวังจึงจะอ่านได้เข้าใจพอที่จะต่อความต่อประโยคกันได้ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบไปในตัวว่า ขณะที่ผู้อ่านอ่านอยู่นั้น ได้ใช้ความสังเกตหรือใช้สติปัญญาอ่านให้เข้าใจเรื่องด้วยหรือไม่ และเพื่อให้มีโอกาสตรวจสอบว่าผู้อ่านได้เลือกอ่านคำที่ถูกต้องจริงหรือไม่จึงขอให้ผู้อ่านถือคินสอคอยขีดเส้นใต้คำที่เลือกอ่านนั้นด้วย จำนวนคำแปลกปลอมที่แทรกเข้ามานั้น ถ้าจะให้มีเพียงหนึ่งคำก็จะไม่ถูกต้องตามหลักวิชา^๑ นัก จึงได้ให้มี ๒ คำเป็นอย่างน้อยแทรกสลับอยู่กับคำที่ถูกโดยไม่กำหนดแน่ว่าจะอยู่เป็นคำที่ ๑-๒ หรือ ๓ ในจำนวน ๓ คำที่อยู่ด้วยกันนั้น

การกำหนดความยาวของแบบทดสอบว่า ประมาณให้นักเรียนอ่านจบได้ใน ๓๐ นาที โดยเฉลี่ยนั้น ก็เนื่องจากมีความประสงค์จะใช้เวลาทดสอบ (กำหนดให้นักเรียนอ่าน) สัก ๑๐-๑๕ นาทีเท่านั้น (ซึ่ง ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ^๒) เป็นเวลานานพอที่จะได้จำนวนคำที่อ่านมากำหนดหาอัตราความเร็วเฉลี่ยต่อคนต่อนาทีได้แล้ว

เนื่องจากการทดสอบใช้ทดสอบเป็นหมู่ จึงให้นักเรียนอ่านโดยไม่ต้องออกเสียง

ส่วนแบบทดสอบอ่านเข้าใจความนั้น มีแนวการสร้างและรูปลักษณะทำนองเดียวกับแบบทดสอบอ่านเข้าใจความที่เป็นแบบทดสอบมาตรฐาน^๓ ของออสเตรเลียอีกเช่นกัน ซึ่งประกอบด้วยเรื่องสั้น ๆ หลายเรื่อง ท้ายเรื่องแต่ละเรื่องมีคำถามและถามเอาความเข้าใจจากเรื่องที่อ่าน แต่เป็นคำถามแบบปรนัย กำหนดคำตอบไว้ให้นักเรียนเลือกตอบ คำถามละ ๕ คำตอบ ใน ๕ คำตอบนี้จะมีคำตอบที่ถูกเพียงคำตอบเดียว เมื่อผู้อ่านเลือกคำตอบใด ก็ให้ขีดเส้นใต้คำตอบนั้น กำหนดความยาวให้อ่านและทำตอบในเวลาประมาณ ๓๐ นาทีโดยเฉลี่ย การทดสอบเป็นการทดสอบหมู่เช่นเดียวกับอ่านไว จึงให้นักเรียนอ่านโดยไม่ออกเสียงเช่นเดียวกัน

รายละเอียดการดำเนินการสร้างแบบทดสอบอ่านไว

รายละเอียดการสร้างแบบทดสอบต่อไปนี้จะขอกล่าวถึงแบบทดสอบอ่านไวเสียก่อน ซึ่งมีหลายชุดกว่าจะได้ยุติการแก้ไขปรับปรุง และจะขอยกมากล่าวสัก ๓ ชุด โดยจะเรียกสั้น ๆ ว่า แบบทดสอบอ่านไวชุดที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ตามลำดับ

การสร้างแบบทดสอบอ่านไวชุดที่ ๑

สุภาณี เบอช^๔ เป็นคนแรกที่ได้รับมอบหมายงานสร้างแบบทดสอบอ่านไทย และได้เริ่มดำเนินการสร้างแบบทดสอบอ่านไวด้วยการนำนิทานเปอร์เซีย (เขียนด้วยภาษาอังกฤษ)

^๑ Robert L. Ebel, *Measuring Educational Achievement*, (New Delhi; Prentice-Hall of India Private Ltd., 1966)

^๒ Dr. Hugh Philp.

^๓ Silent Reading Test from Australian Council for Educational Research

^๔ สุภาณี เบอช เป็นอาจารย์ประจำสถาบันในระหว่างปี ๒๔๘๘-๒๕๐๓

สองเรื่องมาแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทย ให้ชื่อนิทานเรื่องหนึ่งว่า “พรประเสริฐ” และอีกเรื่องหนึ่งว่า “ภรรยาช่างตัดผม” นิทานทั้งสองเรื่องนี้ผู้เรียบเรียงได้พยายามเลือกใช้ถ้อยคำและสำนวนที่ประมาณความยากง่ายว่าเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนที่เรียนจบหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ และได้จัดวางรูปแบบนิทานทั้งสองเรื่องตามลักษณะของแบบทดสอบอ่านของประเทศออสเตรเลียดังกล่าวแล้ว มีวงเล็บที่บรรจุคำ ๓ คำ ซึ่งเป็นคำนอกเรื่องนอกความเสีย ๒ คำ แทรกอยู่ในประโยคเป็นระยะ ๆ ผู้สร้างได้พยายามเรียบเรียงให้นิทานทั้งสองเรื่องมีความยาวเท่า ๆ กัน กำหนดรหัสเรียกแบบทดสอบเรื่องพรประเสริฐว่าแบบทดสอบอ่านไว From A. และให้เรื่องภรรยาช่างตัดผมเป็น From B. แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนในพระนคร (ดูแบบทดสอบชุดที่ ๑ ที่ภาคผนวก ๑)

แต่ในการทดสอบนั้น โดยหลักการจะต้องให้นักเรียนฟังคำอธิบายวิธีอ่านแบบทดสอบให้เข้าใจ และมีการซ้อมความเข้าใจด้วยการมีบททดลองอ่านดูก่อน ผู้สร้างแบบทดสอบจึงได้เตรียมนิทานสั้น ๆ เรื่องไก่แจ้กะไก่อยู่ เรียบเรียงให้มีคำนอกความแทรกอยู่ในลักษณะเดียวกับแบบทดสอบ ให้นักเรียนลองหัดอ่านดูและถือดินสอลองขีดเส้นใต้คำที่ถูกต้องในวงเล็บตามคำสั่งชี้แจงให้เข้าใจดี แล้วจึงให้นักเรียนอ่านแบบทดสอบ From A. และ From B. ต่อไป

การทดลองใช้แบบทดสอบอ่านไวชุดที่ ๑

ผู้สร้างได้นำแบบทดสอบชุดที่ ๑ นี้ไปใช้กับนักเรียนจำนวนหนึ่งในจังหวัดพระนคร ซึ่งเป็นนักเรียนจากโรงเรียนไทยส่วนหนึ่งและเป็นนักเรียนจากโรงเรียนของพวกมิชชันนารีส่วนหนึ่ง กำหนดเวลาให้อ่านแบบทดสอบเรื่องละ ๑๐ นาที และใช้การทดสอบหมู่

ผลจากการทดลองใช้แบบทดสอบอ่านไวชุดที่ ๑

พอประมวลและสรุปได้ดังนี้

๑. นักเรียนอ่านแบบทดสอบอ่านไวเรื่องพรประเสริฐได้จำนวนคำเฉลี่ยสูงกว่าเรื่องภรรยาช่างตัดผม
๒. จำนวนคำที่นักเรียนอ่านทั้งสองฉบับในเวลาฉบับละ ๑๐ นาที เฉลี่ยแล้วน้อยมาก
๓. นักเรียนในโรงเรียนของพวกมิชชันนารีหลายคนได้อ่านได้จบเรื่องก่อนเวลาที่กำหนดให้อ่าน ๑๐ นาทีนั้น

๔. จากการพิจารณาลักษณะของแบบทดสอบเอง เห็นว่าแบบทดสอบทั้งสองฉบับมี
ย่อหน้าบ่อย ๆ ย่อหน้าหนึ่ง ๆ สั้นมีเพียง ๑-๒ บรรทัด และเต็มไปด้วยบทสนทนาที่มี
เครื่องหมายคำพูดกำกับอยู่ด้วย

๕. นิทานบทฝึกหัดอ่านสั้นมาก มีเพียง ๕ บรรทัดเท่านั้น สถาบันจึงมีมติให้แก้ไข
ปรับปรุงใหม่

การสร้างแบบทดสอบอ่านไวซุดที่ ๒

สุภาณี เบช ได้นำแบบทดสอบทั้งสองฉบับมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่พบจาก
การทดลองใช้แบบทดสอบชุดที่ ๑ โดยลดจำนวนย่อหน้าลง และถอดประโยคที่เป็นคำพูด
ออกเป็นคำบรรยายเสียบ้าง รวมทั้งเปลี่ยนแปลงถ้อยคำสำนวนไปพร้อมกัน สำหรับนิทาน
ฝึกหัดอ่านก็ได้เปลี่ยนเป็นเรื่อง กระต่ายกับเต่า ซึ่งยาวกว่านิทานฝึกหัดอ่านเรื่องไก่แจ้กะไก่อยู่
(ดูแบบทดสอบอ่านไวซุดที่ ๒ ที่ภาคผนวก ๒) แล้วนำไปทดลองใช้

การทดลองใช้แบบทดสอบอ่านไวซุดที่ ๒

ไม่ปรากฏรายละเอียดมากเช่นเดียวกับการทดลองใช้แบบทดสอบอ่านไวซุดที่ ๑ แต่
ผู้เขียนพบว่า ได้ทดลองสอบกับนักเรียนโรงเรียน ไทยระดับปานกลางหลายโรงเรียนใน
พระนครธนบุรี

ผลการทดลองใช้แบบทดสอบชุดที่ ๒

(เนื่องจากผู้สร้างต้องไปต่างประเทศ จึงได้มอบหมายให้ผู้เขียนรับช่วงเป็นเจ้าของ
เรื่อง พิจารณาผลการทดลองใช้แบบทดสอบอ่านไวซุดที่ ๒ และดำเนินการอื่น ๆ ต่อไปตาม
ที่เห็นสมควร)

ในขณะที่ผู้เขียนนำข้อมูลมาวิเคราะห์ และพิจารณาตัวแบบทดสอบผู้เขียนสังเกต
เห็นว่า

๑. จำนวนคำที่ระบุไว้ในแบบทดสอบไม่ตรงกับจำนวนคำที่ผู้เขียนตรวจนับ ทั้งนี้อาจ
เป็นเพราะว่า ผู้สร้างแบบทดสอบได้อธิบายวิธีนับคำในแบบทดสอบไว้ ณ ที่บางแห่ง ซึ่งผู้เขียน
ติดตามไม่ได้

๒. จากปัญหาเรื่องจำนวนคำ ดังกล่าวในข้อ ๑ ทำให้ผู้เขียนพบปัญหาการกำหนด
หาความสัมพันธ์ระหว่างความยาวที่นักเรียนอ่านได้และจำนวนคำถูก (คำในวงเล็บ) ที่นักเรียน

๖

ขีดเส้นใต้ไว้ได้ถูกต้องภายในแบบทดสอบฉบับเดียวกันหรือต่างฉบับ เนื่องจากจำนวนคำที่ถูก
ในแต่ละช่วง ๑๐๐ คำ ไม่เท่ากัน บ้างมี ๓ คำ บ้างมี ๔ คำ บ้างมีถึง ๕ คำ

๓. (ในความรู้สึกส่วนตัวของผู้เขียน) เนื้อเรื่องในแบบทดสอบ From B. ยังสลับ
ซับซ้อนกว่าเนื้อเรื่องในแบบทดสอบ From A. และยังมีถ้อยคำสำนวนที่ติดมาจากภาษาต่าง
ประเทศ (ต้นฉบับ) อยู่มากกว่าด้วย

๔. นิทานแบบฝึกหัดอ่านยังสั้นอยู่

ผู้เขียนจึงคิดว่าน่าจะได้ออกแก้ไขปรับปรุงต่อไปอีกจนกว่าจะเป็นที่พอใจ

การสร้างแบบทดสอบอ่านไวชุดที่ ๓

ก่อนที่จะได้แก้ไขปรับปรุงแบบทดสอบอ่านไวต่อไปนั้น ผู้เขียนได้พิจารณาวางโครง
สร้างของแบบทดสอบตามเกณฑ์ดังนี้

๑. กำหนดวิธีนับจำนวน “คำ” ที่บรรจุอยู่แทนแบบทดสอบทั้งสองฉบับ รวมทั้ง
นิทานแบบฝึกหัดดังนี้

๑.๑ เรียก “คำ” นั้นว่า “หน่วยคำ”

๑.๒ หนึ่งหน่วยคำมีสองลักษณะ ลักษณะที่หนึ่งประกอบด้วย พยัญชนะ
(เดี่ยว หรือควบกล้ำ) ประสมสระ (มีรูปหรือ ลจรูป) มีตัวสะกด กวรินทร์ และมีวรรณยุกต์
ครบบริบูรณ์ จะมีความหมายหรือไม่มีความหมายในภาษาก็ได้ ซึ่งเรียกโดยทั่วไปว่า
พยางค์ เช่น

นา-พิ-กา	นับเป็น ๓ หน่วยคำ	(ตรงกับ ๓ พยางค์)
ก็	นับเป็น ๑ หน่วยคำ	
สระ-น้ำ	นับเป็น ๒ หน่วยคำ	
เหมือน	นับเป็น ๑ หน่วยคำ	
ณ	นับเป็น ๑ หน่วยคำ	
ธ	นับเป็น ๑ หน่วยคำ	
บ	นับเป็น ๑ หน่วยคำ	

ลักษณะที่สอง คือ หน่วยคำที่มีลักษณะเรียกกันโดยทั่วไปว่า คำสองพยางค์ แต่
พยางค์หนึ่งมีส่วนประกอบเพียงพยัญชนะนำ ไม่ปรากฏรูปสระ ประสมอยู่ด้วย เช่น

* นับคำตามหลักของอักษรวิธี คือ คำที่มีพยัญชนะประสมสระ จะมีตัวสะกดและวรรณยุกต์ด้วยหรือไม่
ก็ได้ แต่มีความหมายครบถ้วนในภาษา และจะประกอบด้วยพยางค์ก็ได้

แสดง	นับเป็น ๑ หน่วยคำ	ซึ่งโดยทั่วไปมักเป็น ๒ พยางค์
อิส-สระ	นับเป็น ๒ หน่วยคำ	„ „ ๓ „
ข้า-พเจ้า	นับเป็น ๒ หน่วยคำ	„ „ ๓ „

ที่ไม่นับจำนวนคำตามความหมายในอักษรวิธีนี้ ผู้เขียนมีความเห็นว่า คำในอักษรวิธีบางคำมีพยางค์มาก บางคำมีพยางค์เดียว ถ้าในแต่ละช่วง ๑๐๐ คำ (๕๐ คำ ๒๕ คำ ฯลฯ แล้วแต่กำหนด) ได้มีคำประเภทหลายพยางค์อยู่มาก ในช่วงนี้นักเรียนต้องใช้เวลาอ่านประสมคำ (อ่านสะกดตัว)^๑ อยู่นานกว่าในช่วงอื่นที่มีแต่คำที่มีพยางค์เดียว (จำนวนพยางค์เหล่านี้จะกำหนดบังคับบ่งหน้าไม่ได้ แล้วแต่เนื้อเรื่องและสำนวนภาษาแต่ละบรรทัดแต่ละตอน) และถ้าจะนับเป็นพยางค์เสียทีเดียว ก็ยังคงไม่ยุติธรรมพอ สำหรับคำว่า เหมือน มีหนึ่งพยางค์ คำว่า อิสระ มีถึง ๓ พยางค์ ทั้ง ๆ ที่ใช้เวลาสะกดคำในขณะอ่านพอ ๆ กัน ผู้เขียนจึงได้คิดไปในแนวเฉลี่ยและกำหนดการนับคำให้เป็นนับหน่วยคำดังกล่าว

๒. กำหนดที่อยู่ของคำที่ถูก (ที่ต้องเลือกขีดเส้นใต้) ให้คงที่สอดคล้องกันทุกช่วง ๑๐๐ หน่วยคำ (หรือช่อง ๕๐ หน่วยคำ) ทั้งในแบบทดสอบ From A. และ From B. และภายในฉบับเดียวกัน

๓. กำหนดจำนวนคำที่ถูก (ที่ต้องเลือกขีดเส้นใต้) ให้สอดคล้องกันทุกช่วง ๑๐๐ หน่วยคำ (หรือช่วง ๕๐ หน่วยคำ) ทั้งในแบบทดสอบ From A. และ From B. แต่ละภายในฉบับเดียวกัน

๔. แก้อัฒยค่าสำนวนของแบบทดสอบชุดที่ ๒ ให้เป็นสำนวนไทยให้มากขึ้นเท่าที่จะทำได้ด้วยการใช้ถ้อยคำที่ปรากฏในหนังสือเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ให้มากที่สุด

๕. ถอดข้อความที่อยู่ในเครื่องหมายคำพูดให้เป็นบทบรรยายให้มากที่สุด เพื่อให้มีย่อหน้าน้อยลงไปอีก

๖. ขยายนิทานฝึกหัดอ่านให้ยาวประมาณว่านักเรียนใช้เวลาอ่านสัก ๕ นาที ทั้งนี้เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความชำนาญในการอ่านมากขึ้น หรือเข้าใจวิธีอ่านจนอิมตัวขึ้น ไม่ทำให้ความชำนาญในการอ่านแบบทดสอบฉบับแรกไปมีผลส่งเสริมให้การอ่านฉบับหลังดีขึ้น ซึ่งทั้งนี้อาจจะทำให้ไม่พบชัดว่าแบบทดสอบทั้ง ๒ ฉบับยากง่ายเท่ากันจริงหรือไม่

^๑ เท่าที่สังเกตดู นักเรียนส่วนใหญ่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ยังอ่านหนังสืออยู่ในระดับสะกดตัวไปที่ละพยางค์ ไม่ใช่มองทีเดียวแล้วอ่านได้

เพื่อให้สะดวกในการนับหน่วยคำ และกำหนดตำแหน่งแห่งที่ของคำที่ถูก (ที่ต้องเลือกขีดเส้นใต้) ให้สอดคล้องกันทุกช่อง ผู้เขียนจึงขีดตารางในหน้ากระดาษแบ่งเป็นบรรทัดละ ๕๐ ตาราง ให้ตารางหนึ่ง ๆ บรรจุหนึ่งหน่วยคำ ให้กลุ่มคำที่นักเรียนต้องเลือกขีดเส้นใต้ อยู่ใกล้หน่วยคำที่ ๕๐ ที่สุด และคำที่ถูกจะเป็นหน่วยคำที่ ๕๐ หรือจบลงด้วยหน่วยคำที่ ๕๐ เสมอไปหากคำ ๆ นั้นมีส่วนประกอบหลายหน่วยคำ คำให้เลือกทั้งสามนี้ไม่มีตำแหน่งคงที่จะสลับกันเองไปมาระหว่างตำแหน่งที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ และเพื่อให้ นักเรียนแน่ใจว่าจะให้เลือกขีดจากคำสามคำที่กำหนด จึงใส่วงเล็บให้คำทั้งสามนั้นอยู่ในวงเล็บ

จากการปรับปรุงแก้ไขดังกล่าวจึงได้แบบทดสอบอ่านไวสองฉบับที่มีความยาวฉบับละ ๓๒๐๐ หน่วยคำ มีสำนวนภาษาที่ใกล้เคียงกัน จะเรียกในรายงานนี้ว่าแบบทดสอบอ่านไวชุดที่ ๓ ดังปรากฏในภาคผนวก ๓ พร้อมด้วยนิทานฝึกหัดอ่านเรื่องนกแขกเต้าเลี้ยงพ่อแม่ ซึ่งยาว ๕๘๗ หน่วยคำ และมีรูปแบบล้อเลียนตัวแบบทดสอบ ซึ่งได้นำมาแสดงเป็นตัวอย่างการทำตารางนับหน่วยคำ และกำหนดที่อยู่ของคำให้เลือกดังปรากฏในหน้าแทรกถัดไปนี้

การดำเนินการทดลองใช้แบบทดสอบอ่านไวชุดที่ ๓ ครั้งที่ ๑

เนื่องจากการเกรงว่าความชำนาญในการอ่านแบบทดสอบ Form A. จะมีผลทำให้ผู้อ่าน อ่าน Form B. ได้ง่ายกว่า หรืออีกนัยหนึ่งจะทำให้เห็นว่า Form B. ง่ายกว่า Form A. (หรือ Form A. ง่ายกว่า Form B. ถ้าให้อ่าน Form B. ก่อน) แม้จะได้ป้องกันแล้วด้วยการให้อ่านนิทานฝึกหัดยาว ๆ ก็ตาม ในการทดสอบจึงได้มีการทดสอบเป็นสองรอบ และแบ่งนักเรียนเป็นสองกลุ่ม (หลังจากให้อ่านนิทานฝึกหัดฉบับเดียวกันแล้ว) ให้กลุ่มหนึ่งอ่าน Form A. อีกกลุ่มหนึ่งอ่าน Form B. ในรอบแรก ในรอบที่สองให้กลุ่มที่อ่าน Form A. แล้วอ่าน Form B. และให้กลุ่มที่ได้อ่าน Form B. แล้วอ่าน Form A. สลับกัน เพื่อเป็นการให้โอกาสแก่แบบทดสอบทั้งสองฉบับที่จะถูกอ่านก่อนและอ่านทีหลังเท่า ๆ กัน และเพื่อให้เป็นการเสี่ยง (สุ่ม) ยิ่งขึ้น เวลาแจกแบบทดสอบได้แจกสลับที่นั่งด้วย (โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างนั้นมีความสามารถทางการเรียนทั่ว ๆ ไปคละกันภายในห้องเรียนนั้น ๆ) ให้คนที่ ๑ ได้อ่าน Form A. คนที่ ๒ ได้อ่าน Form B. คนที่ ๓ อ่าน Form A. คนที่ ๔ อ่าน Form B. ดังนี้ไปจนหมดห้องในรอบแรก และสลับให้คนที่ ๑ อ่าน Form B. คน ๒ อ่าน Form A. เช่นนี้ไปจนถึงคนสุดท้ายอีกเช่นกัน (ดูรายละเอียดคำสั่งชี้แจงการทดสอบอ่านในภาคผนวก ๔)

ผลจากการทดลองใช้แบบทดสอบชุดที่ ๓ ครั้งที่ ๑

จากการทดสอบนักเรียนชายหญิงขณะเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๒๐๐ คน และนักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๑๑๓ คน รวม ๓๑๓ คน ในโรงเรียนระดับการเรียนปานกลาง (โรงเรียนหญิงสองแห่ง โรงเรียนชายหนึ่งแห่ง) ในกรุงเทพฯ ประมาณกลางปีการศึกษา ๒๕๐๔ ให้อ่านรอบละ ๑๐ นาที ได้พบว่าอัตราเฉลี่ยในรอบแรกด้วยกัน นักเรียนคนหนึ่งๆ อ่านเรื่องพระประเสริฐ Form A. ได้ ๑๔๘ หน่วยคำ และอ่านเรื่องภรรยาช่างตัดผม Form B. ได้ ๑๕๕ หน่วยคำในเวลา ๑ นาที ในรอบที่สองด้วยกัน อัตราเฉลี่ยอ่านได้กันละ ๑๖๕ และ ๑๗๕ หน่วยคำต่อนาทีตามลำดับ รายละเอียดการแจกแจงจำนวนหน่วยคำได้นำมาแสดงไว้ในตารางถัดไปนี้ ส่วนการคำนวณค่าเฉลี่ยได้แสดงไว้ในภาคผนวก ๕

ตาราง ๑ แสดงการแจกแจงจำนวนหน่วยคำที่นักเรียนในพระนคร อ่านแบบทดสอบเรื่องพระประเสริฐและภรรยาช่างตัดผมในเวลาเรื่องละ ๑๐ นาที (จากการทดลองใช้แบบทดสอบชุดที่ ๓ ครั้งที่ ๑)

จำนวนช่องหน่วยคำ (ช่องละ ๕๐ หน่วยคำ)	การอ่านรอบแรก		การอ่านรอบที่สอง	
	จำนวนผู้อ่าน พระประเสริฐ	จำนวนผู้อ่าน ภรรยาช่างตัดผม	จำนวนผู้อ่าน พระประเสริฐ	จำนวนผู้อ่าน ภรรยาช่างตัดผม
๖๐-๖๔	๗	๗	๑๑	๑๔
๕๕-๕๙	๑	๗	๖	๖
๕๐-๕๔	๕	๔	๑๑	๙
๔๕-๔๙	๘	๙	๔	๑๑
๔๐-๔๔	๑๐	๑๓	๑๓	๑๙
๓๕-๓๙	๑๙	๑๓	๑๓	๑๙
๓๐-๓๔	๑๘	๒๘	๒๑	๑๘
๒๕-๒๙	๒๕	๑๔	๑๙	๑๙
๒๐-๒๔	๒๐	๒๑	๑๗	๑๕
๑๕-๑๙	๒๖	๒๖	๑๘	๑๗
๑๐-๑๔	๑๖	๑๒	๑๖	๗
๕-๙	๓	๑	๐	๐
๐-๔	๐	๐	๐	๐
รวม	๑๕๘	๑๕๕	๑๕๕	๑๕๘

ตาราง ๒ แสดงค่าเฉลี่ยความไวในการอ่าน (จำนวนหน่วยคำที่นักเรียนคนหนึ่งๆ อ่านได้ในเวลา ๑ นาที) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากจำนวนผู้อ่าน ๓๑๓ คน อ่านรอบละ ๑๐ นาที

	การอ่านรอบแรก		การอ่านรอบที่สอง	
	เรื่องพร ประเสริฐ	เรื่องภรรยา ช่างตัดผม	เรื่องพร ประเสริฐ	เรื่องภรรยา ช่างตัดผม
จำนวนหน่วยคำเฉลี่ย ของนักเรียน ๑ คน ใน ๑ นาที	๑๔๘.๖	๑๕๕.๔	๑๖๕.๘	๑๗๙.๖
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	๑๓.๘๑	๑๓.๔๕	๑๔.๗๒	๑๔.๒๖

ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ^๑ แบบทดสอบอ่านไวชุดที่ ๓ นี้ค่อนข้างจะเป็นที่พอใจ แต่เมื่อพิจารณาจากจำนวนหน่วยคำเฉลี่ยแล้ว ผู้อ่านแม้จะเป็นนักเรียนในกรุงเทพฯ ก็ยังอ่านไม่ถึง ๒๐๐ หน่วยคำใน ๑ นาที จึงคิดว่า ถ้าให้นักเรียนต่างจังหวัดอ่านในเวลา ๑๐ นาที เท่ากัน อาจจะอ่านได้ไม่ก็ค่า และได้เสนอแนะให้ทดลองกับนักเรียนต่างจังหวัดและยึดเวลาการทดสอบออกเป็นรอบละ ๑๕ นาที ดังที่ผู้เขียนได้ไปทดสอบที่จังหวัดอุดรธานี นับเป็นการทดลองใช้แบบทดสอบอ่านไวชุดที่ ๓ นี้เป็นครั้งที่ ๒ ซึ่งจะได้กล่าวถึงต่อไป

การทดลองใช้แบบทดสอบอ่านไวชุดที่ ๓ ครั้งที่ ๒

ในระหว่างภาคเรียนที่ ๓ ของปีการศึกษา ๒๕๐๔ (มกราคม—มีนาคม ๒๕๐๕) ผู้เขียนได้นำแบบทดสอบอ่านไวชุดที่ ๓ ไปทดลองให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในโรงเรียนที่อยู่ในเขตเทศบาลและที่อยู่ห่างตัวเมืองออกไปโดยรอบด้วยรัศมี ๓๐ กิโลเมตร รวม ๒๖ แห่งรวมนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง ๑๐๗๘ คน

การดำเนินการทดสอบในห้องทดสอบ คงใช้วิธีเดียวกับการทดสอบครั้งที่ ๑ ของแบบทดสอบชุดนี้ (หน้า ๘) แต่ให้นักเรียนอ่านรอบละ ๑๕ นาที

^๑Dr. Hugh Philp.

จากการตรวจนับจำนวนหน่วยคำ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของหน่วยคำที่นักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในอำเภอเมืองจังหวัดอุดรธานี อ่านแบบทดสอบทั้ง (Form A. และ
Form B.) ในเวลาฉบับละ ๑๕ นาที การอ่านในรอบแรกนักเรียนคนหนึ่ง ๆ อ่านนิทานเรื่อง
พรประเสริฐ (Form A.) ได้นาทีละ ๘๑ หน่วยคำและอ่านเรื่องภรรยาช่างตัดผม (Form B.)
ได้นาทีละ ๘๘ หน่วยคำ ในรอบที่สองนักเรียนคนหนึ่ง ๆ อ่านได้นาทีละ ๘๓ หน่วยคำและ
๘๘ หน่วยคำตามลำดับ (ดูการแจกแจงจำนวนหน่วยคำแสดงในตาราง ๓ และการคำนวณหาค่า
เฉลี่ยแสดงในตารางภาคผนวก ๖)

ตาราง ๓ แสดงการแจกแจงจำนวนหน่วยคำที่นักเรียนจังหวัดอุดรธานี อ่านนิทานเรื่อง
พรประเสริฐ และภรรยาช่างตัดผมได้ในเวลาเรื่องละ ๑๕ นาที จากการใช้
แบบทดสอบอ่านไวซึกที่ ๓ ครั้งที่ ๒

จำนวนช่วงหน่วยคำ (ช่วงละ ๕๐ หน่วยคำ)	การอ่านรอบแรก		การอ่านรอบที่สอง	
	จำนวนผู้อ่าน พรประเสริฐ	จำนวนผู้อ่าน ภรรยาช่างตัดผม	จำนวนผู้อ่าน พรประเสริฐ	จำนวนผู้อ่าน ภรรยาช่างตัดผม
๖๐-๖๔	๑๗	๑๘	๒๘	๓๔
๕๕-๕๙	๓	๕	๙	๑๔
๕๐-๕๔	๑๓	๑๖	๑๗	๒๒
๔๕-๔๙	๑๐	๘	๑๗	๒๒
๔๐-๔๔	๑๘	๒๗	๒๗	๓๘
๓๕-๓๙	๔๒	๓๔	๓๘	๓๙
๓๐-๓๔	๔๑	๕๐	๔๑	๕๕
๒๕-๒๙	๖๗	๗๙	๗๔	๙๔
๒๐-๒๔	๑๑๘	๑๐๘	๙๓	๑๐๖
๑๕-๑๙	๑๓๑	๙๘	๙๗	๙๓
๑๐-๑๔	๙๖	๕๕	๖๒	๔๖
๕-๙	๑๐	๑๒	๘	๔
๐-๔	๑	๑	๐	๐
รวม	๕๖๗	๕๑๑	๕๑๑	๕๖๗

ตาราง ๔ แสดงจำนวนหน่วยคำเฉลี่ย (นักเรียนคนหนึ่ง ๆ อ่านได้ในเวลา ๑ นาที) จากจำนวนผู้อ่าน ๑๐๗๘ อ่านรอบละ ๑๕ นาที และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

	การอ่านรอบแรก		การอ่านรอบที่สอง	
	เรื่องพร ประเสริฐ	เรื่องภรรยา ช่างตัดผม	เรื่องพร ประเสริฐ	เรื่องภรรยา ช่างตัดผม
จำนวนหน่วยคำโดย เฉลี่ยต่อก่อนหน้าที	๘๑.๑	๘๘.๖	๙๓.๑	๙๙.๔
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	๑๓.๕๑	๑๒.๕๖	๑๓.๙๘	๑๔.๒๑

การทดลองใช้แบบทดสอบอ่านไวซุคที่ ๓ ครั้งที่ ๓

หลังจากได้ไปทดลองใช้แบบทดสอบอ่านไวซุคที่ ๓ ทั้งสองฉบับที่จังหวัดอุดรธานี โดยใช้เวลาทดสอบมากกว่าที่ทดสอบใช้ในพระนครครั้งแรก ๕ นาที จึงจำเป็นต้องทดสอบกับนักเรียนในจังหวัดพระนครด้วยการให้เวลาอ่านนานรอบละ ๑๕ นาที อีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะตัดสินใจนำแบบทดสอบนี้ไปใช้ในโครงการวิจัยของสถาบัน

การดำเนินการทดสอบคงเป็นไปตามเดิมทุกประการ ใช้โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในหลักการเลือกแบบเดียวกับที่จังหวัดอุดรธานี หากแต่ในจังหวัดพระนครมีชุมชนหนาแน่น การแบ่งเนื้อที่เป็นเขตอำเภอหนึ่ง ๆ แคบกว่าอำเภอในชนบท จึงมิได้จำกัดว่าให้โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างเหล่านั้นอยู่ภายในเขตอำเภอพระนครเพียงอำเภอเดียว แต่ได้ใช้รัศมี ๓๐ ก.ม. จากกลางพระนครเช่นเดียวกับจังหวัดอุดรธานี ได้นักเรียนอยู่ในกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น ๑,๑๖๔ คน จาก ๒๗ โรงเรียน วันทดสอบเริ่มตั้งแต่ ๑ สิงหาคม ๒๕๐๕ ซึ่งเป็นระยะต้นปีการศึกษา จึงเลือกใช้นักเรียนซึ่งอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

ผลการทดลองใช้แบบทดสอบอ่านไวซุคที่ ๓ ครั้งที่ ๓

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ในจังหวัดพระนครจำนวน ๑,๑๖๔ คน อ่านนิทานเรื่องพรประเสริฐและภรรยาช่างตัดผมในเวลาเรื่องละ ๑๕ นาที ได้จำนวนหน่วยคำเฉลี่ยดังนี้ในรอบแรกนักเรียนคนหนึ่ง ๆ อ่านเรื่องพรประเสริฐได้ ๑๑๔ หน่วยคำในหนึ่งนาที อ่านเรื่องภรรยาช่างตัดผมได้ ๑๒๓ หน่วยคำในหนึ่งนาที ในรอบที่ ๒ นักเรียนคนหนึ่ง ๆ อ่าน

เรื่องพรประเสริฐได้ ๑๓๓ หน่วยคำในหนึ่งนาที และอ่านเรื่องภรรยาช่างตัดผมได้

๑๔๑ หน่วยคำในหนึ่งนาที (ดูตารางรายละเอียดการแจกแจงจำนวนหน่วยคำที่ตาราง ๕)

ตาราง ๕ แสดงการแจกแจงจำนวนหน่วยคำที่นักเรียนในจังหวัดพระนครอ่านนิทานเรื่อง

พรประเสริฐและภรรยาช่างตัดผมได้ในเวลาเรื่องละ ๑๕ นาที จากการใช้แบบ

ทดสอบอ่านไวซุก ๓ ครั้งที่ ๓

จำนวนช่วงหน่วยคำ (ช่วงละ ๕๐ หน่วยคำ)	การอ่านรอบแรก		การอ่านรอบที่สอง	
	จำนวนผู้อ่าน เรื่อง พรประเสริฐ	จำนวนผู้อ่าน เรื่องภรรยา ช่างตัดผม	จำนวนผู้อ่าน เรื่อง พรประเสริฐ	จำนวนผู้อ่าน เรื่องภรรยา ช่างตัดผม
๖๐-๖๔	๓๕	๓๘	๘๑	๘๑
๕๕-๕๙	๒๑	๒๖	๓๔	๖๓
๕๐-๕๔	๓๔	๔๐	๔๗	๕๖
๔๕-๔๙	๓๔	๕๖	๕๔	๖๒
๔๐-๔๔	๖๓	๖๑	๕๓	๗๓
๓๕-๓๙	๗๑	๖๗	๗๐	๖๔
๓๐-๓๔	๙๘	๙๔	๗๘	๘๑
๒๕-๒๙	๑๐๒	๙๔	๕๙	๖๕
๒๐-๒๔	๖๘	๕๕	๕๓	๓๗
๑๕-๑๙	๔๖	๒๘	๒๖	๑๙
๑๐-๑๔	๒๔	๖	๑๑	๕
๕-๙	๐	๒	๒	๐
๐-๔	๐	๑	๐	๐
รวม	๕๙๖	๕๖๘	๕๖๘	๕๙๖

ตาราง ๖ แสดงจำนวนหน่วยคำเฉลี่ยนักเรียนคนหนึ่ง ๆ อ่านได้ในเวลา ๑ นาที จากจำนวนผู้อ่าน ๑,๑๖๔ คน อ่านรอบละ ๑๕ นาที และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

	การอ่านรอบแรก		การอ่านรอบที่สอง	
	เรื่องพรประเสริฐ	เรื่องภรรยาช่างตัดผม	เรื่องพรประเสริฐ	เรื่องภรรยาช่างตัดผม
จำนวนหน่วยคำเฉลี่ยต่อคน ต่อนาที	๑๑๔.๔	๑๒๒.๗	๑๓๓.๓	๑๔๐.๖
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	๑๓.๑๖	๑๒.๗๔	๑๑.๕๒	๑๓.๒๖

ข้อสังเกตจากผลการทดลองใช้แบบทดสอบอ่านไวซুদ্ধที่ ๓ รวม ๓ ครั้ง :

๑. เมื่อเปรียบเทียบตัวเลขจำนวนหน่วยคำเฉลี่ยเรื่องพรประเสริฐและภรรยาช่างตัดผมจากการที่นักเรียนอ่านภายในแต่ละรอบ จะเห็นว่า จำนวนหน่วยคำเฉลี่ยเรื่องภรรยาช่างตัดผมสูงกว่าเรื่องพรประเสริฐตลอดการทดสอบทั้งสามครั้ง ทำให้เห็นว่า นิทานเรื่องภรรยาช่างตัดผมน่าจะง่ายกว่าเรื่องพรประเสริฐ แม้ผู้อ่านจะแบ่งกลุ่มกันอ่านกลุ่มละเรื่องก็ตาม ความคิดที่ว่าจะมีกลุ่มหนึ่งเก่งกว่าอีกกลุ่มหนึ่ง หรือจำนวนผู้อ่านกลุ่มหนึ่งมากกว่าอีกกลุ่มหนึ่ง จะไม่เป็นเหตุเป็นผลนัก เพราะในรอบที่สองผู้อ่านเรื่องภรรยาช่างตัดผมก็คือผู้ที่เคยอ่านเรื่องพรประเสริฐมาแล้วในรอบแรก และผู้อ่านเรื่องพรประเสริฐในรอบหลังก็คือผู้ที่เคยอ่านเรื่องภรรยาช่างตัดผมมาแล้วในรอบแรกนั่นเอง แต่ถึงอย่างไรก็ตามถ้าพิจารณาผลต่างของจำนวนหน่วยคำเฉลี่ยจากผู้อ่านกลุ่มเดียวกันระหว่างรอบหนึ่งและรอบสองที่ต่างกันมาก (ดูตาราง ๗) จะทำให้เห็นได้ชัดว่านิทานเรื่องภรรยาช่างตัดผมง่ายกว่าเรื่องพรประเสริฐ นายกมล สดประเสริฐ* ได้นำแบบทดสอบไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างอีกกลุ่มหนึ่ง และได้ทดสอบความเชื่อมั่นของความยากง่ายของแบบทดสอบทั้งสองนั้นก็พบว่าเรื่องภรรยาช่างตัดผมง่ายกว่าเรื่องพรประเสริฐจริง ($Z = 3.67 p < .01$) จึงเป็นการไม่ตรงวัตถุประสงค์ที่สถาบัน

* กมล สดประเสริฐ ปรินญาณิพนธ์เรื่องขนาดตัวหนังสือ ช่องไฟ และทักษะในการอ่าน เสนอในหลักสูตรปริญญาการศึกษาหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๕.

ใครจะให้มีแบบทดสอบอ่านไว้ที่มีความยากง่ายปานกลาง (ขนานกัน) ไว้ใช้สักสองฉบับ แต่ก็มิใช่เป็นการไร้ประโยชน์เสียทีเดียว เพราะสถาบันอาจเลือกใช้ฉบับใดฉบับหนึ่งในโอกาสที่เหมาะสมได้แล้วแต่กรณี

ตาราง ๑ แสดงผลต่างของจำนวนหน่วยคำเฉลี่ย ระหว่างการอ่านนิทานเรื่องพรประเสริฐ และเรื่องภรรยาช่างตัดผม รอบที่ ๑ และรอบที่ ๒ ในการทดสอบทั้ง ๓ ครั้ง

	จำนวนหน่วยคำเฉลี่ยที่นักเรียนอ่านเรื่องภรรยาช่างตัดผมในรอบที่ ๒ ได้สูงกว่าเมื่ออ่านเรื่องพรประเสริฐในรอบที่ ๑	จำนวนหน่วยคำเฉลี่ยที่นักเรียนอ่านเรื่องพรประเสริฐในรอบที่ ๒ ได้สูงกว่าเมื่ออ่านเรื่องภรรยาช่างตัดผมในรอบที่ ๑
การทดสอบครั้งที่ ๑	๓๑.๐	๑๐.๔
การทดสอบครั้งที่ ๒	๑๘.๓	๔.๕
การทดสอบครั้งที่ ๓	๑๖.๒	๑๐.๖

๒. เมื่อพิจารณาจำนวนหน่วยคำเฉลี่ยของทั้งสองเรื่องเปรียบเทียบระหว่างรอบที่ ๑ และรอบที่ ๒ ก็ให้เห็นจำนวนหน่วยคำในรอบที่สองสูงขึ้นจากรอบแรกทั้งสองเรื่องอย่างเห็นได้ชัด ตลอดการทดสอบทั้ง ๓ ครั้งทำให้เชื่อมั่นยิ่งขึ้นว่าการอ่านผ่านมาแล้วหนึ่งรอบ มีผลส่งให้อ่านรอบที่สองได้ว่องไวขึ้นจริงดังที่คาดการณ์ไว้แล้ว และอาจทำให้ยืนยันได้ว่าผู้ที่ได้อ่านมาก หรืออ่านบ่อยจะอ่านได้ว่องไวกว่าผู้ที่อ่านน้อยหรือนาน ๆ ได้อ่านครั้งหนึ่ง

๓. เมื่อพิจารณาอัตราความไวในการอ่านระหว่างนักเรียนในพระนครกับนักเรียนในชนบท (ดูตาราง ๔ และ ๖) จะเห็นจำนวนหน่วยคำเฉลี่ยของนักเรียนในพระนครสูงกว่านักเรียนในชนบทมาก จนเกินกว่าที่จะคิดว่าเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างในพระนครอยู่ชั้นสูงกว่าความจริงกลุ่มตัวอย่างสองจังหวัดนั้นใช้เวลาเรียนต่างกันไม่มากนัก เพราะหลังจากทดสอบนักเรียนชั้นประถมปีที่ ๔ ที่จังหวัดอุดรธานี แล้วโรงเรียนได้หยุดเทอมปลายปีการศึกษา และการทดสอบในพระนครแม้จะทำกับนักเรียนชั้นประถมปีที่ ๕ ก็ได้ทำตอนต้นปีการศึกษา ผลการอ่านจึงไม่น่าจะต่างกันมากเช่นนั้น ทำให้มั่นใจว่าเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ต่างหากที่เป็นเหตุ

รายละเอียดการสร้างแบบทดสอบอ่านเข้าใจความ

แรกเริ่มสร้างแบบทดสอบอ่านเข้าใจความ ผู้สร้างได้อาศัยแบบทดสอบมาตรฐานของ ออสเตรเลีย เป็นแนวทางตั้งกล่าวแล้วตั้งแต่ตอนต้นรายงานฉบับนี้ มาสร้างแบบทดสอบอ่าน เข้าใจความ (ภาษาไทย) ขึ้น ๒ ฉบับ เรียกว่า Form A. และ Form B. ลักษณะของ แบบทดสอบประกอบด้วยบทความสำหรับให้นักเรียนอ่านสั้น ๆ ชุดแรก (ซึ่งเรียกว่า ชุดที่ ๒ หลังจากการปรับปรุงแล้ว) ได้บรรจุไว้ ฉบับละ ๙ เรื่อง และมีคำถามท้ายเรื่องแต่ละเรื่อง เพื่อดูความเข้าใจของนักเรียนว่านักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านเพียงใด จำนวนคำถามมีมากน้อย แล้วแต่เรื่องนั้น ๆ มีสาระสำคัญมากน้อย รวมจำนวนคำถามทั้งสิ้นในหนึ่งฉบับมี ๓๙ คำถาม (ดูแบบทดสอบอ่านเข้าใจความชุดที่ ๑ ที่ภาคผนวก ๗)

ด้วยจุดประสงค์ที่จะให้แบบทดสอบสองฉบับนี้มีความยากง่ายใกล้เคียงกัน ใช้ เวลาอ่านใกล้เคียงกัน ผู้สร้างจึงกำหนดจำนวนคำเป็นหน่วยคำเช่นเดียวกับแบบทดสอบอ่าน ไว ได้ใช้ตารางนับหน่วยคำแบบเดียวกัน จำนวนหน่วยคำในฉบับหนึ่งจะเท่ากับจำนวนคำใน อีกฉบับหนึ่งตามลำดับเรื่องทุกเรื่องทั้งนี้นับรวมทั้งจำนวนหน่วยคำในประโยคคำถามด้วย ท้ายคำถามทุกคำถามสำหรับ มีคำตอบไว้ให้เลือก ๔ คำตอบการที่เห็นสมควรให้มี ๔ คำถาม Ebel ได้ให้เหตุผลไว้ใน Measuring Educational Achievement^๑ ของเขา ใน ๔ คำตอบนี้จะมี คำที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว วิธีตอบให้นักเรียนใช้ดินสอดสีขีดเส้นใต้คำที่ผู้อ่านเลือกตอบ คำแห่งคำตอบที่ถูกได้วางไว้สลับที่กับคำให้เลือกอื่น ๆ ตลอดเวลา โดยอาศัย Table of Random จากหนังสือสถิติ^๒ ที่กำหนดให้เลข ๑-๔ อยู่ที่ใดก็วางคำตอบที่ถูกไว้ที่นั่น

สำหรับเนื้อหาของเรื่อง ผู้สร้างได้นำมาจากที่หลายแห่ง บางเรื่องได้แปลมาจากเรื่อง ของต่างประเทศ บางเรื่องมาจากหนังสืออ่านประกอบในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ นั้นเอง และบาง เรื่องเป็นข่าวจากหนังสือพิมพ์

การทดลองใช้แบบทดสอบอ่านเข้าใจความชุดที่ ๑ ครั้งที่ ๑

การทดลองใช้แบบทดสอบได้นำไปทดสอบควบคู่กับแบบทดสอบอ่านไว กล่าวคือใช้ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเดียวกันเมื่อครั้งทดลองใช้แบบทดสอบอ่านไวชุดที่ ๓ ครั้งที่ ๑ นั้นเอง นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างนี้เป็นนักเรียนในกรุงเทพฯ อยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๒๐๐ คน อยู่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๑๑๓ คน รวม ๓๑๓ คน การทดสอบไม่ได้กำหนดเวลาได้ให้

^๑ Robert L. Ebel, Measuring Educational Achievement. (New Delhi : Prentice Hall of India Private Lt. 1966) pp. 223 - 224.

^๒ Dixon, Wilfred J., and Massey, Frank J. Jr., Introduction to Statistical Analysis. (N.Y: McGraw-Hill Book Co .Inc., 1951)

นักเรียนทำไปจนกว่าจะเสร็จ ดังนั้นเด็กแต่ละคนจะใช้เวลานานเท่าใดก็ได้ ได้แบ่งนักเรียนทดสอบเป็นสองกลุ่ม และอ่านสองรอบเพื่อให้นักเรียนทุกคนได้อ่านแบบทดสอบทั้งสองฉบับ (Form A. และ Form B.) การแจกแบบทดสอบได้แจกสลับ คนที่หนึ่งให้อ่าน Form A. คนที่ ๒ อ่าน Form B. คนที่ ๓ อ่าน Form A. และคนที่ ๔ อ่าน Form B. ไปจนกว่าหมดห้องทดสอบในรอบแรก และสลับให้คนที่ ๑ อ่าน Form B. คนที่ ๒ อ่าน Form A. คนที่ ๓ อ่าน Form B. คนที่ ๔ อ่าน Form A. ไปจนหมดห้องทดสอบในรอบที่สอง

ก่อนที่นักเรียนจะอ่านตัวแบบทดสอบ นักเรียนจะได้รับคำชี้แจงวิธีอ่านและมีตัวอย่างการอ่านและการตอบคำถามจนกว่านักเรียนจะเข้าใจดี แล้วจึงให้อ่านแบบทดสอบ

ผลการทดลองใช้แบบทดสอบอ่านเข้าใจความซดที่ ๑ ครั้งที่ ๑

เมื่อทดสอบนักเรียนแล้วได้นำคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนนตอบถูกต้องข้อละ ๑ คะแนน ฉะนั้นการทดสอบฉบับของแบบทดสอบจะมีคะแนนเต็ม ๓๕ คะแนน และมีผู้ได้คะแนนแตกต่างกันดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ๘ แสดงการแจกแจงจำนวนผู้อ่านแบบทดสอบเข้าใจความและตอบคำถามถูก

คะแนน	การอ่านรอบแรก		การอ่านรอบที่สอง	
	จำนวนผู้อ่าน Form A.	จำนวนผู้อ่าน Form B.	จำนวนผู้อ่าน Form A.	จำนวนผู้อ่าน Form B.
๓๔-๓๕	๔	๘	๒	๑๗
๓๒-๓๓	๒๖	๒๐	๒๑	๑๙
๓๐-๓๑	๑๕	๒๑	๑๙	๑๙
๒๘-๒๙	๑๑	๑๙	๑๘	๑๔
๒๖-๒๗	๑๙	๒๐	๑๒	๑๔
๒๔-๒๕	๑๕	๑๕	๒๐	๑๓
๒๒-๒๓	๑๐	๑๑	๑๔	๑๓
๒๐-๒๑	๑๐	๑๖	๖	๑๑
๑๘-๑๙	๑๑	๑๐	๑๑	๘
๑๖-๑๗	๑๓	๗	๙	๑๓
๑๔-๑๕	๑๓	๒	๘	๑๐

คะแนน	การอ่านรอบแรก		การอ่านรอบที่สอง	
	จำนวนผู้อ่าน From A.	จำนวนผู้อ่าน Form B.	จำนวนผู้อ่าน Form A.	จำนวนผู้อ่าน Form B.
๑๒-๑๓	๕	๓	๘	๕
๑๐-๑๑	๔	๒	๖	๒
๘-๙	๑	๑	๐	๐
๖-๗	๑	๐	๑	๐
๔-๕	๐	๐	๐	๐
๒-๓	๐	๐	๐	๐
๐-๑	๐	๐	๐	๐
รวม	๑๕๘	๑๕๕	๑๕๕	๑๕๘

จากการพิจารณาถึงคะแนนเฉลี่ยทั้งสองฉบับทั้งสองรอบ (ตาราง ๙) ก็เห็นว่า แบบทดสอบทั้งสองฉบับนั้นมีความยากง่ายใกล้เคียงกันมาก

ตาราง ๙ แสดงคะแนนเฉลี่ยคำตอบถูกที่ผู้อ่าน ๆ แบบทดสอบเข้าใจและตอบคำถาม

	การอ่านรอบแรก		การอ่านรอบที่สอง	
	Form A.	Form B.	Form A.	Form B.
คะแนนเฉลี่ย	๒๓.๙๔	๒๕.๖๖	๒๔.๐๔	๒๓.๘๐
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	๑.๙๘	๓.๒๖	๑.๑๙	๒.๓๗

แต่พบปัญหาอื่นคือนักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาอ่านรวมทั้งเวลาฟังคำอธิบายถึงรอบละไม่น้อยกว่า ๑ ชั่วโมง และการเรียงลำดับความยากง่ายของเรื่องต่างๆ ที่อยู่ภายในแบบทดสอบฉบับเดียวกันยังสับสน จึงมีมติให้แก้ไขปรับปรุงจึงเกิดมีแบบทดสอบอ่านเข้าใจความซุกที่ ๒

ก่อนที่จะได้ลงมือแก้ไขแบบทดสอบซุกที่ ๑ ได้มีการสำรวจข้อบกพร่องของแบบทดสอบ แบบทดสอบประเภทที่มีคำถามเช่นนี้จะสำรวจข้อบกพร่องได้ง่ายกว่าคำถามใดที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบไม่ได้จัดว่ายากไปควรตัดออก คำถามใดมีนักเรียนตอบถูกหมดเรียกว่า

ง่ายไป ควรคัดออกเช่นกัน การสำรวจข้อบกพร่องเช่นที่กล่าวนี้ อาศัยหลักการทางสถิติ (Item Analysis)^๑ ดีที่สุด เพราะจะได้นำค่าอำนาจการจำแนกกลุ่มคนเก่ง คนไม่เก่ง ของข้อคำถามนั้น ๆ มาพิจารณาประกอบด้วย แต่การสำรวจด้วยวิธีนี้ต้องการข้อมูลจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่าที่ทดสอบแล้วในครั้งที่ ๑ เพราะวินิจฉัยจากจำนวน ๒๙% ของผู้ทำคะแนนสูงและ ๒๗% ของผู้ทำคะแนนต่ำ จึงต้องมีการทดลองใช้แบบทดสอบอ่านเข้าใจความซุกที่ ๑ ครั้งที่ ๒ ขึ้น

การทดลองใช้แบบทดสอบอ่านเข้าใจความซุกที่ ๑ ครั้งที่ ๒

ในการทดลองใช้แบบทดสอบอ่านเข้าใจความซุกที่ ๒ นี้ ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมปีที่ ๔ ล้วน ในโรงเรียนต่างๆ ในพระนคร จำนวน ๖๘๓ คน ในปลายเทอมกลางของปีการศึกษา ๒๕๐๔ วิธีดำเนินการทดสอบคงแบ่งนักเรียนอ่าน ๒ กลุ่ม ๆ ละ ฉบับและอ่าน ๒ รอบดังเช่นที่เคยทำเมื่อทดสอบครั้งที่ ๑

ผลการทดลองใช้แบบทดสอบอ่านเข้าใจความซุกที่ ๑ ครั้งที่ ๒

ความยากง่ายของข้อคำถามปรากฏดังตารางถัดไปนี้ ซึ่งแสดงลักษณะบ่งให้เห็นว่า ในแบบทดสอบ Form A. ข้อ ๔ ยากมาก และข้อ ๓ ซึ่งค่อนข้างง่าย แต่เมื่อสองคำถามนี้อยู่ในเรื่องเดียวกันทำให้ค่าความยากง่ายเฉลี่ยของเรื่องที่สองนั้นบ่งว่าเรื่องนี้ยากตรงกันในการอ่านทั้งสองรอบ นำตัดออก ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕ ซึ่งเป็นคำถามในเรื่องที่ ๕ มีความยากง่ายและค่าอำนาจการจำแนกกระจายกันนำตัดออกทั้งเรื่อง คำถามข้อ ๒๑ ซึ่งเป็นคำถามในเรื่องที่ ๖ เพียงคำถามเดียวที่ง่ายมากในจำนวน ๖ คำถามด้วยกันในที่นั้นนำตัดออก คำถามข้อ ๒๕, ๒๖ ของเรื่องที่ ๗ ง่ายมาก แต่ค่าอำนาจการจำแนกข้อ ๒๕ ดีกว่าข้อ ๒๖ จึงนำปรับปรุงข้อ ๒๕ และตัดข้อ ๒๖ เสีย ข้อ ๓๐, ๓๑ ของเรื่องที่ ๘ มีลักษณะเช่นเดียวกับข้อ ๒๕, ๒๖ แต่คำถามทุกคำถามของเรื่องนี้ยากมากที่สุด ในแบบทดสอบ Form A. จึงควรตัดออกทั้งเรื่องอีก

ในทำนองใกล้เคียงกันนั้นเมื่อพิจารณาแบบทดสอบ Form B. ข้อที่ควรถูกพิจารณาว่าตัดหรือแก้ไขได้แก่ข้อ ๓, ๔, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๒๓, ๒๗, และ ๒๙ ซึ่งทำให้ต้องตัดเรื่องที่ ๕ ออก

^๑ Frederick B. Davis, "Item Analysis in Relation Educational and Psychological Testion," Psychological Bulletin, XLIX (1952).

การสร้างแบบทดสอบชุดที่ ๒ นี้คือการปรับปรุงแบบทดสอบชุดที่ ๑ ตามข้อวินิจฉัย
จากผลการตรวจข้อยากง่ายดังกล่าวแล้วข้างบน ตัดข้อคำถามและเรื่องที่เห็นสมควรออก และ
แก้ไขปรับปรุงข้อคำถามที่คงไว้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ถึงอย่างไรก็ดี คำถามที่เหลืออยู่ต้องสับเปลี่ยนที่กันบ้างภายในเรื่องเดียวกัน และ
ต้องยกทั้งเรื่องสับที่ไปในฉบับเดียวกันบ้าง ต่างฉบับบ้าง เพื่อให้เรื่องต่างๆ ได้เรียงกันตาม
ลำดับความยากง่าย ไปเริ่มแต่ง่ายไปหายาก และจะเรียกแบบทดสอบอ่านเข้าใจความชุด
ใหม่ว่าชุดที่ ๒ (ดูภาคผนวก) ๘

ตาราง ๑๐ ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอ่านเข้าใจความ (ชุดที่ ๑ Form A.)

ชุดที่ ๑ ทดสอบรอบที่ ๑ นก.....

Item	Σ Correct Score		Total 94 (27%) 347		Fan's Table			
	27% H. of Sample	27% L. of Sample	P.H. 27%	P.L. (27%)	p	r	Δ	Rank
๑	๙๓	๘๕	.๙๙	.๙๐	.๙๕	.๓๙	๖.๓	๑
๒	๙๔	๘๑	๑.๐๐	.๘๖	.๙๔	.๔๖	๖.๘	๒
๓	๘๙	๖๓	.๙๕	.๖๗	.๘๓	.๔๕	๙.๒	๖.๕
๔	๕๓	๒๗	.๕๖	.๒๙	.๔๒	.๒๘	๑๓.๘	๓๓
๕	๘๗	๔๓	.๙๓	.๔๖	.๗๒	.๕๖	๑๐.๖	๑๘
๖	๙๐	๔๘	.๙๖	.๕๑	.๗๕	.๕๕	๑๐.๓	๑๕
๗	๘๘	๔๘	.๙๔	.๕๑	.๘๐	.๖๗	๙.๗	๑๒
๘	๙๒	๔๘	.๙๘	.๕๑	.๘๐	.๖๗	๙.๗	๑๒
๙	๙๓	๔๑	.๙๙	.๔๔	.๗๘	.๗๕	๙.๙	๑๓
๑๐	๘๖	๔๑	.๙๒	.๔๔	.๗๑	.๕๖	๑๐.๘	๒๐.๕
๑๑	๘๔	๑๕	.๙๐	.๑๖	.๕๕	.๗๒	๑๒.๖	๒๓.๕
๑๒	๙๓	๕๙	.๙๙	.๖๓	.๘๖	.๖๖	๘.๗	๔
๑๓	๙๔	๕๓	๑.๐๐	.๕๖	.๘๓	.๖๙	๙.๒	๖.๕
๑๔	๙๑	๕๗	.๙๗	.๖๑	.๘๒	.๕๗	๙.๓	๘
๑๕	๙๔	๕๗	๑.๐๐	.๖๑	.๘๕	.๖๗	๘.๙	๕
๑๖	๘๓	๔๘	.๘๘	.๕๑	.๗๑	.๔๓	๑๐.๘	๒๐.๕
๑๗	๘๘	๔๕	.๙๔	.๔๘	.๗๔	.๕๗	๑๐.๔	๑๖.๕
๑๘	๗๑	๑๙	.๗๖	.๒๐	.๔๘	.๕๖	๑๓.๒	๒๗.๕

ตาราง ๑๑ ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอ่านเข้าใจความ ชุดที่ ๑

		ชุดที่ ๑ ทดสอบรอบที่ ๑ (ท้อ)				นก.....			
Item	Σ Correct Score		Total 94 (27%) 347		Fan's Table				
	27% H. of Sample	27% L. of Sample	P.H. (27%)	P.L. (27%)	p	r	Δ	Rank	
๑๙	๙๐	๓๗	.๙๖	.๓๙	.๗๒	.๖๗	๑๐.๗	๑๙	
๒๐	๙๙	๔๔	.๙๕	.๔๗	.๗๕	.๖๐	๑๐.๔	๑๖.๕	
๒๑	๖๓	๒๓	.๖๗	.๒๔	.๔๕	.๔๔	๑๓.๕	๓๐	
๒๒	๙๓	๔๓	.๙๙	.๔๖	.๖๙	.๔๗	๑๑.๑	๒๒	
๒๓	๙๑	๕๒	.๙๗	.๕๕	.๙๐	.๖๑	๙.๖	๑๑	
๒๔	๗๖	๒๔	.๙๑	.๒๖	.๕๔	.๕๕	๑๒.๖	๒๓.๕	
๒๕	๙๓	๗๐	.๙๙	.๗๔	.๙๐	.๕๙	๗.๙	๓	
๒๖	๙๕	๖๗	.๙๐	.๗๑	.๙๑	.๒๙	๙.๔	๙	
๒๗	๖๒	๑๙	.๖๖	.๑๙	.๔๒	.๔๙	๑๓.๙	๓๓	
๒๘	๕๙	๒๔	.๖๒	.๒๖	.๔๔	.๓๗	๑๓.๖	๓๑	
๒๙	๔๑	๒๑	.๔๔	.๒๒	.๓๓	.๒๕	๑๔.๙	๓๕	
๓๐	๖๑	๓๙	.๖๕	.๔๐	.๕๓	.๒๕	๑๒.๗	๒๕	
๓๑	๙๐	๕๕	.๙๖	.๕๙	.๙๑	.๕๕	๙.๕	๑๐	
๓๒	๗๐	๒๒	.๗๔	.๒๓	.๔๙	.๕๑	๑๓.๒	๒๗.๕	
๓๓	๖๐	๒๑	.๖๔	.๒๒	.๔๒	.๔๓	๑๓.๙	๓๓	
๓๔	๗๕	๑๗	.๙๐	.๑๙	.๔๙	.๖๑	๑๓.๑	๒๖	
๓๕	๗๐	๒๐	.๗๔	.๒๑	.๔๗	.๕๓	๑๓.๓	๓๒	

ตาราง ๑๒ ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอ่านเข้าใจความ ชุกที่ ๑ Form A.

ชุกที่ ๑ ทดสอบรอบที่ ๒ นก.....

Item	Σ Correct Score		Total 94 (27%) 347		Fan's Table			
	27% H. of Sample	27 %L. of Sample	P.H. (27%)	P.L. (27%)	p	r	Δ	Rank
๑	๘๘	๗๘	.๙๙	.๘๖	.๙๒	.๓๑	๗.๓	๒
๒	๙๑	๘๖	๑.๐๐	.๙๕	<.๙๕			๑
๓	๘๔	๕๑	.๙๒	.๕๖	.๗๖	.๔๗	๑๐.๒	๙.๕
๔	๕๐	๑๔	.๕๕	.๑๕	.๓๔	.๔๔	๑๔.๗	๓๔
๕	๘๕	๓๙	.๙๓	.๔๓	.๗๑	.๕๘	๑๐.๘	๑๓
๖	๘๘	๓๕	.๙๗	.๓๘	.๗๓	.๗๐	๑๐.๖	๑๓
๗	๘๔	๓๗	.๙๒	.๔๑	.๖๙	.๕๘	๑๑.๓	๑๘
๘	๙๑	๓๔	๑.๐๐	.๓๗	.๗๕	.๗๘	๑๐.๒	๙.๕
๙	๘๖	๒๖	.๙๕	.๒๙	.๖๖	.๗๐	๑๑.๓	๑๘
๑๐	๘๔	๔๖	.๙๔	.๕๑	.๗๔	.๕๑	๑๐.๔	๑๑
๑๑	๘๑	๑๔	.๘๙	.๑๕	.๕๓	.๗๒	๑๒.๗	๒๒.๕
๑๒	๘๙	๕๔	.๙๘	.๕๙	.๘๓	.๖๒	๙.๒	๕
๑๓	๘๕	๔๔	.๙๓	.๔๘	.๗๘	.๖๘	๙.๙	๗
๑๔	๘๙	๔๙	.๙๘	.๕๔	.๘๑	.๖๕	๙.๙	๖
๑๕	๘๙	๔๙	.๙๘	.๕๔	.๘๑	.๖๕	๙.๕	๖
๑๖	๘๔	๕๔	.๙๒	.๕๙	.๗๗	.๔๔	๑๐.๐	๘
๑๗	๗๗	๓๕	.๘๕	.๓๘	.๖๓	.๕๐	๑๑.๗	๒๐.๕
๑๘	๗๑	๑๘	.๗๘	.๒๐	.๔๙	.๕๗	๑๓.๑	๒๖

ตารางที่ ๑๓ ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอ่านเข้าใจความ ชุกที่ ๑

ชุกที่ ๑ ทดสอบรอบที่ ๒ (ก่อน)

นก.....

Item	Σ Correct Score		Total $\frac{94}{347}$ (27%)		Fan's Table			
	27% H. of Sample	27% L. of Sample	P.H. (27%)	P.L. (27%)	p	r	Δ	Rank
๑๙	๘๗	๑๙	.๙๖	.๒๑	.๖๓	.๗๗	๑๑.๗	๒๐.๕
๒๐	๘๙	๒๗	.๙๙	.๓๐	.๗๐	.๗๗	๑๐.๙	๑๖
๒๑	๖๐	๑๗	.๖๖	.๑๙	.๔๒	.๔๙	๑๓.๘	๓๐
๒๒	๖๗	๒๔	.๗๔	.๒๖	.๕๐	.๔๙	๑๓.๐	๒๕
๒๓	๘๓	๓๑	.๙๑	.๓๔	.๖๕	.๖๑	๑๑.๔	๑๙
๒๔	๖๕	๒๔	.๗๑	.๒๖	.๔๙	.๔๕	๑๓.๒	๒๗
๒๕	๙๐	๖๐	.๙๙	.๖๖	.๘๗	.๖๔	๙.๕	๓
๒๖	๘๗	๖๐	.๙๖	.๖๖	.๘๓	.๔๙	๙.๑	๔
๒๗	๕๘	๒๓	.๖๔	.๒๕	.๔๔	.๔๐	๑๓.๖	๒๘.๕
๒๘	๕๕	๑๘	.๖๐	.๒๐	.๓๙	.๔๒	๑๔.๑	๓๑
๒๙	๔๓	๑๖	.๔๗	.๑๘	.๓๒	.๓๓	๑๔.๙	๓๕
๓๐	๖๖	๒๙	.๗๓	.๓๒	.๕๓	.๔๑	๑๒.๗	๒๒.๕
๓๑	๘๔	๔๒	.๙๒	.๔๖	.๗๒	.๕๕	๑๐.๗	๑๔
๓๒	๗๑	๒๔	.๗๘	.๒๖	.๕๒	.๕๒	๑๒.๘	๒๔
๓๓	๕๑	๑๘	.๕๖	.๒๐	.๓๗	.๓๘	๑๔.๓	๓๓
๓๔	๗๐	๑๓	.๗๗	.๑๔	.๔๔	.๖๓	๑๓.๖	๒๙.๕
๓๕	๖๓	๑๐	.๖๙	.๑๑	.๓๘	.๖๐	๑๔.๒	๓๒

ตาราง ๑๔ ค่าความยากง่ายของการทดสอบอ่านเข้าใจความ ชุกที่ ๒ From B.

ชุกที่ ๒ ทดสอบรอบที่ ๑

จีน.....

Item	Σ Correct Score		Total 94 (27%) 347		Fan's Table			
	27%H. of Sample	27%L. of Sample	P.H. (27%)	P.L. (27%)	p	r	Δ	Rank
๑	๙๑	๙๕	๑.๐๐	.๙๓	.๙๕	.๑๖	๖.๔	๑
๒	๙๙	๗๙	.๙๙	.๙๖	.๙๓	.๓๗	๗.๑	๓
๓	๙๗	๕๙	.๙๖	.๖๔	.๙๓	.๕๑	๙.๒	๑๐.๕
๔	๙๒	๔๑	.๙๐	.๔๕	.๗๐	.๕๑	๙.๒	๑๗
๕	๙๐	๖๒	.๙๙	.๖๙	.๙๗	.๖๓	๙.๔	๗
๖	๙๔	๒๙	.๙๒	.๓๒	.๖๕	.๖๔	๑๑.๕	๒๒.๕
๗	๗๒	๒๔	.๗๙	.๒๖	.๕๓	.๕๓	๑๒.๗	๒๙
๘	๙๔	๔๖	.๙๒	.๕๑	.๗๔	.๕๑	๑๐.๔	๑๖
๙	๙๙	๗๐	.๙๙	.๗๗	.๙๐	.๔๙	๙.๐	๕
๑๐	๗๙	๒๙	.๙๖	.๓๒	.๖๐	.๕๖	๑๑.๙	๒๔
๑๑	๙๔	๒๙	.๙๒	.๓๑	.๖๔	.๖๔	๑๑.๕	๒๒.๕
๑๒	๙๑	๙๑	๑.๐๐	.๙๙	.๙๕	.๔๓	๖.๕	๒
๑๓	๙๑	๖๕	๑.๐๐	.๗๑	.๙๙	.๖๑	๙.๒	๖
๑๔	๙๑	๗๓	๑.๐๐	.๙๐	.๙๒	.๕๓	๗.๔	๔
๑๕	๙๙	๕๐	.๙๙	.๕๕	.๙๑	.๖๕	๙.๕	๑๓
๑๖	๔๑	๑๙	.๔๕	.๒๐	.๓๒	.๒๙	๑๔.๙	๓๔
๑๗	๕๙	๒๖	.๖๔	.๒๙	.๔๖	.๓๕	๑๓.๔	๓๑
๑๘	๓๙	๑๕	.๔๒	.๑๖	.๒๙	.๓๑	๑๕.๓	๓๕

ตาราง ๑๕ ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอ่านเข้าใจความ ชุกที่ ๒

ชุกที่ ๒ ทดสอบรอบที่ ๑ (ต่อ) นัน.....

Item	Σ Correct Score		Total 94 (27%)		Fan's Table			
	27% H. of Sample	27% L. of Sample	P.H. (27%)	P.L. (27%)	p	r	Δ	Rank
๑๙	๘๑	๓๔	.๘๙	.๓๗	.๖๕	.๕๖	๑๑.๔	๒๐
๒๐	๘๕	๒๙	.๙๓	.๓๒	.๖๖	.๖๕	๑๑.๔	๒๐
๒๑	๙๐	๕๘	.๙๙	.๖๔	.๘๖	.๖๕	๘.๗	๘
๒๒	๘๗	๖๑	.๙๖	.๖๗	.๘๔	.๔๘	๘.๑	๙
๒๓	๕๑	๓๘	.๕๖	.๔๒	.๔๙	.๑๔	๑๓.๑	๓๐
๒๔	๘๖	๖๑	.๙๕	.๖๗	.๘๓	.๔๕	๙.๒	๑๐.๕
๒๕	๘๕	๕๔	.๙๓	.๕๙	.๗๘	.๔๗	๙.๙	๑๕
๒๖	๙๐	๔๗	.๙๙	.๕๒	.๘๒	.๗๑	๙.๔	๑๒
๒๗	๗๐	๔๘	.๗๗	.๕๓	.๖๕	.๒๖	๑๑.๔	๒๐
๒๘	๘๖	๕๔	.๙๕	.๕๙	.๘๐	.๕๒	๙.๗	๑๔
๒๙	๘๑	๓๖	.๘๙	.๔๐	.๖๗	.๕๔	๑๑.๓	๑๘
๓๐	๖๗	๑๔	.๗๔	.๑๕	.๔๓	.๕๙	๑๓.๗	๓๒
๓๑	๗๖	๒๕	.๘๔	.๒๗	.๕๗	.๕๗	๑๒.๓	๒๖
๓๒	๗๖	๒๐	.๘๔	.๒๒	.๕๔	.๖๑	๑๒.๖	๒๘
๓๓	๕๕	๑๖	.๖๐	.๑๘	.๓๘	.๔๔	๑๔.๒	๓๓
๓๔	๗๓	๒๘	.๘๐	.๓๑	.๕๖	.๕๐	๑๒.๔	๒๗
๓๕	๗๖	๒๘	.๘๔	.๓๑	.๕๙	.๕๔	๑๒.๑	๒๕

ตาราง ๑๗ ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอ่านเข้าใจความ ชุกที่ ๒

ชุกที่ ๒ ทดสอบรอบที่ ๒ (ท้อ)

วันที่.....

Item	Σ Correct Score		Total 94 (27%) 347		Fan's Table			
	27% H. of Sample	27% L. of Sample	P.H. (27%)	P.L. (27%)	p	r	Δ	Rank
๑๙	๘๕	๓๒	.๙๐	.๓๔	.๖๔	.๕๙	๑๑.๕	๑๘.๕
๒๐	๘๒	๒๙	.๘๗	.๓๑	.๖๑	.๕๘	๑๑.๙	๒๐.๕
๒๑	๙๑	๕๑	.๙๙	.๕๔	.๘๐	.๖๑	๙.๗	๑๒
๒๒	๙๒	๕๘	.๙๘	.๖๒	.๘๔	.๖๐	๙.๒	๘.๕
๒๓	๖๕	๓๗	.๖๙	.๓๙	.๕๔	.๓๑	๑๒.๖	๒๕.๕
๒๔	๙๐	๔๖	.๙๖	.๔๙	.๗๖	.๖๑	๑๐.๑	๑๒
๒๕	๙๑	๕๔	.๙๗	.๕๗	.๘๑	.๕๙	๙.๕	๑๐
๒๖	๙๓	๓๕	.๙๙	.๓๗	.๗๕	.๗๘	๑๐.๒	๑๔
๒๗	๗๕	๔๔	.๘๐	.๔๗	.๖๔	.๓๖	๑๑.๕	๑๘.๕
๒๘	๘๔	๕๑	.๙๐	.๕๔	.๗๔	.๔๔	๑๐.๕	๑๕.๕
๒๙	๗๕	๓๙	.๘๐	.๔๑	.๖๑	.๔๑	๑๑.๙	๒๐.๕
๓๐	๗๒	๑๕	.๗๗	.๑๖	.๔๖	.๖๐	๑๓.๔	๓๐
๓๑	๗๕	๒๕	.๘๐	.๒๖	.๕๓	.๕๔	๑๒.๖	๒๕.๕
๓๒	๗๓	๒๑	.๗๘	.๒๒	.๕๐	.๕๕	๑๓.๐	๒๙
๓๓	๖๒	๑๑	.๖๖	.๑๒	.๓๗	.๕๗	๑๔.๓	๓๒
๓๔	๖๐	๒๑	.๖๔	.๒๒	.๔๒	.๔๓	๑๓.๘	๓๑
๓๕	๗๘	๑๗	.๘๓	.๑๘	.๕๑	.๖๔	๑๒.๙	๒๘

การทดลองใช้แบบทดสอบอ่านเข้าใจความซุกที่ ๒ ครั้งที่ ๑

ผู้สร้างได้นำแบบทดสอบอ่านเข้าใจความซุกที่ ๒ ทั้งสองฉบับไปทดลองให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในจังหวัดอุดรธานี จำนวน ๑,๐๗๘ คนในปลายปีการศึกษา ๒๕๐๔ (กลุ่มตัวอย่างเดียวกับการทดลองใช้แบบทดสอบอ่านเข้าใจความซุกที่ ๓ ครั้งที่ ๒ ดังกล่าวในหน้า ๑๖) ให้นักเรียนมีโอกาสได้อ่านทั้งสองฉบับด้วยวิธีเดียวกับการอ่านไว หรือวิธีเดียวกับการทดสอบครั้งก่อน ๆ นั้นเอง

ผลการทดลองใช้แบบทดสอบอ่านเข้าใจความซุกที่ ๒ ครั้งที่ ๑

ด้วยเหตุผลบางประการผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์ความยากง่ายของแบบทดสอบโดยละเอียด แต่ได้ผลออกมาเป็นส่วนรวมดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑๔ แสดงจำนวนผู้ได้คะแนนระดับต่าง ๆ จากการทดสอบอ่านเข้าใจความซุกที่ ๒ ครั้งที่ ๑ จังหวัดอุดรธานี

ระดับคะแนน	การอ่านรอบแรก		การอ่านรอบที่สอง	
	จำนวนผู้อ่าน Form A.	จำนวนผู้อ่าน Form B.	จำนวนผู้อ่าน Form A.	จำนวนผู้อ่าน Form B.
๒๔-๒๕	๒๖	๓	๒๔	๔
๒๒-๒๓	๔๐	๑๓	๔๘	๑๖
๒๐-๒๑	๓๗	๓๒	๓๓	๒๘
๑๘-๑๙	๕๑	๔๕	๓๘	๓๗
๑๖-๑๗	๖๒	๕๔	๔๑	๗๒
๑๔-๑๕	๕๗	๖๕	๕๔	๖๙
๑๒-๑๓	๔๒	๘๐	๕๘	๗๖
๑๐-๑๑	๕๙	๖๓	๕๒	๘๑
๐๘-๐๙	๖๔	๖๒	๕๙	๖๒
๐๖-๐๗	๖๖	๔๗	๕๒	๗๑
๐๔-๐๕	๔๓	๓๖	๓๙	๒๙
๐๒-๐๓	๑๘	๙	๑๒	๑๒
๐๐-๐๑	๒	๒	๑	๐
รวม	๕๖๗	๕๑๑	๕๑๑	๕๖๗

ดูจำนวนผู้ทำคะแนนระดับต่าง ๆ ในตารางข้างบน และคะแนนเฉลี่ยในตารางถัดไปนี้ แล้ว จะเห็นว่า Form B. ยากกว่า Form A.

ตาราง ๑๕ แสดงคะแนนเฉลี่ยคำตอบที่ถูกและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนนี้จากการทดสอบอ่านเข้าใจความด้วยแบบทดสอบชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๑ ซึ่งทำที่จังหวัดอุตรธานี

	การอ่านรอบแรก		การอ่านรอบที่สอง	
	Form A.	Form B.	Form A.	Form B.
คะแนนเฉลี่ย	๑๔.๐๘	๑๒.๔๐	๑๕.๑๔	๑๑.๕๗
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	๑๕.๔๔	๑๓.๓๓	๑๕.๑๘	๑๒.๕๗

และคะแนนแต่ละระดับมีผู้ทำได้จำนวนมาก ๆ กระจายไปเกือบทุกระดับ และจะเห็นได้ว่า หากจะไม่มี การแก้ไขปรับปรุงแบบทดสอบอีก ก็คงจะต้องแยกแบบทดสอบทั้งสองฉบับนี้ไว้ใช้ในโอกาสต่างกัน คงจะเหมาะสำหรับใช้ในการคัดเลือก และจะเหมาะสำหรับใช้ในการสำรวจสถานภาพความสามารถในการอ่านเข้าใจความทั่ว ๆ ไป แต่ก็ได้มีการทดลองใช้แบบทดสอบชุดนี้กับนักเรียนในพระนครอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะมีข้อยุติใด ๆ คงจะกล่าวต่อไป

การทดลองใช้แบบทดสอบอ่านเข้าใจความชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๒

การทดสอบได้ทำในพระนครกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ต้นปีการศึกษา ๒๕๐๕ จำนวน ๑,๑๖๔ คน (กลุ่มเดียวกับการทดสอบอ่านไวชุดที่ ๓ ครั้งที่ ๓ โดยนำไปทดสอบในวันเดียวกัน) วิธีดำเนินการทดสอบดำเนินการตามแบบเดิมทุกประการ

ผลการทดลองใช้แบบทดสอบอ่านเข้าใจความซุดที่ ๒ ครั้งที่ ๒

ตาราง ๑๖ แสดงจำนวนผู้ได้คะแนนตอบถูกระดับต่าง ๆ จากการทดสอบอ่านเข้าใจ ด้วยแบบทดสอบซุดที่ ๒ ครั้งที่ ๒ ซึ่งทดสอบในจังหวัดพระนคร

ระดับคะแนน	การทดสอบรอบแรก		การทดสอบรอบที่สอง	
	จำนวนผู้อ่าน Form A.	จำนวนผู้อ่าน Form B	จำนวนผู้อ่าน Form A.	จำนวนผู้อ่าน Form B.
๒๔—๒๕	๑๙๘	๓๙	๑๘๐	๕๒
๒๒—๒๓	๑๖๐	๙๙	๑๕๑	๑๒๐
๒๐—๒๑	๘๕	๑๑๑	๙๗	๑๓๔
๑๘—๑๙	๔๘	๑๑๙	๕๗	๙๑
๑๖—๑๗	๕๐	๘๕	๓๓	๘๑
๑๔—๑๕	๑๗	๕๒	๑๗	๕๒
๑๒—๑๓	๑๐	๓๔	๑๔	๓๒
๑๐—๑๑	๑๘	๑๗	๘	๑๖
๐๘—๐๙	๕	๑๒	๙	๑๒
๐๖—๐๗	๓	๐	๑	๔
๐๔—๐๕	๒	๐	๑	๒
๐๒—๐๓	๐	๐	๐	๐
๐๐—๐๑	๐	๐	๐	๐
รวม	๕๙๖	๕๖๘	๕๖๘	๕๙๖

จากการพิจารณาจำนวนผู้ได้คะแนนตอบถูกระดับต่าง ๆ ในตาราง ๑๖ และคะแนนเฉลี่ยในตารางถัดไป ตัวเลขของแสดงผลยืนยันตามผลการทดสอบที่จังหวัดอุตรธานีว่า Form A ง่ายกว่า Form B และผู้ทำคะแนนแต่ละระดับก่อนข้างจะหนาแน่นอยู่ทางคะแนนสูงทั้งสองฉบับ

ตาราง ๑๗ แสดงคะแนนเฉลี่ยคำตอบที่ถูกและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนนั้นจากการทดสอบอ่านเข้าใจความคืบแบบทดสอบชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๒ ซึ่งทำในจังหวัดพระนคร

	การอ่านรอบแรก		การอ่านรอบที่สอง	
	Form A.	Form B.	Form A.	Form B.
คะแนนเฉลี่ย	๒๑.๙๑	๑๘.๕๖	๒๒.๐๑	๑๙.๔๔
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	๙.๙๔	๙.๔๕	๙.๕๘	๑๐.๑๕

อนึ่ง อินทร์ ศรีคุณ ซึ่งเคยนำแบบทดสอบ ฟอรั่ม เอ. นี้ไปใช้ในการทำปริญญา นิพนธ์^๑ เมื่อปลายปีการศึกษา ๒๕๐๖ ได้หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบเป็นรายข้อค่าเต็ม ทั้งที่ผู้สร้างได้เคยไปทดลองใช้ไว้ที่จังหวัดอุตรธานี และที่จังหวัดพระนคร และได้หาค่าความ เชื่อถือได้ของแบบทดสอบฉบับนั้นไว้ด้วยว่า มีความเชื่อถือได้สูงถึง .๘- .๙ ดังตารางที่ แสดงไว้ในภาคผนวก ๙

สรุป

ในที่สุกสถาบันมีมติรับแบบทดสอบอ่านไทยทั้งสี่ฉบับไว้ใช้ได้แก่ แบบทดสอบอ่านไ วชุดที่ ๓ สองฉบับ และแบบทดสอบอ่านเข้าใจความชุดที่ ๒ สองฉบับ แต่ความนิยมในการ ใช้มีผู้นำแบบทดสอบอ่านไ Form B. และอ่านเข้าใจความ Form A. ไปใช้กันเป็นส่วนมาก

จากการทดลองใช้แบบทดสอบอ่านไทยในระหว่างดำเนินการสร้างนั้น หากจะพิจารณา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแง่เปรียบเทียบความสามารถของนักเรียนในต่างจังหวัดและนักเรียน ในพระนคร ก็จะได้ผลพลอยได้ที่น่าสนใจว่า นักเรียนในเขตกรุงเทพฯ มีความสามารถ อ่านไและอ่านเข้าใจความสูงกว่านักเรียนในจังหวัดอุตรธานี

^๑ อินทร์ ศรีคุณ "การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำ" และการ แต่งความของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษา ๔ ในโรงเรียนประถมศึกษา ๖ แห่งในจังหวัดนครราชสีมา" ปริญญา นิพนธ์ในหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ๒๕๐๗.

ภาคผนวก ๑

ตัวอย่างแบบทดสอบอ่านใจ (ชุดที่ ๑)

ของ สุภาณี เบอช

ประกอบด้วย	นิทานแบบฝึกหัดเรื่อง	ไก่แจ้กะไก่อู
	แบบทดสอบ	เรื่อง พรประเสริฐ
	แบบทดสอบ	เรื่องภรรยาช่างตัดผม

เรื่องไก่แจ้กะไก่อู

ไก่แจ้กะไก่อู หากินในบ้านเดียวกัน วันหนึ่งไก่แจ้ยืนกิน (วัว ข้าว สมุด) อยู่ที่ลานบ้าน ไก่คูก็ตรงมาไล่ตีแย่งข้าวกินเสีย ไก่แจ้สู้ไม่ได้ก็ไปพาเสื่อปลามาให้กินไก่ (ตะเภา ป่า อู) เมื่อเสื่อปลากินไก่คูแล้ว ไก่แจ้ก็ตีใจมาก บินขึ้นไปยืนอยู่บนกองฟืน

เสื่อปลาจึงพูดว่า “เราได้กินไก่คูต่างของคาวแล้ว แต่ยังไม่อิ่ม ที่นี่เราจะกินเจ้าต่างของหวานละ” ว่าแล้วก็ตรงเข้าขย้ำกินไก่ (แจ้ ป่า นา) เสีย

นิทานเรื่องพรประเสริฐ

ครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีชวานาสองคนพี่น้อง ชายผู้พี่เป็น (เศรษฐี ขอทาน ตำรวจ) มีทรัพย์สินเงินทองมากมาย มีที่นาหลายร้อยไร่ มีวัวควายหลายสิบตัวไว้สำหรับไถ (ป่า เขา นา) มีบ้านหลังใหญ่ทาสีขาว หลังคามุง (ฝน กระเบื้อง ชนุน) สีแดงตั้งอยู่ริมถนนในชนบทแห่งหนึ่ง เศรษฐีเป็นคนตระหนี่ถี่เหนียว ไม่ใคร่ยอมจับจ่ายใช้เงินซื้ออะไรนัก เวลาเขาแต่งงาน เขาก็เลือก (ต้นไม้ ผู้หญิง ดินสอ) ชาวบ้านคนหนึ่งที่เป็นคนแข็งแรงขยันทำงานพุดน้อยและค่อนข้างโง่มาเป็นภรรยา เพื่อเขาจะได้ไม่ต้องจ้าง (นก ชาม แม่ครัว) คนซักผ้า รีดผ้า และคนเลี้ยงหมู

นอกจากนี้เมื่อถึงฤดูทำนา ภรรยาก็ช่วยไถนาหว่านข้าว พอตันข้าววงอกงามเจริญเติบโตเต็มที่จะมี (ควาย รวงข้าว หู) สีเหลืองก็ถึงเวลาเก็บเกี่ยวภรรยาก็ต้องช่วยสามีเกี่ยวข้าวนวดข้าว โดยข้าวใส่กระบุงเก็บไว้ในยุ้งสำหรับขายบ้างกินบ้าง ภรรยาเศรษฐีทำงานหนักมาก เพราะสามีไม่ยอมจ้าง (คนใช้ เงิน ช้อน) เนื่องจากเสียตายเงิน

น้องชายของเศรษฐีเป็นชวานาที่ยากจน เขาเคยเป็นคนพอมีอันจะกิน แต่โชคไม่ (ดี งาม ง่าย) ไฟไหม้บ้าน ทรัพย์สินเงินทองสูญหายไป ไฟหมด เหลือแต่ที่นา แต่นั่นแหละชวานาผู้น้องเป็นคนใจ (ร้าย กว้าง แคบ) มีความโอบอ้อมอารี ชอบช่วยเหลือคน มีคนมาขอเช่าทำนาของเขาได้ข้าวไม่พอให้เป็นค่าเช่า นานไปเขาเลยยกที่นาให้คนพวกนั้นไปเปล่า ๆ ทำให้เขา (ยากจน รวย เล็ก) ลงแต่เขาไม่รู้รู้สึกเดือดร้อน เขายังร้องเพลง ทำงานในนากับภรรยาของเขาอย่างขยันขันแข็ง ภรรยาของเขาเป็นหญิงที่ (เขี้ยว ดี สว่าง) มีใจเมตตากรุณา และเป็นคนฉลาด

นิสัยของชวานาสองคนพี่น้องแตกต่างกันราวฟ้ากับดินเช่นนี้ ทั้งสองคนจึงไม่ชอบไปมาหาสู่กัน ถึงแม้จะมีบ้านอยู่ตรงข้ามกัน พี่ชายเห็นว่าน้องชายเป็นคน (โง่ ดี แก่) ผิดกฎทรัพย์สมบัติ เอาไปแจกจ่ายให้คนอื่นโดยไม่ไต่จะไรตอบแทน ส่วนน้องชายก็เห็นว่าพี่ชายเป็นคนตระหนี่ถี่เหนียวมีใจ (งาม กับแคบ กว้าง) ไม่น่านับถือ

อยู่มาคืนหนึ่ง มีพายุใหญ่ฝนตกหนักและฟ้าคะนองร้องคังกรีนกรีน สายฟ้าแลบแปลบปลาบ (มีด คำ น้ำกลั้ว) ชายชราคนหนึ่งปรากฏตัวขึ้นที่ถนนในหมู่บ้านท่าทางเหนื่อยอ่อนมีเสื้อผ้าสกปรก มอมเหมม และเปียกปอน ตัวสั่นเทาด้วยความหนาว ครั้นเห็น (ป่า

บ้าน วัว) ใหญ่ของเศรษฐีมีแสงไฟเรือง ๆ ก็คิดว่าจะขออาศัยค้างคืนหลบฝนจึงตรงเข้าไป
ตบประตูบ้าน

เศรษฐีกำลังนั่งนับ (ภรรยา อาหาร เงินเหรียญ) เหมือนที่เคยทำทุกวันวันละสาม
ครั้ง พอได้ยินเสียงตบประตูร้องเรียกโหวกเหวกก็ตกใจ พอเห็นชายชราแต่งตัวสกปรก
เหมือนขอทาน ถือไม้เท้ายืนอยู่ตรงหน้าประตูก็นึกว่าขอทานขอสตางค์ จึงตะคอกถามว่าต้อง
การ (ใคร อะไร ที่ไหน) ชายชรารอกว่าอยากขออาศัยหลบฝนสักหนึ่งคืน เข้าขึ้นก็จะเดิน
ทางไป เศรษฐีจึงดูชายชราตั้งแต่หัวถึง (หาง เท้า ผม) พร้อมกับหัวเราะเสียงดังลั่น

“ไปข้างหน้าก่อนเถอะตาแก่” เศรษฐีไล่ “บ้านฉันไม่ใช่โรงแรมขอทาน แกลองข้าม
ถนนไปที่ (ถ้วย ดินสอ กระต้อม) โนนแน่ะ” ว่าแล้วเศรษฐีก็หันหลังกลับไปปิดประตูต้งบั้ง

ชายชรายืนหนึ่งสักรู่หนึ่ง ก็ออกเดินฝ่าฝนตรงไปที่กระท่อมของชวานาผู้ (น้อง เด็ก
หนู) เอาไม้เท้าเคาะประตูต้ง กุก กุก กุก กุก

ขณะนั้นชวานากับภรรยากำลังจะลงมือกินข้าว พอได้ยินเสียงกุก กุก ชวานาก็ถามว่า
“เอ๊ะ นั้นเสียงอะไร”

“คืนนี้ฝนตกหนักคงจะมีใครมาขอหลบ (หน้า ฝน แดด) ฉันทจะไปดู”

“ฉันทไปเอง” ชวานาซึ่งลุกขึ้นเดินไปเปิดประตู พอเห็น (เปิด ไม้ ชายชรา) เปี้ยก
ฝนโชกก็ตกใจรีบพุงเข้ามาข้างในแล้วถามว่า

“ตาไปไหนมากกลางค้ำกลางคืนฝนก็ตกออกหนัก”

“ตาเดินทางมา (จม ไกล กล้า) อยากจะขออาศัยค้างที่นี้สักคืนหนึ่งได้ไหม รุ่งเช้า
ตาก็จะลาไป” ชายชราถาม

“ได้ซิตา” สองสามีภรรยาตอบพร้อม ๆ กัน แล้วชวานาก็นำ (ปลา น้ำ เสื้อผ้า) มา
ให้ชายชราเปลี่ยน ภรรยานำชามข้าวมาอีกหนึ่งใบ เชิญให้ชายชราช่วยมวงด้วย อาหารเย็น
วันนั้นมีแต่ข้าวหม้อหนึ่ง ปลาเล็กๆ อย่างสองตัว และ (ภูเขา น้ำฝน ทะเล) เหยือกหนึ่ง
เท่านั้น

“แบ่งกันกินตามมีนะตา” ชวานาพูด

ชายชรามีความพอใจที่เห็นสองสามีภรรยามีใจเมตตากรุณาเอื้อเฟื้อต่อคนแก่และคน
(ยากจน อ้วน คำ) จึงพูดกับภรรยาของชวานาว่า “ตาจะทำให้หลานทั้งสองมีอาหารอร่อย ๆ
หลานจงนำชามและเหยือกเปล่ามาให้ตาอย่างละหนึ่งใบ”

(ภรรยา สามี ยาย) ของชานาเคาไม่ถูกว่า ชายชราจะทำอะไรกับขามและเหยือก
เปล่า แต่ความที่เป็นคนมีธรรมาศัตย์ดี จึงถูกไปหยิบภาชนะทั้งสองชนิดมาให้ (ชายชรา เศรษฐี
เต็ก)

ชายชราจึงวางขามกับเหยือกเปล่าลงตรงหน้า พึมพำอะไรเบา ๆ ที่ชานาสองสามี
ภรรยาฟังไม่เข้าใจ แล้วพูดว่า

“อาหารจืดเต็ม (ขาม กลอง เลื้อผ้า) น้ำผลไม้จืดเต็มเหยือก” ขาคำสองสามีภรรยา
ก็ต้องประหลาดใจจนตาค้างที่เห็นในขามมีอาหารซึ่งทำด้วยเนื้อและผักพูนขอบขาม ใน
เหยือกนั้นเล่าก็มีน้ำ (ไม้ขีด ผลไม้ เต่า) ชนิดหนึ่งเต็มปรี กำลังทำท่าจะล้นออกมา

ชายชราพูดอีกว่า “พอแล้ว”

อาหารและน้ำผลไม้ซึ่งทำท่าว่าจะล้นออกจากภาชนะของมันก็หยุดนิ่ง กลิ่น (หอม
ขาว สุนัข) ของอาหารทำให้ชานาทั้งสองน้ำลายสอ

ภรรยาชานารีบตักข้าวร้อน ร้อน แจก แล้วคนทั้งสามก็ลงมือบริโภคพอ สองสามี
ภรรยาตักอาหารเข้าปากเป็นคำแรกก็อุทานพร้อม ๆ กันว่า

“(ตุ อร่อย ไร) เหลือเกิน”

และนี่รู้ทันที่ว่าชายชราเป็นผู้วิเศษ จึงก้มลงกราบชายชราแสดงความรู้สึกในบุญคุณ
ของเขาที่ให้อาหาร

ชายชราจึงว่า

“หลานทั้งสองต่างหากที่มี (บุญคุณ ข้าว น้ำ) กับตา”

ทั้งสามคนบริโภคอาหารและดื่มน้ำผลไม้จนเกลี้ยงขามเกลี้ยงเหยือก ชายชราก็ขอให้
มีอาหารและน้ำผลไม้อีกใน (รด โอง ภาชนะ) ทั้งสองทำดังนั้นจนกระทั่งคนทั้งสามอึด กิน
ต่อไปไม่ไหว ชานาจึงไปจัดที่ให้ชายชรานอน

รุ่งขึ้นก่อนที่ชายชราจะออกเดินทางต่อไปเขาก็บอก (หนังสือ วิธี กินสอ) สำหรับ
เรียกอาหารและเครื่องดื่มให้ชานาสองสามีภรรยา แล้วให้ศีลให้พรเป็นอันมาก

พอพระอาทิตย์ขึ้นพ้นขอบฟ้า เขาก็ลาสอง (ป้า สามี เต็ก) ภรรยาไป

ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา สองสามีภรรยาก็มีความสุขสบายยิ่งขึ้น ไม่ต้องหาอาหารเอง
ภรรยาก็ไม่ต้องหุงต้ม ถึงเวลาหิวก็เรียกอาหารเอาจาก (ขาม ซ้อน ชัน) และเหยือกพิเศษ

การที่ภรรยาของชานาไม่ได้ไปที่ตลาดอีกเลยทำให้ชาวบ้านประหลาดใจ พวกนั้นมาเยี่ยมตามข่าว ก็กลับได้เห็นของวิเศษและได้รับเลี้ยงอาหารอร่อยๆ จาก (ชานา ชาวสวน ตำรวจ)

พอเศรษฐีผู้รู้เรื่องเข้าก็คิดอยากจะได้ชามกับเหยือกวิเศษมาเป็นของตน จึงมาหาน้องชายถึงบ้าน น้องชายก็ต้อนรับเป็นอันดี (เศรษฐี ขอทาน ชายชรา) จึงเอ่ยขึ้นว่า

“ได้ข่าวว่าเจ้ามีของดี จึงอยากจะมาดู”

“พี่หมายถึงอะไร” น้องชายทำไถ่ถาม ทั้งๆที่เตาออกว่าพี่ชายหมายถึงชามกับ (ขันเหยือก โอง)

“เห็นชาวบ้านว่า เจ้ามีชามและเหยือกวิเศษสามารถเรียกอาหารและเครื่องดื่มได้ไม่ใช่หรือ” เศรษฐีถาม

“อ้อ” (พี่สาว น้องชาย สามี) ตอบ “พี่อยากดูภาชนะทั้งสองนั้นนะหรือ ได้ซี นี่ก็ได้เวลาอาหารกลางวันพอดี ขอเชิญพี่กินข้าวกับเราสักมื้อ”

“ดี ดี ตกลง” เศรษฐีรีบรับปาก

น้องชายก็เอาชามกับเหยือกวิเศษมาวางบน (หน้า ไฟ โตะ) เรียกภรรยาให้ตักข้าว แล้วตัวเองก็พุดกับชามและเหยือกว่า

“อาหารจืดเข้มชาม น้ำผลไม้จืดเข้มเหยือก”

เศรษฐีมัวตื่นเตนจ้องดู (อาหาร ประตุ บ้าน) และน้ำผลไม้ที่ปรากฏขึ้นในชามและเหยือกจนลืมเอาใจใส่ที่น้องชายพุดต่อว่า “พอแล้ว”

รสของอาหารและน้ำ (ผ่น ผลไม้ ปลา) ทำให้เศรษฐีอยากได้ชามกับเหยือกวิเศษไว้เป็นกรรมสิทธิ์ จึงอ้อนวอนขอซื้อจากน้องชายโดยให้ราคาแพงทีเดียว น้องชายทนอ้อนวอนไม่ได้ ก็จำใจขายชามกับเหยือกวิเศษให้ (พี่ชาย ขอทาน ชาวบ้าน) ไปในที่สุด เศรษฐีดีใจมาก จนกระทั่งลืมความขี้เหนียว กลับไปบ้าน แล้วนำเงินเหรียญมาให้น้องชายหลายสิบ (ตัว ถึง ปี)

เศรษฐีบอกกับภรรยาของตนว่า ไม่ต้องทำอาหารเย็น

พอดตกค่ำเศรษฐีก็นำชามกับเหยือกวิเศษมาตั้งบนโตะอาหาร ให้ (คนใช้ เด็ก ภรรยา) ตักข้าวแล้วเศรษฐีก็พุดกับชามและเหยือกอย่างมั่นใจว่า

“อาหารจืดเข้มชามกับน้ำผลไม้จืดเข้มเหยือก” ขาคำอาหารก็ปรากฏขึ้นในชาม น้ำผลไม้ก็ขึ้นมาเต็ม (อ่าง เหยือก ตา)

เศรษฐีดีใจแล้วก็ตกใจ เพราะอาหารและน้ำผลไม้กำลังล้นออกมาจากภาชนะของมันเรื่อย ๆ เศรษฐีและภรรยาวิ่งไปเอาถังอ่างหม้อไหมารองไว้ แต่ (ขนม แกง อาหาร) และน้ำผลไม้ก็ยังล้นไหลออกจากชามและเหยือกวิเศษเรื่อย ๆ จนเลอะเทอะพื้นห้อง เศรษฐีกับภรรยาต้องรีบวิ่งออกไปนอก (รถ บ้าน โรงเรียน) อาหารปนกับน้ำผลไม้ไหลติดตาม เศรษฐีออกไปด้วย พวกเขาวิ่งควายหมาเห่าเปิดไถ่ต่างก็มีความยินดีที่พากันมากินเลี้ยงอาหารอร่อยจนกระทั่ง (สิ้น หัว ท้อง) เกือบแตก

เศรษฐีจนปัญญา ไม่รู้ที่จะทำประการใด จึงวิ่งไปหาน้องชายอ่อนหวานให้เอาชามกับเหยือกวิเศษกลับคืนไป

น้องชายอยากจะตัด (นิสสัย มือ ผม) ของพี่ชาย จึงทำเป็นไม่ยอมรับคืน เศรษฐีก็อ่อนหวานว่าจะแถมเงินให้อีกหนึ่งถัง น้องชายก็ตกลง เขาไปที่บ้านพี่ชายกระซิบกับ (วัว ชาม บ้าน) และเหยือกว่า

“พอแล้ว”

ชามและเหยือกก็หยุดผลิตอาหารทันที น้องชายก็นำชามกับเหยือกวิเศษกลับบ้าน ร้องเพลงอย่างมีความสุขที่ได้เป็นเจ้าของ (ม้า ภาชนะ นา) ทั้งสองอีก มีหน้าซำยังได้เงินอีกถ้วย

ปีหนึ่งผ่านไป ค่ำวันหนึ่งก็มีชายชราอีกคนหนึ่งเดินทางผ่านมาที่ (วัง วัด หมู่บ้าน) นี้ เห็นบ้านของเศรษฐีก็เข้าไปเคาะประตูเพื่อขอพักอาศัย พอเศรษฐีเปิดออกมาเห็นชายชราที่นึกว่าเป็น (แมว ขอทาน เทวดา) จึงขับไล่ไปอีกเหมือนที่เคยทำกับชายชราคนก่อน

ชายชราคนนี้ก็ไปขออาศัยชานาผู้น้อง เขาได้รับการต้อนรับอย่างดี มีอาหารอร่อย และเมื่อเขาไปนอน (ภรรยา แม่ ไก่) ของชานา เห็นเสื้อผ้าของชานาสกปรกมอมแมมก็เกิดสงสาร จึงหยิบผ้าพับหนึ่งออกมาตัดเย็บเป็นเสื้อให้ชายชราใส่ในวันรุ่งขึ้น

ตอนเช้าก่อนที่ชายชราจะออกเดินทาง ชานานำเหรียญเงินหนึ่ง (หนังสือ ถัง ข้าว) มาเทลงบนโต๊ะ แล้วอนุญาตให้ชายชราหยิบเอาไปตามความต้องการ

ชายชราจึงให้พรสองสามภรรยาว่า

“เช้าวันนี้ ไม่ว่าหลานทั้งสองเริ่มจับทำอะไรที่อยากทำหลานก็จะทำได้ทำเรื่อยไปจนตะวันตก” (ลม ดิน ไฟ)

พอชายชราไปแล้ว สองสามีภรรยาก็คิดว่าจะเริ่มต้นทำอะไรในวันนี้

ภรรยาพูดว่า “เมื่อคืนฉันเอา (ผ้า หนึ่ง ปาน) ออกมาเย็บทำเสื้อจะต้องไปพับเก็บเสียก่อน”

สามีก็พูดว่า “ถ้าอย่างนั้นฉันก็จะเอา (ทอง เหรียญ เงิน เพชร) ที่กองอยู่บนโต๊ะไปเก็บที่เหมือนกัน”

ดังนั้นคนทั้งสองก็เริ่มทำงาน มีผ้าให้ภรรยาพับเรื่อย ๆ มีเหรียญเงินให้สามีเก็บเรื่อย ๆ

พอ (พระจันทร์ ไข่ ตะวัน) ตกคินงานก็เสร็จ ในบ้านมีผ้าหลายร้อยพับ และเหรียญเงินก็กองสูงทีเดียว คนทั้งสองมีความยินดีจนพูดอะไรไม่ถูก

กล่าวฝ่ายเศรษฐีได้ข่าวโชคคิของ (พี่ชาย น้องชาย เขี้ยอก) ก็วิ่งมาถาม พอรู้เรื่องก็โกรธตัวเองเป็นนักหนา ครั้งหนึ่งโชคความได้มาเคาะประตูบ้านของเขาแล้วทีเดียว เขากลับขับไล่ไปเสีย ต่อไปนี่เขาจะไม่ทำเช่นนั้นอีก คิดแล้วจึงส่งน้องชายว่า ถ้ามี (ตำรวจ เด็ก ชายชรา) มาขอค้ำคื่นอีก ให้เชิญไปที่บ้านของเขา น้องชายก็รับคำ

ปีต่อมาชายชราสองคนนั้นก็มาเคาะประตูบ้านชานาผู้น้องเพื่อขออาศัยค้ำคื่น ชานาผู้ (พี่ เพื่อน น้อง) จึงบอกให้ชายชราทั้งสองไปพักที่บ้านเศรษฐี ทั้งสองคนก็ไป

เศรษฐีต้อนรับอย่างกุสุมา และทำอาหารอย่างดีให้บริโภคนอน เศรษฐีก็ให้ภรรยาหยิบผ้าหนึ่งพับออกมาตัดเย็บเป็นเสื้อให้ชายชราทั้งสองผลัดเปลี่ยนอีกค้ำคื่น

เช้าวันรุ่งขึ้นเศรษฐีได้นำ (น้ำ เหรียญเงิน ผ้า) มากองบนโต๊ะให้ชายชราหยิบเอาไปตามความพอใจ ชายชราทั้งสองก็ให้พรอย่างเดียวกับที่เคยให้ชานาผู้น้อง

พอชายชราไปแล้วสอง (เสมียน สามี พ่อ) ภรรยาถึงนั่งปรึกษากันว่า จะเริ่มต้นทำอะไรดี ภรรยาจึงว่า

“ถ้าฉันลงมือพับผ้า ฉันก็ต้องพับเรื่อยไปจนกระทั่ง (ค่ำ เช้า สาย) หมูในเล้าก็ จะไม่มีใครให้น้ำกิน อย่าเลยฉันจะไปให้น้ำมันเดี๋ยวนี้ แล้วที่หลังจะได้เริ่มต้นทำอะไรที่ดี”

ว่าแล้วภรรยาของเศรษฐีก็ไปตักน้ำให้ (เศรษฐี ภรรยา หมู) กิน

อนิจจา เมื่อนางเริ่มตักน้ำก็ต้องตกเรื่อยไปหยุดไม่ได้

ฝ่ายสามีคิดไม่ออกว่าจะทำอะไรดี เมื่อสังเกตว่า (ภรรยา ชานา ใจ) หายไปนานนักก็มีความแปลกใจจึงลุกออกไปดู ครั้นเห็นภรรายก้มหน้าก้มตาตักน้ำอย่างขมกั้ขมมันจนน้ำนอง (ตลิ่ง คอกหมู ถัง) ก็มีความโกรธเป็นกำลัง ร้องว่า

“เจ้าเอาพรอันประเสริฐมาใช้เสียอย่างนี้เองหรือ” ว่าแล้วเศรษฐีก็วิ่งไปหัก (กิ่งไม้
ขา แมว) มาตีภรรยา เมื่อตีเข้าไปที่หนึ่งก็ต้องตีเรื่อยไปหยุดไม่ได้ ตีไปพลางคำไปพลาง
ชาวบ้านได้ยินเสียงเอะอะก็พากันวิ่งออกมาดู ภาพของสองสามีภรรยาสร้าง (ความขบขัน
ละคอน บ้าน) ให้เขาทั้งหลายเป็นอันมาก สามีตีเอา ตีเอา ภรรยาก็ตักน้ำเอา ตักน้ำเอา
จนกระทั่งตะวันตกดินจึงต่างได้หยุด ทั้งสองจึงพากันเดินกระโผลกกระเผลกกลับไป (โรง
เรียน บ้าน เล้า)

เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า พรประเสริฐนั้นให้ประเสริฐอย่างไร ถ้าคนที่ได้รับไม่คิดให้
(เขียว ขยัน รอบคอบ) ถองแท้เสียก่อน ก็จะไม่ได้รับประโยชน์ที่ควรจะได้

๘ เรื่องภรรยาของช่างตัดผม

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีช่างตัดผมคนหนึ่งโง่เขลาจนไม่น่าจะมีอาชีพเป็นช่างตัดผม เวลามาตัด (หัว ผม ม้า) ของลูกค้า ก็เอากรรไกรไปกลีบหูเขาเสีย เวลาลูกค้ามาให้โกน หนวดเคราก็มักทำมีดโกนบาดคางจนร้อง โอ๊ย โอ๊ย ไปตาม ๆ กัน ในที่สุดไม่มีใครกล้ามาจ้างเขาคัด (หู กาง ผม) เขาก็ยากจนกระทั่งไม่มีอะไรเหลืออยู่ในบ้าน นอกจากมีดโกนคมกริบอันหนึ่ง กับภรรยาปากจืดเหมือน (กรรไกร ซ้อน บอน) คนหนึ่ง

ภรรยาของช่างตัดผมเป็นคนฉลาดมีความคิดดี แต่ชอบคิดว่าสามีเป็นประจำ พอนางทราบว่ามีสามีไม่มี (หมัด ดินสอ เงิน) เหลืออยู่เลยแม้แต่สตางค์เดียว นางก็เริ่มคิดว่าสามีอีก

ช่างตัดผมได้ตอบอย่างอารมณ์ (แข็ง เย็น สวย) ว่า

“มีประโยชน์อะไรที่เธอจะมานั่งว่าฉันอยู่ทุกวัน ๆ ฉันไม่เคยเคียงเธอเลย ฉันรู้ตัวดีว่าฉันทำอะไรไม่เป็น ซาตินทำอะไรให้ดีไม่ได้ แล้วเธอจะให้ฉันทำยังไง”

“ไปขอทานซี” (ภาวนา ภรรยา เศรษฐี) ตะโกน “ฉันไม่ยอมอดตายเพราะเจ้าหุรอก จงไปที่พระราชวัง ขอพระราชทานอะไรสักอย่างจาก (ในหลวง ครู หมอ) ที่วังกำลังมีงานกินเลี้ยง ฉันเชื่อว่าคงจะมีการทำบุญ ทำทานกับคนจน ๆ ด้วย”

“ตกลงไปก็ไป” ช่างตัดผมยอมไปเพราะกลัวภรรยา เขาตรงไปที่พระราชวัง กราบทูลพระเจ้าแผ่นดินว่าเขาอยากขอพระราชทานอะไรสักอย่างหนึ่ง พระเจ้าแผ่นดินรับสั่งถามว่า เขาอยากได้อะไร ช่างตัดผมไม่รู้ว่าจะขออะไรดี (ภรรยา แม่ วัว) ของเขาก็ไม่ได้บอกมาเสียด้วย ว่าให้ขออะไรเป็นพิเศษ เขา คิด คิด คิด แต่ก็คิดไม่ออกเขาจึงกราบทูลพระเจ้าแผ่นดินว่า

“อะไรก็ได้พระพุทธเจ้าข้า”

พระเจ้าแผ่นดินจึงทรงถามว่า “ที่คิดสักแปลงหนึ่งเอาไหม”

ช่างตัดผมดีใจที่ (ครู พระเจ้าแผ่นดิน ภรรยา) ทรงแนะนำให้ไม่ต้องคิดเอง จึงทูลตอบว่าที่คิดคงจะดีกว่าอะไรอย่างอื่น ดังนั้นพระเจ้าแผ่นดินจึงพระราชทาน (นก ทอง ที่ดิน) ซึ่งอยู่นอกเมืองแปลงหนึ่งให้ ช่างตัดผมจึงรีบกลับบ้านด้วยความยินดียิ่ง

“ได้อะไรมา” ภรรยาเจ้าความคิดถาม “เอาเงินมาให้ฉันเร็ว ๆ ฉันจะได้ไปซื้อข้าว” พอภรรยาข้างตัดผมรู้ว่า (ชานา ผม สามี่) ได้แต่ที่ดินรกรก ๆ มาหนึ่งแปลงก็โกรธเป็นหนักหนา “แต่ว่าแผ่นดิน คือ แผ่นดิน” ข้างตัดผมเถียงมันวิ่งหนีเราไปไหนไม่ได้หรอก อย่างน้อยที่สุดเราก็ยังได้ชื่อว่าเป็นเจ้าของ (ที่ดิน ตึก รถ) แปลงหนึ่งเขียนนะ”

“ฉันไม่เคยเห็นใครโง่อย่างนี้” ภรรยาโกรธจนตัวสั่น “แผ่นดินที่ไม่ได้ไถไม่ได้หว่าน จะมีประโยชน์อะไร อีกอย่างหนึ่งเราจะได้ (วัว นก ผ้า) ที่ไหนมาไดนา”

แต่ด้วยความที่นางเป็นคนเจ้าอุบาย นางจึงตรึกตรองหาอุบายที่จะทำให้ (สามี่ ที่ดิน บ้าน) รกร้างแปลงนั้น เป็นเงิน เป็นทองขึ้นมา

เมื่อนางคิดอุบายได้ นางจึงพาสามี่ไปที่ที่ดินผืนนั้น ขอให้ (เมฆ ต้นไม้ สามี่) ทำตามอย่างนางทุกประการ สามี่ก็รับคำ

นางเริ่มตื่นเดินไปเดินมาในที่ดินค้อม ๆ มอง ๆ ดูตามดินเหมือนจะหาของตก ไม้ เมื่อมี (ผลไม้ ไม้ ไม้ คน) เดินผ่านมาทางนั้น นางจะรีบนั่งลงทำหน้าที่ไม่รู้ไม้ซี้เหมือนไม้ไม่ได้ทำอะไรเลย

แต่บังเอิญมีโจรเจ็ดคนซ่อนอยู่ในป่าละเมาะใกล้ ๆ มันเฝ้าดู (สมุค ดินสอ ข้าง ตัดผม) และภรรยาอยู่ตลอดวัน มันแน่ใจว่าสองสามี่ภรรยาต้องมีอะไรลักลับอยู่ในที่ดินแปลงนั้น

ดังนั้น พอพระอาทิตย์ตกดินมันจึงส่ง (หมู หิน ลูกน้อง) คนหนึ่งไปสืบเรื่อง “เรื่องมันเป็นอย่างนี้” ภรรยาข้างตัดผมอธิบาย หลังจากแกล้งพูดอ้อมอ้อมนอกเรื่องอยู่นาน และทำเป็นอึกอักเพื่อให้สับสนกับ ที่จะพูดเรื่องเกี่ยวกับ (ข้าว ความลับ ปลา)

“ที่ดินแปลงนี้เป็นของปู่ฉัน ก่อนตายแกเอาทองคำมาฝังไว้ใต้ดินถึง ๕ หม้อด้วยกัน เราพยายามค้นดูว่า แกเอา(ดิน กระดาษทอง) ฝังไว้ตรงไหนแน่ ที่หลังเราถึงจะลงมือขุด เจ้ารู้แล้วอย่าเอาไปบอกใครนะ”

โจรสัญญาว่าจะไม่บอกใคร แต่พอข้างตัดผมกับ (กรรไกร ภรรยา ผ้า) กลับไปบ้านแล้ว มันก็วิ่งไปเล่าเรื่องทองใต้ดินให้พรรคพวกฟัง

พอตกกลางคืน พวกโจรก็พากันหาจอบเสียมมาขุดคุ้ยดินเพื่อหา (หอย ทอง ตะปู) มันขุด ขุด ขุด ตลอดคืน จนดินร่วนซุยดีราวกับได้ทำการไถคราดแล้วเจ็ดครั้งพวกโจรเหนื่อยแทบตาย แต่ไม่พบ (รู ข้าง ทอง) แม้แต่แท่งเดียว ดังนั้นพอรุ่งสาง มันก็พากันกลับช่องด้วยความขมขื่นใจ

พอสาย ๆ ภรรยาช่างตัดผมก็มาดู (ควาย ที่ดิน กา) เห็นพื้นดินถูกพรวนอย่างละเอียดลออก็หัวเราะดีใจที่พวกโจรหลงกลของนาง นางจึงไปที่ร้านขายข้าว ขอยืม (พื้น กระจบอง ข้าว) มาหว่านในนา เจ้าของร้านก็ให้โดยดี เพราะนางสัญญาว่าเมื่อถึงฤดูเก็บเกี่ยวนางจะคืน (ดาว ข้าว สมุด) ให้เป็นสามเท่า และก็เป็นจริงตามนั้น ข้าวขึ้นงอกงามดีไม่มีที่ไหนเหมือน ภรรยาช่างตัดผม คืนข้าวให้ (ขอทาน แกะ เจ้าของร้านข้าว) ไปสามเท่า เก็บส่วนหนึ่งไว้ให้พอกินในบ้านตลอดปี และอีกส่วนหนึ่งนั้นขายไป ได้ทองคำมาหนึ่งหม้อดิน

พอพวกโจรรู้มันก็โกรธใหญ่ทีเดียว พวกมันมาที่บ้านช่างตัดผม และพูดว่า “เจ้าต้องแบ่งทองให้เราเพราะเราเป็นคนไถนา”

“ฉันบอกเจ้าว่ามีทองอยู่ใต้ดิน” ภรรยาช่างตัดผมตอบ “แต่เจ้าหาไม่พบ ฉันหาพบเรื่องอะไรฉันจึงจะแบ่ง (ขนม ที่ดิน ทอง) ให้เจ้า” “ดีละ” โจรพูด “ระวังตัวไว้ให้ดี ถ้าเจ้าไม่ยอมแบ่งทองให้เรา เราก็จะเอาให้ได้ เจ้าจะต้องเสียใจภายหลัง”

ตกกลางคืน (กบ งู โจร) คนที่หนึ่งก็แอบเข้ามาในบ้าน คอยเปิดประตูรับเพื่อน ๆ ของมันในเวลาที่ช่างตัดผมกับภรรยานอนหลับ แต่ภรรยาช่างตัดผมเห็นมันนางจึงคิดหา (หมอน อุบาย มุ้ง) ซ่อนกลโจร พอช่างตัดผมถามว่าเอาทองไปซ่อนไว้ที่ไหน นางจึงตอบ “เอาไว้ในที่ ๆ ใคร ๆ หาไม่พบได้ห่อ (เสือ กลอง ขนม) ในหม้อบนหิ้งเหนือประตู

โจรได้ยินดังนั้นก็ดีใจ มันคอยอยู่จนสองสามีภรรยาหลับจึงคลานออกมาจากที่ซ่อน กล่าวหา (ธง แหวน หม้อดิน) ที่อยู่บนหิ้ง พอพบก็ฉวยหม้อดินวิ่งที่ออกจากบ้านไป สมทบกับพรรคพวกที่ซ่องของมัน แล้วลงนั่งแบ่งทรัพย์สมบัติที่ได้มา

“นางบอกว่ามี (ขนม ร่ม หนังสือ) อยู่ข้างบน” โจรพูด “เรามาแบ่งขนมกันกินก่อนเถอะ ข้าหิวจะตายอยู่แล้ว”

ว่าแล้วโจรก็แบ่งสิ่งที่มันคิดว่าเป็นขนมแจกเพื่อนโจรด้วยกัน ที่ ๆ พวกโจรนั่งอยู่นั้นเป็นที่ (ตำ มีด แหลม) ไม่มีแสงสว่าง ในหม้อดินนั้นมีแต่ของสกปรกน่าเหม็นที่ภรรยาช่างตัดผมใส่ไว้ ดังนั้นพอพวก (เด็ก ยักษ์ โจร) กินเข้าไปต่างก็พากันเอะอะโวยวาย และอาเจียนออกมา มันสาบานว่าจะแก้แค้นสองสามีภรรยาให้สาสมทีเดียว

รุ่งขึ้นพวกโจรก็พากันไปขู่เชิญขอส่วนแบ่ง (ไห ทอง เต่า) แต่ภรรยาช่างตัดผมกลับหัวเราะใส่หน้าพวกโจรจึงขู่ให้ระวังตัวมันจะแก้แค้นอีก ตกกลางคืน โจรคนหนึ่งจึง

ลอบเข้าไปใน (ขวด คุ บ้าน) บังเอิญภรรยาช่างตัดผมชำเลื่องเห็นมันอีก พอช่างตัดผมถามว่าเอาทองซ่อนไว้ที่ไหน นางก็ตอบว่า

“อย่ากลัวเลย ฉันเอามันไปแขวนไว้บน (ฟ้า กิ่ง ดิน) ต้นมะม่วง ไม่มีใครคิดว่ามันจะอยู่ที่นั่นหรอก” โจรได้ยินก็ดีใจ พอสองสามีภรรยาอนหลับ มันก็่องไปบอกพรรคพวก “แน่แล้วมันต้องอยู่ที่ (ประตู มือ ต้นไม้) หัวหน้าโจรพูดพร้อมกับเขย่งมองดูตามกิ่งไม้ พวกเราคนหนึ่งจึงขึ้นไปปลดเอาลงมา”

ที่จริงสิ่งที่หัวหน้าโจรเห็นคือรังแตนซึ่งมี (แมว ไก่ แตน) ตัวใหญ่ ๆ อยู่เต็ม ดังนั้นพอพวกโจรคนหนึ่งปีนขึ้นไปบนต้นไม้เพื่อปลดรังแตน แตนตัวหนึ่งก็บินออกมาต้อยเข้าที่ (ขา รูป เงิน) โจรตกใจจึงตกลงไปตรงที่ถูกต้อย “ไอ้คนทรยศ” พวกโจรข้างล่างร้องคำ “เจ้ากำลังเอาทองใส่กระเป๋าชะใหม่ เจ้า (สูง ขาว เลว) มาก เจ้าเลวมาก” ที่เป็นเช่นนั้น เนื่องจากคีนนั้นมีตมมาก เมื่อโจรตบขาพวกเพื่อน ๆ จึงเข้าใจผิดคิดว่ามันกำลังเอาทองใส่ (ตุ้ม หมึก กระเป๋า) กางเกง

“ข้าเปล่า ให้ฟ้าผ่าซี” โจรบนต้นไม้พูด “ตัวอะไรมันกัดข้าข้าก็ไม่รู้” ขณะที่โจรพูดแตนอีกตัวหนึ่งก็ต้อยมันที่ (โต๊ะ ออก กุ้ง) มันจึงตบอก พวกข้างล่างก็คิดว่ามันเอาทองใส่กระเป๋าสื่อ จึงส่งโจรอีกคนหนึ่งขึ้นมาดูพวก (ลิง ฝี่เสื่อ แตน) กำลังโกรธที่ถูกรุกราน ก็บินพรูออกมาต้อยโจรคนที่สองเป็นการใหญ่ คนที่สองก็ปกป้องและตบตามตัวเสียงเปาะเปะ พวก (ข้างบน ข้างหน้า ข้างล่าง) นึกว่าคนที่สองกำลังเอาทองใส่กระเป๋าก็เหมือนกัน จึงส่งคนที่สาม ที่สี่ ที่ห้า ขึ้นมาตามลำดับซึ่งก็ถูก (ผม เล็บ แตน) ต้อยเช่นเดียวกัน ในที่สุดตัวหัวหน้าโจรก็ขึ้นมาเอง มันตั้งใจจะเอาทองให้ได้ จึงเหนียว (กิ่งไม้ หญ้า แผ่นดิน) ปลดเอารังแตนมาถือไว้ พอดีกิ่งไม้ที่พวกโจรเจ็ดคนขึ้นไปยืนอยู่ทวนหน้าหน้าคนไม่ได้ก็หักโครมลงมา (ปลวก พวกโจร หมี่) ตกลงมานอนแอ้งแม้งอยู่บนดิน มีรังแตนครอบหัว พอพวกโจรหายง และรู้ว่ามิ (ตุ้ม ข้อง รังแตน) ครอบหัว ต่างก็ลุกขึ้นวิ่งเตลิดเปิดเปิงไปคนละทิศละทาง

หลังจากนั้น ภรรยาช่างตัดผมก็อยู่อย่างสงบไม่มีใครรบกวน เพราะโจรทุกคนเข้าไปอยู่ใน (วัง ทีบ โรงพยาบาล) วันผ่านไปจนกระทั่งภรรยาช่างตัดผมเริ่มคิดว่าโจรจะไม่กลับมารบกวนอีกแล้วนางจึงเลิกระวังตัว แต่นางเข้าใจผิด คีนหนึ่งนางเปิด (พระจันทร์ ดาวหน้าต่าง) หัวนอนไว้ พอตกก็ก็ต้องตกใจตื่นเพราะได้ยินเสียงคนพูดซุบซิบจำได้ว่าเป็น

เสียงพวกโจร นางจึงคว่ำ (สี่ มีดโกน คอกไม้) ของสามีแล้วไปยืนแอบอยู่ข้างหน้าต่าง
พอโจรคนแรกยื่นจมูกเข้ามา นางก็เนียนจมูกตั้งฉับ

“โอ้ย” (จมูก ห่าน โจร) ร้องด้วยความเจ็บปวด “จมูกข้าถูกอะไรวาเดก็ไม่รู้”
“เงียบ ๆ” คนอื่น ๆ กระซิบ “เดี่ยวคนในบ้านตื่น เข้าไปซิ” โจรคนแรกไม่ยอมเข้าไป
โจรคนที่สองจึงอาสา แต่แล้วก็ถูกเนียน (ถ้วย จมูก แวนตา) เช่นเดียวกัน “แยจจริง”
คนที่สองบ่น “มีอะไรคม ๆ อยู่ข้างหน้าต่าง” เสี้ยนไม้กระมัง “โจรคนที่สามว่า” “เข้าไป
เอง” แต่แล้วคนที่สามก็ถูกเนียนจมูกด้วย “แปลจจริง ๆ” มันรีบถอยกลับ “ข้ารู้สึก
เหมือนกับมีใครตัก (ไม้ ผม ปลายจมูก) ข้า” “เหลวไหล” โจรคนที่สี่ว่า “ทำไมเจ้า
จึงพากันซี้ซลาคไปหมดนะ ข้าไปเอง”

แต่มันก็โชคไม่ดีไปกว่าคนอื่น ๆ เลย คนที่ห้าและคนที่หกก็เคราะห์ (สูง ร้าย ต่ำ)
ถูกตักปลายจมูกเหมือนกัน ถึงตาหัวหน้าโจรมันพูดว่า “เพื่อนเอ๋ยเพื่อนทุกคนก็บาดเจ็บเสีย
แล้ว เรากลับกันเถิด แล้วค่อยมาแก้แค้นกันใหม่”

ดังนั้นพวกโจรก็ล่าถอยกลับไปอย่างเกียตแค้น ภรรยาช่างตัดผมจึงจุด (หม้อ กะทะ
ตะเกียง) ขึ้น เพื่อเก็บปลายจมูกของพวกโจร ใส่ในกล่องใบเล็ก ๆ แล้วไปนอน

แผลจมูกของพวกโจรยังไม่ทันหายดี ฤดู (เร็ว ร้อน ข้า) ก็มาถึง ช่างตัดผมและ
ภรรยา รู้สึกร้อนจนนอนในบ้านไม่ได้ จึงยกเตียงออกมาตั้งข้างนอก เพราะคิดว่าโจรจะไม่
กลับมามาก แต่พวกโจรก็กลับมา และฉวยโอกาสนั้นทำการแก้แค้น มันช่วยกันแบก (ลม
น้ำ เตียง) ที่ภรรยาช่างตัดผมกำลังนอนหลับอุตุไป

ภรรยาช่างตัดผมตื่นขึ้น พบว่าพวกโจรสี่คนกำลังแบกเตียงของนางอยู่ และอีกสาม
คนกำลังคุมมาข้าง ๆ นางมีความตกใจมาก คิดหา (สมุด ดินสอ ขุบาย) เอาตัวรอด คิด
อยู่นานก็คิดไม่ออกว่าจะหนีไปได้อย่างไร

บังเอิญโชค (สกปรก ดี สั้น) พวกโจรหยุดพักเหนื่อยใต้ต้นไม้ เร็วเท่าสายฟ้า
แลบภรรยาช่างตัดผมเหินวถึงไทรกิ่งที่ใกล้ที่สุด โหนตัวขึ้นไปบนต้นไม้ ทั้งแพรเปลาะที่ห่ม
ไว้บน (ฟ้า เขา เตียง) ให้อูเหมือนว่านางยังนอนอยู่

“ขอพักที่นี้ประเดี๋ยว” โจรที่แบกเตียงพูด “นางคนนี้นั่นจะตาย” ภรรยาช่างตัดผม
เกือบกลืนหัวเราะไม่อยู่ แต่นางต้องอยู่เงียบ ๆ ที่เดียว เพราะคืนนั้น (ขัน ถ้วย พระจันทร์)
ส่องสว่าง พวกโจรอาจเห็นนางได้ ฝ่ายพวกโจรปรึกษากันว่าจะให้ใครเป็นยามเฝ้าคนแรก

ในที่สุดก็ตกลงกันว่าหัวหน้าโจรควรเป็นยาม เพราะคนอื่นยังไม่หายเจ็บ (ต้นไม้ จมูก ปีน) ดังนั้นทุกคนจึงล้มตัวลงนอน หัวหน้าโจรก็เดินกลับไปกลับมา เผ่าเตี้ยภรรยาช่างตัดผม

ฝ่ายภรรยาช่างตัดผมซึ่งนั่งอยู่บนต้นไม้เกิดคิดอุบายได้อย่างหนึ่ง นางจึงเอา (อากาศ แดด ผ้าห่ม) กลุมหน้าและร้องเพลงเบา ๆ หัวหน้าโจรได้ยินก็งยหน้าขึ้นดูเห็นผู้หญิงกลุมหน้า นั่งอยู่บนต้นไม้ก็มีความประหลาดใจ แต่เนื่องจากนายโจรเป็นคนเจ้าชู้ และถือว่าตนเป็นคนรูปหล่อ จึงคิดเอาว่า (นางไม้ หอม มด) คงหลงรักมัน เพราะนางไม้ถ้าหลงรักใครก็จะแสดงตัวให้คนนั้นเห็น โดยเฉพาะคืนที่พระจันทร์เต็มดวง หัวหน้าโจรจึงพูดว่า

“ลงมาข้างล่างเถิดน้องสาวคน (แดง เขียว สวย) ฉันไม่ทำอะไรเธอหรอก” แต่ นางไม้แปลงยังคงร้องเพลงต่อไปโดยไม่เอาใจใส่ นายโจรจึงปีนขึ้นไปบนต้นไม้ พอเข้าไปใกล้ นางก็หันหลังให้และถอนใจใหญ่

“เป็นอะไรจะคน (กลม ยาว สวย)” หัวหน้าโจรถามอย่างอ่อนหวาน “เธอรักฉัน ไซ้ไหมจ๊ะ แต่ทำไมเธอถอนใจ” “เออ!” ภรรยาช่างตัดผมถอนใจอีก “ฉันคิดว่าเธอต้องเป็นคนหลายใจ คนจอมุก (สว่าง มีด ยาว) มักเป็นคนหลายใจ” หัวหน้าโจรลงทุนสอบถามว่ามันเป็นคนใจเดียว หนักแน่นมั่นคงที่สุดในโลก แต่นางก็ไม่ฟัง ใต้แต่ถอนใจ ถอนใจ ในที่สุดนางก็พูดว่า “ถ้าจะให้ฉันเชื่อต้องแลบ (ตา หู ลิ้น) ให้ฉันดู”

พอหัวหน้าโจรแลบลิ้น ภรรยาช่างตัดผมก็กั๊กปลายลิ้นของมันเข้าไป ชาติไปเลย

หัวหน้าโจรได้รับความเจ็บปวดและความตกใจ ตกลงมาจาก (สวรรค์ ต้นไม้ ฟ้า) ลงมานั่งแผ่อยู่บนพื้นดิน

พวกสมุนโจรตกใจตื่นถามว่า “เกิดอะไรขึ้น”

“บู-ลู-บู-ลู-อู” หัวหน้าโจรตอบ ซี่มือไปบนต้นไม้อีก

“เขาถูกผีเข้าเสียแล้ว” โจรคนหนึ่งร้อง “ต้องมี (นก หนู ผี) อยู่ในต้นไม้” ภรรยาช่างตัดผมก็แกล้งโบกผ้าและร้องโหยหวนครวญคราง พวกโจรคิดว่าผีหลอก ไม่ทันดูให้ดี ก็พากันวิ่งเตลิด ลาก (ม้า ช้าง หัวหน้าโจร) ถูสู่ถูงไปช่วยภรรยาช่างตัดผมก็ลงมาจากต้นไม้ แยกเตี้ยกลับไปบ้าน

ตั้งแต่นั้น พวกโจรก็ไม่มารบกวนช่างตัดผมกับภรรยาอีกเลย.

ภาคผนวก ๒

ตัวอย่างแบบทดสอบอ่านใจ (ชุดที่ ๒)

ของอาจารย์ สุปณี เบลอ

ประกอบด้วย	นิทานแบบฝึกหัดเรื่อง	กระต่ายกับเต่า
	แบบทดสอบ	เรื่องพรประเสริฐ
	แบบทดสอบ	เรื่องภรรยาช่างตัดผม

เรื่องกระต่ายกับเต่า

กระต่ายตัวหนึ่งเห็นเต่าคลานมา ก็หัวเราะเยาะว่าเต่าขาสั้นเดิน (เก่ง ช้า เร็ว) เต่าจึงตอบไปว่า “ถึงท่านจะวิ่งเร็วราวกะลมพัด และเราจะสั้นกว่า (ขา หาง หู) ของท่านก็จริงอยู่ แต่เราอยากจะลองที่ เดินแข่งกับท่าน ท่านจะว่าอะไร กระต่ายไต่ยีน (แมว เม่น เต่า) ทำคังนั้น ก็นึกกระหยิ่มใจตกลงจะวิ่งแข่งด้วย จึงพร้อมกันไปหาหมาจิ้งจอก บอกความที่ตกลงกันแล้วก็ตั้งให้หมาจิ้งจอกเป็นผู้เลือกทางที่จะแข่ง และให้เป็นผู้ตัดสินอยู่ปลายทางด้วย เมื่อถึงวันนัดสัตว์ทั้งสองก็มาตั้งต้นแข่งในที่ที่ (หมาจิ้งจอก ลิง ช้าง) ชี้ให้เต่าเมื่อตั้งต้นออกเดิน ก็ก้มหน้ากลานลัดตัดตรงไปที่ละน้อย ๆ จนถึงที่สุด ฝ่ายกระต่ายถือดีในฝีเท้าของตัวเองว่าวิ่งได้ (ช้า เร็ว สวย) กว่าเต่าก็ชะล่าใจหยุดนอนเสียไม่ออกวิ่ง ครั้นตื่นขึ้นตกใจกลัวว่าจะไล่ (เบียด ไก่ เต่า) ไม่ทัน จึงรีบกระโจนไปโดยเร็ว ก็พบเต่าไปถึงก่อนเสียแล้ว

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า อย่าได้ประมาทหมิ่นผู้ที่ตัวเห็นว่าเลวทรามกว่าตัว เมื่อประมาทพลาดพลั้งลงแล้วอายเขา.

๘ เรื่องพรประเสริฐ

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีชานาสองคนพี่น้อง ชายผู้พี่เป็น (เศรษฐี ขอทาน ตำรวจ) มีทรัพย์สินเงินทองมากมาย มีที่นาหลายร้อยไร่ มีวัวควายหลายสิบตัวไว้สำหรับไถ (ป่านา เขา) มีบ้านหลังใหญ่ทาสีขาว หลังคามุง (ฝน กระเบื้อง ขนุน) สีแดงตั้งอยู่ริมถนน ในชนบทแห่งหนึ่ง เศรษฐีเป็นคนตระหนี่ถี่เหนียวไม่มีใครยอมจับจ่ายใช้เงินซื้ออะไรนัก เวลาเขาแต่งงานเขาก็เลือก (ต้นไม้ ผู้หญิง คินสอ) ชาวบ้านคนหนึ่งที่เป็นคนแข็งแรง ขยันทำงานพูดน้อยและค่อนข้างโง่มาเป็นภรรยา เพื่อเขาจะได้ไม่ต้องจ้าง (นก ชาม แม่ครัว) คน ชักผ้า รีดผ้า และคนเลี้ยงหมู

นอกจากนี้เมื่อถึงฤดูทำนาภรรยาก็ช่วยไถนา หว่านข้าว พอดันข้าวออกงามเจริญเติบโตเต็มที่จะมี (ควาย รวงข้าว หู) สีเหลือง ก็ถึงเวลาเก็บเกี่ยว ภรรยาก็ต้องช่วยสามีเกี่ยวข้าว นวดข้าว โยงข้าวใส่กระบุงเก็บไว้ในยุ้งสำหรับ ขายบ้างกินบ้าง ภรรยาเศรษฐีทำงานหนักมากเพราะสามีไม่ยอมจ้าง (คนใช้ เงิน ซ้อน) เนื่องจากเสียคายนเงิน

น้องชายของเศรษฐีเป็นชานาที่ยากจนเขาเคยเป็นคนพอมืออันจะกิน แต่โชคไม่ (ดี งาม ง่าย) ไฟไหม้บ้าน ทรัพย์สินเงินทองสูญหายไปในไฟหมด เหลือแต่ที่นา เท่านั้นแหละ ชานาผู้น้องเป็นคนใจ (ร้าย กว้าง แคบ) มีความโอบอ้อมอารี ชอบช่วยเหลือคน มีคนมาขอเช่าทำนาของเขาได้ข้าวไม่พอให้เป็นค่าเช่า นานไปเขาเลยยกที่นาให้คนพวกนั้นไปเปล่า ๆ ทำให้เขา (ยากจน รวย เล็ก) ลง แต่เขาไม่รู้สึกเดือดร้อน เขายังร้องเพลงทำงานในนากับภรรยาของเขาอย่างขยันขันแข็ง ภรรยาของเขาเป็นหญิงที่ (เขียว ดี สว่าง) มีใจเมตตากรุณาและเป็นคนฉลาด

นิสัยของชานาสองคนพี่น้องแตกต่างกันราวฟ้ากับดินเช่นนี้ ทั้งสองคนจึงไม่ชอบไปมาหาสู่กัน ถึงแม้จะมีบ้านอยู่ตรงข้ามกัน พี่ชายเห็นว่าน้องชายเป็นคน (โง่ ดี แก่) ผลาญทรัพย์สมบัติ เอาไปแจกจ่ายให้คนอื่น โดยไม่ได้อะไรตอบแทน ส่วนน้องชายก็เห็นว่าพี่ชายเป็นคนตระหนี่ถี่เหนียว มีใจ (งาม คับแคบ กว้าง) ไม่น่านับถือ

อยู่มาคืนหนึ่ง มีพายุใหญ่ ฝนตกหนัก และฟ้าคะนองร้องดังครืนครืน สายฟ้าแลบแปลบปลาบ (มีด คำ น้ำกลั้ว) ชายชราคนหนึ่งปรากฏตัวขึ้นที่ถนนในหมู่บ้าน ทำทางเหนื่อยอ่อน มีเสื้อผ้าสกปรกมอมแมมและเปียกปอน ตัวสั่นเทาด้วยความหนาว ครั้นเห็น

(เข้า บ้าน วัว) ใหญ่ของเศรษฐีมีแสงไฟเรือง ๆ ก็คิดว่าจะขออาศัยค้างคืนหลบฝน จึงตรงเข้าไปตบประตูบ้าน

เศรษฐีกำลังนั่งนับ (ภรรยา อาหาร เงินเหรียญ) เหมือนที่เคยทำทุกวันวันละสามครั้ง พอได้ยินเสียงคนตบประตูร้องเรียกโหวกเหวกก็ตกใจ พอเห็นชายชราแต่งตัวสกปรกเหมือนขอทาน ถือไม้เท้ายืนอยู่ตรงหน้าประตูก็นึกว่าขอทานขอสตางค์ จึงตะคอกถามว่าต้องการ (ใคร อะไร ที่ไหน) ชายชรารอบอกว่าอยากขออาศัยหลบฝนสักคืนหนึ่ง เข้าขึ้นก็จะเดินทางไป เศรษฐีจึงดูชายชราตั้งแต่หัวถึง (หาง เท้า ผม) พร้อมกับหัวเราะเสียงดังลั่น

“ไปข้างหน้าก่อนเถอะตาแก่” เศรษฐีไล่ “บ้านฉันไม่ใช่โรงแรมขอทาน แกลองข้ามถนนไปที่ (ถั่วย ดินสอ กระท่อม) โนน่นะ” ว่าแล้วเศรษฐีก็หันหลังกลับปิดประตูตึงปึง

ชายชรายืนนิ่งสักครู่หนึ่ง ก็ออกเดินฝ่าฝนตรงไปที่กระท่อมของชวานาผู้ (น้อง เด็ก หนู) เอาไม้เท้าเคาะประตูตึง กุก กุก กุก กุก กุก กุก ขณะนั้นชวานากับภรรยากำลังจะลงมือกินข้าว พอได้ยินเสียง กุก กุก ชวานาก็ถามว่า “เอ๊ะนั่นเสียงอะไร”

“คืนนี้ฝนตกหนัก คงจะมีใครมาขอหลบ (หน้า ฝน แ beng) ฉันจะไปดู

“ฉันไปเอง” ชวานาซึ่งลุกขึ้นเดินไปเปิดประตู พอเห็น (เปิด ไม้ ชายชรา) เบียดฝนโชกก็ตกใจรีบพุงเข้ามาข้างใน แล้วถามว่า

“ตาไปไหนมากลางค้ำกลางคืนฝนก็ตกออกหนัก”

“ตาเดินทางมา (จม ไกล กล้า) อยากจะขออาศัยค้างที่นี้สักคืนหนึ่งได้ไหม รุ่งเช้าตาก็จะลาไป” ชายชราถาม

“ได้ซิตา” สองสามีภรรยาพูดพร้อม ๆ กัน แล้วชวานาก็นำ (ปลา น้ำ เสื้อผ้า) มาให้ชายชราเปลี่ยน ภรรยานำขามข้าวมาอีกหนึ่งใบ เชิญให้ชายชราช่วยวงด้วย อาหารเย็นวันนั้นมีแต่ข้าวหม้อหนึ่ง ปลาเล็ก ๆ ย่างสองตัว และ (ภูเขา น้ำฝน ทะเล) เหี้ยอกหนึ่งเท่านั้น

“แบ่งกันกินตามมีนะตา” ชวานาพูด

ชายชรามีความพอใจที่เห็นสองสามีภรรยามีใจเมตตากรุณาเอื้อเฟื้อต่อคนแก่และคน (ยากจน อ้วน จำ) จึงพูดกับภรรยาของชวานาว่า “ตาจะทำให้หลานทั้งสองมีอาหารอร่อย ๆ หลานจงนำขามและเหี้ยอกเปล่ามาให้ตาอย่างละหนึ่งใบ

(ภรรยา สามี ยาย) ของชานาเคาไม่ถูกว่า ชานาจะทำอะไรกับขามและเหยือกเปล่า แต่ความที่เป็นคนมีอัธยาศัยดี จึงลุกไปหยิบภาชนะทั้งสองชนิดมาให้ (ชายชรา เศรษฐี เต็ก)

ชายชราจึงวางขามกับเหยือกเปล่าลงตรงหน้า พิมพ์อะไรเบา ๆ ที่ชานาสองสามี ภรรยาฟังไม่เข้าใจ แล้วพูดว่า

“อาหารจึ่งเต็ม (ขาม กลอง เสื้อผ้า) น้ำผลไม้จึ่งเต็มเหยือก ขาดคำ สองสามี ภรรยาก็ต้องประหลาดใจจนตาค้างที่เห็นในขาม มีอาหารซึ่งทำด้วยเนื้อและผักพูนขอบขาม ในเหยือกนั้นเล่าก็มีน้ำ (ไม้ขีด ผลไม้ เต่า) ชนิดหนึ่งเต็มปรี กำลังทำท่าจะล้นออกมา

ชายชราพูดอีกว่า “พอแล้ว”

อาหารและน้ำผลไม้ซึ่งทำท่าว่าจะล้นออกมาจากภาชนะของมันก็หยุดนิ่ง กลิ่น (หอม ขาว สุก) ของอาหารทำให้ชานาทั้งสองน้ำลายสอ

ภรรยาชานารีบตักข้าวร้อนร้อนแจก แล้วคนทั้งสามก็ลงมือบริโภค พอสองสามี ภรรยาตักอาหารเข้าปากเป็นคำแรกก็อุทานพร้อม ๆ กันว่า

“(ดู อร่อย ไร) เหลือเกิน”

และนี่รู้ทันทีว่าชายชราเป็นผู้วิเศษ จึงก้มลงกราบชายชรา แสดงความรู้สึกในบุญคุณของเขาที่ให้อาหาร

ชายชราจึงว่า

“หลานทั้งสองต่างหากที่มี (บุญคุณ ข้าว น้ำ) กับตา”

ทั้งสามคนบริโภคอาหารและตักน้ำผลไม้จนเกลี้ยงเหยือก ชายชราก็ขอให้เมียอาหาร และน้ำผลไม้อีกใน (รถ โอง ภาชนะ) ทั้งสอง ทำคั้งนี้จนกระทั่งคนทั้งสามอิ่มกินต่อไปไม่ไหว ชานาจึงไปจัดที่ให้ชายชรานอน

รุ่งขึ้น ก่อนที่ชายชราจะออกเดินทางต่อไป เขาก็บอก (หนังสือ วิธี คินสอ) สำหรับเรียกอาหาร เครื่องดื่มให้ชานาสองสามีภรรยา แล้วให้ศีลให้พรเป็นอันมาก

พอพระอาทิตย์ขึ้นพ้นขอบฟ้า เขาก็ลาสอง (ป้า สามี เต็ก) ภรรยาไป

ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา สองสามีภรณาก็มีความสุขสบายยิ่งขึ้นไม่ต้องหาอาหารเอง ภรณาก็ไม่ต้องหุงต้ม ถึงเวลาหิวก็เรียกอาหารเอาจาก (ขาม ช้อน ชัน) และเหยือกวิเศษ

การที่ภรรยาของชานาไม่ได้ไปที่ตลาดอีกเลยทำให้ชาวบ้านประหลาดใจพากันมาเยี่ยมตามที่ข่าวกลับเห็นของวิเศษและได้รับเลี้ยงอาหารอร่อยๆ จาก (ชานา ชาวสวน ตำรวจ)

พอเศรษฐีผู้รู้เรื่องเข้า ก็คิดอยากจะได้ชามกับเหยือกวิเศษมาเป็นของตน จึงมาหาน้องชายถึงบ้าน น้องชายก็ต้อนรับเป็นอันดี (เศรษฐี ขอทาน ชายชรา) จึงเอ่ยขึ้นว่า

“ได้ข่าวว่าเจ้ามีของดีจึงอยากจะมาดู”
 “พี่หมายถึงอะไร” น้องชายทำไถ่ถาม ทั้งๆ ที่เขาออกว่าพี่ชายหมายถึงชามกับ (ขัน เหยือก โอ่ง)

“เห็นชาวบ้านว่า เจ้ามีชามและเหยือกวิเศษ สามารถเรียกอาหารและเครื่องดื่มได้ ไม่ใช่หรือ” เศรษฐีถาม

“อ้อ” (พี่สาว น้องชาย สามี่) ตอบ “พี่อยากดูภาชนะทั้งสองนั้นนะหรือ ได้ซีนี่ก็ได้เวลาอาหารกลางวันพอดี ขอเชิญพี่กินข้าวกับเราสักมื้อ

“ดี ดี ตกลง” เศรษฐีรีบรับปาก

น้องชายก็เอาชามกับเหยือกวิเศษมาวางบน (หน้า ไฟ โตะ) เรียกภรรยาให้ตักข้าวแล้วตัวเองก็พูดกับชามและเหยือกว่า

“อาหารงเต็มชาม น้ำผลไม้งเต็มเหยือก”

เศรษฐีมัวตื่นเต้น จ้องดู (อาหาร ประตู บ้าน) และน้ำผลไม้ที่ปรากฏขึ้นในชามและเหยือกจนลืมเอาใจใส่ที่น้องชายพูดว่า “พอแล้ว”

รสของอาหารและน้ำ (ฝน ผลไม้ ปลา) ทำให้เศรษฐีอยากได้ชามและเหยือกวิเศษไว้เป็นกรรมสิทธิ์ จึงอ้อนวอนขอซื้อจากน้องชายโดยให้ราคาแพงทีเดียว น้องชายทนอ้อนวอนไม่ได้ ก็จำใจขายชามกับเหยือกวิเศษให้ (พี่ชาย ขอทาน ชาวบ้าน) ไปในที่สุด เศรษฐีดีใจมากจนกระทั่งลืมความขี้เหนียว กลับไปบ้านแล้วนำเงินเหรียญมาให้น้องชายหลายสิบ (ตัว ถัง ปี)

เศรษฐีบอกกับภรรยาของตนว่า ไม่ต้องทำอาหารเย็น พอตกค่ำเศรษฐีก็นำชามกับเหยือกวิเศษมาตั้งบนโตะอาหาร ให้ (คนใช้ เด็ก ภรรยา) ตักข้าว แล้วเศรษฐีก็พูดกับชามและเหยือกอย่างมั่นใจ “อาหารงเต็มชาม น้ำผลไม้งเต็มเหยือก” ขาดคำ อาหารก็ปรากฏขึ้นในชาม น้ำผลไม้ก็ขึ้นมาเต็ม (อ่าง เหยือก ตะ)

เศรษฐีจิตใจ แต่แล้วก็ตกใจ เพราะอาหารและน้ำผลไม้กำลังล้นออกจากภาชนะของ มันเรื่อย ๆ เศรษฐีและภรรยาวิ่งไปเอาถัง อ่าง หม้อไห มารองไว้ แต่ (ขนม แอง อาหาร) และน้ำผลไม้ก็ยังล้นไหล ออกจากชามและเหยือกพิเศษเรื่อย ๆ จนเลอะเทอะ พื้นห้อง เศรษฐีกับภรรยาวิ่งออกไปนอก (รถ บ้าน โรงเรียน) อาหารปนกับน้ำผลไม้ ก็ไหลติดตามเศรษฐีออกไปด้วย พวกวัวควายหมูหมาเบ็ดไก่อ่างมีความยินดี พวกนั้นมากิน เลี้ยงอาหารอร่อยจนกระทั่ง (ล้น หัว ท้อง) เกือบแตก

เศรษฐีจนปัญญา ไม่รู้ที่จะทำประการใด จึงวิ่งไปหาน้องชายอันอ่อนแอให้เอาชามกับ เหยือกพิเศษกลับคืนไป

น้องชายอยากจะคัด (นิสัย มือ ผม) ของพี่ชาย จึงทำเป็นไม่ยอมรับคืน เศรษฐีก็ อ่อนแอว่าจะแถมเงินให้อีกถัง น้องชายก็ตกลง เขาไปที่บ้านพี่ชายกระซิบกับ (ว้า ชาม บ้าน) และเหยือกว่า “พอแล้ว”

ชามและเหยือกก็หยุดผลิตอาหารทันที น้องชายก็นำชามกับเหยือกพิเศษกลับบ้าน ร้องเพลงอย่างมีความสุขที่ได้เป็นเจ้าของ (ม้า ภาชนะ นา) ทั้งสองอีกมีหน้าซำยังได้เงินอีกด้วย

ปีหนึ่งผ่านไป คำวันหนึ่งมีชายชราอีกคนหนึ่งเดินทางผ่านมาที่ (วัง วัด หมู่บ้าน) นี้ เห็นบ้านของเศรษฐีก็เข้าไปเคาะประตูเพื่อขอพักอาศัย พอเศรษฐีเปิดออกมา เห็นชายชรา ก็นึกว่าเป็น (แมว ขอทาน เทวดา) จึงขับไล่ไปอีกเหมือนที่เคยทำกับชายชราคนก่อน

ชายชราคนนี้ก็ไปขออาศัยชานาผู้น้อง เขาได้รับการต้อนรับอย่างดีมีอาหารอร่อย และเมื่อเขาไปนอน (ภรรยา แม่ ไก่) ของชานาเห็นเสื้อผ้าของเขาสกปรกมอมแมม ก็ เกิดความสงสารจึงหยิบผ้าพับหนึ่งออกมาตัดเย็บเป็นเสื้อให้ชายชราใส่ในวันรุ่งขึ้น

ตอนเช้าก่อนที่ชายชราจะออกเดินทาง ชานานำเหรียญเงินหนึ่ง (หนังสือ ถู ข้าว) มาเทลงบนโต๊ะ แล้วอนุญาตให้ชายชราหยิบเอาไปตามความต้องการ

ชายชราจึงให้พรสองสามภรรยาว่า

“เช้าวันนี้ ไม่ว่าหลานทั้งสองเริ่มจับทำอะไรที่อยากทำ หลานก็จะทำได้เรื่อยไปจน ตะวันตก (ลม ดิน ไฟ)

พอชายชราไปแล้ว สองสามภรรยาก็คิดว่าทำอะไรดีในวันนี้

ภรรยาพูดว่า “เมื่อคืนฉันเอา (ผ้า หนังสือ ป่าน) ออกมาเย็บทำเสื้อ จะต้องไปพบ เก็บเสียก่อน”

สามีกีพูกว่า “ถ้ายันนั้นฉันก็จะเอา (ทอง เหรียญเงิน เพชร) ที่กองอยู่บนโต๊ะไป เก็บที่ เหมือนกัน”

ดังนั้น คนทั้งสองก็เริ่มต้นทำงาน มีผ้าให้ภรรยาพับเรื่อย ๆ มีเหรียญเงินให้สามีเก็บเรื่อย ๆ

พอ (พระจันทร์ ไข่ ตะวัน) ตกคืน งานก็เสร็จ ในบ้านมีผ้าหลายร้อยพับ และเหรียญเงินกองสูงทีเดียว คนทั้งสองมีความยินดีจนพูดอะไรไม่ถูก

กล่าวฝ่ายเศรษฐี ได้ข่าวโชคคิของ (พี่ชาย น้องชาย เขี้ยอก) ก็วิ่งมาถาม พอรู้เรื่องก็โกรธตัวเองเป็นหนักหนา ครั้งหนึ่งโชคความได้มาเคาะประตูบ้านของเขาแล้วทีเดียว เขากลับขับไล่ไปเสีย ต่อไปนี่เขาจะไม่ทำเช่นนั้นอีกคิดแล้วจึงสั่งน้องชายว่า ถ้ามี (ตำรวจ เด็ก ชายชรา) มาขอค้างคืนอีกให้เชิญไปที่บ้านของเขา น้องชายก็รับคำ

ปีต่อมา ชายชราสองคนนั้นก็มาเคาะประตูบ้านชานาผู้น้อง เพื่อขออาศัยค้างคืน ชานาผู้ (พี่ เพื่อน น้อง) จึงบอกให้ชายชราทั้งสองไปพักที่บ้านเศรษฐี ทั้งสองคนก็ไป

เศรษฐีต้อนรับอย่างกตัญญู และทำอาหารอย่างดีให้บริโภคนอน พอชายชราทั้งสองไป เศรษฐีก็ให้ภรรยาหยิบผ้าหนึ่งพับออกมาตัดเย็บเป็นเสื้อให้ชายชราทั้งสองผลัดเปลี่ยนอีกตัว

เช้าวันรุ่งขึ้น เศรษฐีได้นำ (น้ำ เหรียญเงิน ผ้า) มากองบนโต๊ะให้ชายชราหยิบเอาไปตามความพอใจ ชายชราทั้งสองก็ให้พรอย่างเดียวกับที่เคยให้ชานาผู้น้อง

พอชายชราไปแล้ว สอง (เสมียน สามี พ่อ) ภรรยาถึงนั่งปรึกษากันว่า จะเริ่มต้นทำอะไรดี ภรรยาจึงว่า

“ถ้าฉันลงมือพับผ้าฉันก็ต้องพับเรื่อยไปจนกระทั่ง (ค่ำ เข้า สาย) หมูในเล้าก็จะไม่มีใครให้น้ำกินอย่าเลยฉันจะไปให้น้ำมันเดี๋ยวนี้ แล้วที่หลังจะได้เริ่มต้นทำอะไรที่ดี”

ว่าแล้วภรรยาของเศรษฐีก็ไปตักน้ำให้ (เศรษฐี ภรรยา หมู) กิน

อนิจจา เมื่อนางเริ่มต้นตักน้ำ ก็ต้องตักเรื่อยไปหยุดไม่ได้

ฝ่ายสามีคิดไม่ออกว่าจะทำอะไรดี เมื่อสังเกตว่า (ภรรยา ชานา ใจ) หายไปนานนักก็มีความแปลกใจ จึงลุกออกไปดู ครั้นเห็นภรณาก็หันน้ำก็มตาตักน้ำอย่างขมกัขมมันจนน้ำนอง (ตลิ่ง คอกหมู ถัง) ก็มีความโกรธเป็นกำลัง ร้องว่า

“เจ้าเอาพรอันประเสริฐมาใช้เสียอย่างนี้เองหรือ” ว่าแล้ว เศรษฐีก็วิ่งไปหัก (กิ่งไม้
ขา แมว) มาตีภรรยา เมื่อตีเข้าไปทีหนึ่ง ก็ต้องตีเรื่อยไปหยุดไม่ได้ ตีไปพลางคำไปพลาง
ชาวบ้านได้ยินเสียงเอะอะ ก็พากันออกมาดู ภาพของสองสามีภรรยาสร้าง (ความขบขัน
ละคร บ้าน) ให้เขาทั้งหลายเป็นอันมาก สามีตีเอาตีเอา ภรรยาก็ตักน้ำเอาตักน้ำเอา จน
กระทั่งตะวันตกดินจึงต่างได้หยุด ทั้งสองคนจึงพากันเดินกระโผลกกระเผลกกลับไป (โรง-
เรียน บ้านเล่า) และต่างก็พักผ่อนกันเงียบๆ

(เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า พรประเสริฐนั้นให้ประเสริฐอย่างไร ถ้าคนที่ได้รับไม่คิด
ให้ (เขี้ยว ขยัน รอบคอบ) ต้องแท้เสียก่อน ก็จะไม่ได้รับผลประโยชน์ที่ควรจะได้.)

เรื่อง ภรรยาของช่างตัดผม

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีชายคนหนึ่ง หากินด้วยการรับจ้างตัด (หัว ผม ม้า) แต่เขาเป็นคนโง่เขลาและซุ่มซ่าม เวลาเขาตัดผมให้ลูกค้า ก็มักเอากรรไกรไปขลิบหูเขาจน (เลือด ซ้อน ดินสอ) ไหล เวลาลูกค้าให้โกนหนวดเครา ช่างตัดผมก็มักทำมีดโกนบาดคางจนลูกค้า ได้รับ (นก ไม้ บาดแผล) และโกรธช่างตัดผมเป็นอันมาก ในที่สุดไม่มีใครมาจ้างเขาตัดผม เขาก็ไม่มีงานทำและยากจนลง ไม่มี (หมึก กาว เงิน) เหลือ ช่างตัดผมได้แต่นั่งกอดเข่า ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรดี

กล่าวถึงภรรยาของช่างตัดผม ซึ่งเป็น (ผู้หญิง วัว ป่า) ที่ฉลาด และมีความคิดคือนางคิดได้ว่า ที่พระราชวังกำลังมีงานกินเลี้ยง และในหลวงจะทรงแจกทานแก่คน (รวย จน ร้าย) นางจึงบอกช่างตัดผมผู้เป็นสามีของนางให้ไปเฝ้าในหลวง เพื่อทูลขออะไรสักอย่างหนึ่ง

• ช่างตัดผมเชื้อภรรยา ก็ไปที่ (ภูเขา ป่า พระราชวัง) ในหลวงทรงถามว่าเขายากได้อะไร ช่างตัดผมก็คิดไม่ออกว่า ในหลวงทรงถามว่าทำให้ที่ดินสักแปลงหนึ่งช่างตัดผมจะชอบไหม ช่างตัดผมทูลว่าชอบพะยะค่ะ ในหลวงจึงประกาศพระราชทาน (นก ทอง ที่ดิน) รกร้างแปลงหนึ่งให้ช่างตัดผม

ช่างตัดผมดีใจมาก รีบกลับบ้านเพื่อบอกภรรยาว่าในหลวงได้พระราชทาน (ที่ดิน ไร่ ไร่) ให้เขาแล้ว แทนที่ภรรยาช่างตัดผมจะดีใจ นางกลับโกรธเขามาก เพราะนางอยากได้เงินสำหรับซื้อเสื้อผ้าและอาหารมากกว่า นางไม่รู้จะทำอะไรกับที่ดินแปลงนั้น จะทำสวนก็ไม่มีแรงพรวน (แมว เต็ก ดิน) จะทำนาก็ไม่มีวัวสักตัวสำหรับไถนา

แต่ภรรยาช่างตัดผมเป็นคนฉลาด นางจึงคิดหาอุบายที่จะเอาคนมาพรวนไถ (หลังคา นา บ้าน) แปลงนั้น

ในที่สุด นางก็คิดอุบายได้ นางจึงชวนสามีไปดูที่ดินที่ได้รับพระราชทานจาก (หมอ ครู ในหลวง) แล้วบอกสามีว่าถ้านางทำอะไร ขอให้สามีทำตาม ช่างตัดผมก็รับคำ นางจึงทำเดินไปเดินมา ก้มหน้าดูดินเหมือนจะหาอะไรสักอย่างหนึ่ง แต่พอมีใครเดินผ่านมา นางจะแกล้งทำเป็นนั่งเฉย ๆ ช่างตัดผมก็ทำตามอย่าง (ตำรวจ ภรรยา ทหาร) เหมือนกัน คือเขาเดินค้อม ๆ มอง ๆ ดูพื้นดิน เดินไปเดินมาพอมีคนผ่านมาเขาก็ทำนั่งเฉย ๆ ช่างตัดผมก็ทำตามอย่าง (ตำรวจ ภรรยา ทหาร) เหมือนกัน คือเขาเดินค้อม ๆ มอง ๆ ดูพื้นดิน เดินไปเดินมา พอมีคนผ่านมาเขาก็ทำนั่งเฉย ๆ

กล่าวถึงโจรอีกหนึ่ง มีอยู่ด้วยกันเจ็ด (ตัว ลำ คน) มันบังเอิญยกพวกออกจากช่องเดินผ่านมาทางที่ดินแปลงนั้น เห็นช่างตัดผมและ (กุ้ง ภรรยา ห่าน) เดินไปเดินมาทำอะไรอยู่ พอเห็นพวกโจรมาใกล้ ช่างตัดผมและภรรยาก็รีบนั่งลง โจรเห็นมีพิรุณ ดังนั้นก็แปลกใจ มันปรึกษากันว่าจะต้องหาทางชักถาม (ช่างตัดผม เสือ ลิง) และภรรยาให้ได้ว่าทำอะไร โจรคนหนึ่งในพวกนี้รู้จักภรรยาของช่างตัดผมดี มันจึงรับอาสาว่ามันจะเป็นคนไปตามเอง

พอตกค่ำ ขณะที่ช่างตัดผมและภรยานั่งพักผ่อนอยู่หน้าบ้าน ก็มีชายคนหนึ่งมาหาชายคนนั้นก็คือ (โจร หมู พัด) นั่นเอง ช่างตัดผมและภรรยาเห็นว่าเป็นคนรู้จักก็เชิญเชิญให้หนึ่ง คุยกันสักครู่โจรก็เลียบเคียงถามภรรยาของ (กานัน ช่างตัดผม ครู) ว่านางกับสามีทำอะไรที่พื้นดินเมื่อตอนกลางวัน

ภรรยาของช่างตัดผมรู้ทันทีว่า ชายคนนี่ต้องเป็น (สิงโต ผู้หญิง โจร) นางจึงแก้มไม่ตอบ จนกระทั่งโจรสาบานว่าจะไม่นำไปพูดให้คนอื่น (อิน อ้วน ผอม) ฟัง นางจึงกระซิบบอกว่า ได้ดินแปลงนั้นมีทองคำฝังอยู่ห้าหม้อด้วยกัน แต่ไม่รู้ว่ายู่ตรงไหนแน่ จึงต้องเดินทางร่อนรอยตาม (ฟ้า ดิน น้ำ) เสียก่อนที่จะชุก โจรได้ฟังดังนั้นก็ตั้งใจ รีบลาช่างตัดผมและภรรยา กลับไปเล่าให้ (ขอทาน เต็ก พวกโจร) ด้วยกันฟัง พวกโจรจึงคิดจะชุกเอาทองเสียก่อน

ดังนั้น พอตกกลางคืน พวกโจรก็พากันไปยังที่ดินของช่างตัดผม ชุก (น้ำ ดิน ฟ้า) เสียจนร่วนซุยไปหมดทั้งแปลง แต่ก็ไม่พบทองเลยสักหม้อเดียว

พอรุ่งเช้า พวกโจรก็เลิกชุก และพากันกลับที่อยู่ด้วยความโกรธแค้น มันบ่นพึมพำไปตาม ๆ กัน

พอสาย ๆ ภรรยาช่างตัดผมก็มาดูที่ดิน เห็น (โจร พื้นดิน กา) ถูกพรวนจนดินร่วนดีก็ดีใจมาก นางรีบไปที่ร้านขายข้าว ขอยืมเมล็ดข้าวมาหว่านในที่ดินของนาง เจ้าของร้านก็ให้ (เบ็ด ถ่าน เมล็ดข้าว) โดยดี เพราะภรรยาช่างตัดผมให้สัญญาแก่เขาว่า เมื่อถึงฤดูเกี่ยวข้าว นางจะนำข้าวมาใช้คืนให้เขาสักสาม (ถัง ปี ตัว)

และก็เป็นจริงตามสัญญา ข้าวที่นางนำมาหว่านขึ้นงอกงามดีไม่มีที่ไหนเหมือน ช่างตัดผมและภรรยาเกี่ยวข้าวได้มาก เขาจึงใช้ข้าวคืนให้ (ขอทาน แกะ เจ้าของร้านข้าว) ไปสามถัง ข้าวที่เหลือเขาเก็บไว้กินเอง แลกลงบ้าง ได้ทองคำมาหลายแท่ง

กล่าวถึงพวกโจร พอมันรู้ว่าช่างตัดผมและภรรยาเอาข้าวไปขายได้ (ขนม ทองคำ มุ้ง) มาหลายแห่ง มันก็มาขู่เชิญขอแบ่งทอง แต่สองคนนั้นไม่ยอมให้ พวกโจรโกรธมาก มันจึงขู่ว่าถ้าไม่ยอมแบ่ง (ปลา ผัก ทอง) ให้มัน มันจะมาขโมยทองทั้งหมด

ตกกลางคืน โจรคนหนึ่งก็ลอบเข้ามาในบ้านของช่างตัดผม มันได้ยิน (ช่างตัดผม เด็ก คนใช้) ตามภรรยาว่า “นี่เธอ เธอเอาทองไปเก็บไว้ที่ไหน” ส่วนภรรยาตอบว่า “เอาไว้ในที่ ๆ พวกโจรหาไม่พบ คือในหม้อดินใต้น้ำตาลปึก และฉันวางหม้อดินนี้ไว้บนหิ้งในครัว”

โจรได้ยินดังนั้นก็ดีใจ มันรอจนช่างตัดผมและภรรยาอนอนหลับสนิทแล้วจึงย่องเข้าไป ในครัวคลำหา (ธง แหวน หม้อดิน) บนหิ้ง พอพบก็ฉวยหม้อดินนั้นวิ่งหนีกลับไปหาพรรคพวกของมัน

พวกโจรดีใจที่เห็นเพื่อนของมันขโมย (ตาปู ทอง หอย) มาได้ มันจึงจัดการนั่งล้อมวงกันจะแบ่งทอง มันหยิบเอาก้อนน้ำตาลปึกขึ้นมาแบ่งกันกินก่อน แต่พอมันบี (ข้าว งู น้ำตาลปึก) ใส่ปากมันก็คายออกมาทันที พร้อมกับส่งเสียงคำด้วยความโกรธแค้น เพราะน้ำตาลปึกที่ว่ามันที่จริงเป็นขี้วัวแห้ง และทองที่อยู่ในหม้อดินใบนั้นที่จริงไม่ใช่ทอง ปลายเป็นของโสโครกสกปรกทั้งนั้น

พวกโจรสาบานว่ามันจะแก้แค้นภรรยาของ (พ่อค้า ช่างตัดผม จีน) ให้เจ็บตัวทีเดียว

รุ่งขึ้น พวกโจรก็พากันไปขู่เชิญขอส่วนแบ่ง (ไห เต้า ทอง) อีก แต่ภรรยาช่างตัดผมกลับหัวเราะเยาะ พวกโจรจึงจึงขู่ให้ระวังตัว มันจะแก้แค้นอีก

ตกกลางคืน โจรคนหนึ่งจึงลอบเข้าไปใน (ขวด คุ บ้าน) อีก มันได้ยินช่างตัดผมตามภรรยาว่า เอาทองซ่อนไว้ที่ไหน ภรรยาตอบว่า

“ฉันเอาทองใส่ในหม้อ แล้วแขวนไว้บน (น้ำ กิ่ง แท้) ของต้นมะม่วงหน้าบ้าน”

โจรได้ยินก็ดีใจ มันคอยจนช่างตัดผมและภรรยาอนอนหลับแล้วก็ย่องไปบอกพรรคพวกซึ่งคอยอยู่นอกบ้าน

หัวหน้าโจรนึกแน่ใจว่าทองต้องอยู่บนต้น (มะม่วง ขนุน ละมุด) แน่ มันจึงใช้ลูกน้องคนหนึ่งให้ปีนขึ้นไปดู

ที่จริง บนต้นมะม่วงนั้นมีรังแตนรังใหญ่แขวนอยู่ โจรนึกว่าเป็นหม้อใส่ (ดิน หิน ทอง) มันจึงเอื้อมมือไปจะปลด แต่มันตัวหนึ่งก็ตอมันที่ขา โจรตกใจจึงเอามือตบขา พวก

โจรที่คอยอยู่ใต้ต้นไม้ม่วงมีด ๆ มองไม่เห็น คิดว่าเพื่อนเอาใส่กระเป๋าทิ้งไว้ จึงร้องท้าขึ้นมาว่า

“ไอ้คนขโมย เอ็งกำลังขโมย (หมู ทอง ลม) ใส่กระเป๋าค่ะไหม เอ็งเลวมาก”
โจรที่อยู่บนต้นไม้ บอกว่าตัวอะไรก็ตามมันก็ไม่รู้

ขณะที่มันพูด แตนอีกหนึ่ง (ก้อน ผล ตั้ว) ก็ต่อมมันที่อก มันจึงเอามือตบอกพวกเพื่อนข้างล่างก็คิดว่ามันเอาทองใส่กระเป๋าค่ะ จึงส่งโจรอีกคนหนึ่งขึ้นมาดู พวก (แตน ลิง ผีเสื้อ) กำลังโกรธที่คนมารบกวน ก็บินพุ่งออกมาตบโจรที่สอง คนที่สองก็เอามือตบแตนต้งเปาะแปะ พวกโจรข้างล่างคิดว่าโจรคนที่สองขโมยทองใส่กระเป๋าค่ะ จึงพากันป้ายป็นขึ้น (บ้าน ต้นไม้ รัง) จะเอาทองบ้าง

ทันใดนั้นก็ไม้ที่พวกโจรทั้งเจ็ดคนขึ้นไปยืนอยู่หน้าหน้าคนไม่ได้ ก็หักโครมลงมา พวกโจรตกลงมาแขนขาหักเคล็ดยก มีรัง (ปลวก ผึ้ง แตน) ครอบหัว พวกแตนต่างก็บินออกมาตบพวกโจรด้วยความโมโหที่รังของมันถูกทำลาย พวกโจรถูกแตนตบจนหัวหู (หัก บวม สวย) ทนไม่ไหว ก็จำใจจะโผล่กจะโผล่กหนีไป

หลังจากนั้น พวกโจรก็ไม่มารบกวนช่างตัดผมและภรรยาอีก เพราะว่าต้องเข้าไปรักษาตัวอยู่ใน (โรงพยาบาล วัง หีบ) กันหมด

วันผ่านไปนานจนช่างตัดผมและภรรยาลืมเรื่องโจร และเลิกระวังตัว คืนหนึ่งเขาเปิด (พระจันทร์ ดาว หน้าต่าง) หัวนอนไว้ พอตกตึก ภรรยาช่างตัดผมก็ตกใจตื่น เพราะได้ยินเสียงคนพูดพึมพำอยู่ใต้ถุน นางจำได้ว่าเป็นเสียงของ (เรือ รถไฟ พวกโจร) นางจึงคว้ามีดโกนไปยืนแอบอยู่ข้างหน้าต่าง พอโจรคนแรกยื่นจมูกเข้ามานางก็เฉือนปลายจมูกของมันด้วย (ดาบ มีดโกน กรรไกร) โจรได้รับความเจ็บปวด จึงผละไปจากหน้าต่าง โจรคนที่สองโผล่หน้าขึ้นมา ก็ถูกภรรยาช่างตัดผมเฉือนจมูก เช่นเดียวกัน จนต้องผละหนีไปอีกคนหนึ่ง โจรคนอื่น ๆ ก็โชคไม่ดีถูกเฉือนจมูกเหมือนกัน แต่ตัวหัวหน้าโจรนั้นเป็นคน (แก่ อ้วน ฉลาด) ไม่ยอมเข้าใกล้หน้าต่างเลย และเมื่อมันเห็นลูกน้องบาดเจ็บ มันก็เลิกล้มความคิดที่จะเข้าไปขโมย (ทอง เงิน นาก) มันจึงพาลูกน้องกลับไปที่อยู่ ตั้งแต่นั้นพวกโจรไม่มารบกวนช่างตัดผมและภรรยาอีกนาน

แผลจมูกของพวกโจรยังไม่ทันหายดี ก็ถึงฤดูร้อน คืนหนึ่งช่างตัดผมและภรรยารู้สึก (หนาว ร้อน เย็น) จนนอนในห้องไม่ได้ เขาจึงออกมานอนหน้าบ้าน เขาลืมคิดถึงภัยจากพวก (เด็ก โจร ค้างคาว) และไม่คิดว่ามันจะมารบกวนอีก แต่ขณะที่ช่างตัดผมและภรรยา

กำลังนอนหลับสนิท พวกโจรก็พากันย่องเข้ามาจนถึงตัว และช่วยกันแบกเตียงที่ภรรยาช่างตัดผมนอนอยู่ ออกไปนอกบ้าน

ภรรยาช่างตัดผมตื่นขึ้น เห็นพวกโจรกำลังแบก (ตู้ เส้า เตียง) ของนางอยู่ก็ตกใจมาก นางพยายามคิดหาอุบายเอาตัวรอด แต่ก็คิดไม่ออก บังเอิญโชค (สกลปรก ดี สั้น) พวกโจรแบกเตียงไปหยุดอยู่ที่ใต้ต้นไทร นางจึงรีบหนีเร็ว (ไปไม้ โจร กิ่งไทร) โทนตัวขึ้นไปอยู่บนคบไม้

พวกโจรไม่รู้ว่ภรรยาช่างตัดผมหายไปแล้ว เพราะนางทิ้งแพรเปลาะผืนหนึ่งไว้บนเตียงมองดูตะคุ่ม ๆ เหมือนมีคนนอนอยู่

“ขอพักที่นี่สักประเดี๋ยวนะ” โจรที่แบกเตียงพูด “นางคนนี่ (เบา หนัก อิม) จะตาย”

ภรรยาช่างตัดผมต้องกลั้นหัวเราะ และนั่งเงิบ ๆ อยู่บนคบไม้ เพราะคืนนั้น (ขัน ถ้วย พระจันทร์) ส่องสว่าง พวกโจรอาจจะเห็นนางได้

ฝ่ายพวกโจรซึ่งเหน็ดเหนื่อย เพราะแบกเตียงต่างก็พากันล้มตัวลงนอน กงเหลือแต่หัวหน้าโจรยืนยามเฝ้าเตียง (เปล้า สูง สั้น) อยู่

ฝ่ายภรรยาช่างตัดผมซึ่งนั่งอยู่บนคบไม้ ไข่ความคิดที่จะแกล้งหัวหน้าโจร นางจึงเอา (อากาศ แดด ผ้าห่ม) กลุมหน้า และร้องเพลงเบา ๆ หัวหน้าโจรได้ยิน จึงเงยหน้าขึ้นดู และรู้สึกประหลาดใจที่เห็นผู้หญิงกลุมหน้านั่งอยู่บนคบไม้ มันคิดว่า (นางไม้ หมอ มด) มาแสดงตัวให้เห็น นางไม้คงจะชอบมัน เพราะมันเป็นคนหน้าตาดี หัวหน้าโจรคิดอย่างนี้ เพราะมันชอบตัวของมันเองมาก

คิดแล้วหัวหน้าโจรจึงพูดว่า

“ลงมาข้างล่างเถิด น้องสาวคน (แดง เขียว สวย) ฉันทไม่ทำร้ายเธอหรอก ฉันทเป็นพลเมืองดี”

แต่นางไม้ปลอมยังคงร้องเพลงต่อไปโดยไม่เอาใจใส่ นายโจรจึงปีนขึ้นไปบนคบ (กร่าง ไทร ช่อย) พอเข้าไปใกล้ นางไม้ปลอมก็แกล้งหันหลังให้และถอนใจใหญ่

“เป็นอะไรไปจ๊ะ คน (กลม สวย ยาว) หัวหน้าโจรถามอย่างอ่อนโยน” ทำไมเธอมานั่งถอนใจอยู่บนคบไม้

นางไม้ปลอมจึงบอกว่

“ฉันเป็นนางไม้ ฉันต้องดูแลต้นไม้ ไทนี่ ไปไหนก็ไม่ได้ ฉันอยากเป็นคน จะได้มีบ้าน อยู่เหมือนคน”

หัวหน้าโจรได้ฟัง มีความสงสาร จึงถามนางไม้ปลอมว่า จะมีวิธีอะไรที่จะทำให้นาง กลายเป็นคนได้

นางไม้ปลอมจึงว่า

“มีวิธี แต่เธอจะต้องช่วยฉัน”

หัวหน้าโจรสัญญาว่าจะช่วย นางไม้ปลอมจึงบอกว่า

“ฉันไม่เชื่อว่าเธอจะช่วยฉันจริง ถ้าจะให้ฉันเชื่อ เธอต้องแลก (ตา หู ลิ้น) ให้ฉัน ดู”

หัวหน้าโจรจึงแลบลิ้นออกมา นางไม้ปลอมหรือภรรยาช่างตัดผมก็ก้มปลายลิ้นของ มันจนขาด หัวหน้าโจรได้รับความเจ็บปวดและความตกใจจนตกลงมาจาก (สวรรค์ ต้นไม้ ฟ้า) ลงมานอนแผ่อยู่บนพื้นดิน และส่งเสียงร้องกรวยกรวง จนกระทั่งพวกลูกน้องตกใจ ตื่น ลุกขึ้นถามว่า “เกิดอะไรขึ้น

หัวหน้าโจรพยายามจะพูด แต่ก็พูดไม่ชัดเสียงอู้อี้ฟังไม่รู้เรื่อง เพราะ (หู ลิ้น ทาง- เกย) ขาดเสียแล้ว มันได้แต่ชี้มือขึ้นไปบนต้นไม้ พวกสมุนโจรเฝ้าหน้าดูตาม ก็เห็นหญิง คนหนึ่งนั่งกลมหน้าอยู่บน (หน้าต่าง บ้าน กบไม้)

“เกิดอะไรขึ้น” ลูกน้องถามหัวหน้าของมันก็

“บู-ลู-บู-ลู-อู” หัวหน้าโจรตอบ เอามือชี้ที่ลิ้น พวกลูกน้องเห็นลิ้นขาดมี (น้ำ เลือด น้ำหมาก) เต็มปากก็ตกใจ โจรคนหนึ่งร้องว่า “ผี เขาถูกผีกัดเสียแล้ว ผีต้นไม้ไหน?”

ส่วนภรรยาช่างตัดผมก็แกล้งทำกรางฮือ ฮือ และเขย่ากิ่งต้นไม้จนใบร่วงกราว กราว พวกโจรไม่ทันดูให้ดี อารามตกใจ คิดว่าคนที่อยู่บนต้นไม้คือ (คน ผี นก) ก็พากันวิ่งเตลิด ทั้งหัวหน้าโจรไว้คนเดียว ครั้นพากันวิ่งไปไกล ก็นึกถึง (ดิน ต้นไม้ หัวหน้าโจร) ได้จึง ย้อนกลับมาอีก ภรรยาช่างตัดผมเห็นโจรย้อนกลับมา ก็แกล้งร้องเสียงโหยหวนน่ากลัว พวก โจรก็มีความตกใจกลัวยิ่งขึ้น พอฉวยตัว (ผี หัวหน้าโจร เต็ก) ได้ ก็รีบวิ่งล้มลุกคลุกคลาน กลับไปที่อยู่อาศัยของมัน

ฝ่ายภรรยาช่างตัดผมเห็นโจรหนีไปหมดก็ดีใจ กอຍอยู่จนเงียบดี ก็ลงจาก (กะโ ต หน้าต่าง ต้นไม้) แล้วแบกเตียงกลับบ้านไป เห็นช่างตัดผมกำลังนั่งอยู่บนเตียงของเขา พอ

นางไปถึงช่างตัดผมถามว่าหายไปไหนมา นางก็เล่าให้ฟังถึงเรื่องการผจญภัยของนาง ช่างตัดผมมีความตกใจเป็นอันมากและยินดีที่ (ผี ภรรยา ลุก) กลับมาได้อย่างปลอดภัย

รุ่งเช้า สองสามีภรรยาจึงจัดงานกินเลี้ยงเชิญเพื่อนบ้านในหมู่บ้านมารับประทาน (ผัก หน้ำ อาหาร) เมื่อทุกคนได้รู้เรื่องการผจญภัยของภรรยาช่างตัดผม ต่างก็พากันยกย่องนับถือ และตั้งแต่นั้นมา ช่างตัดผมและภรรยาก็ไม่ถูกพวก (ตำรวจ โจร ชาวบ้าน) เบียดเบียนอีกเลย.

ภาคผนวก ๓

ตัวอย่างแบบทดสอบอ่านใจ (ชุดที่ ๓)

ของสมนึก คำอุไร

ประกอบด้วย	นิทานแบบฝึกหัดเรื่อง	นกแขกเต้าเลี้ยงพ่อแม่
	แบบทดสอบ	เรื่องพรประเสริฐ
	แบบทดสอบ	เรื่องภรรยาช่างตัดผม

ตัวอย่าง

๕ ๒ ๕ ๖ ๖ เรื่องนกแขกเต้าเลี้ยงพ่อแม่

มีนกแขกเต้าตัวหนึ่งเป็นนายฝูง แต่พ่อแม่ของนกตัวนั้นแก่มาก จะบินไปเที่ยวหากินที่ไหนก็ไม่ได้ นกแขกเต้าตัวนั้นจึงได้อุทิศสำหรับปฏิบัติเลี้ยงรักษาพ่อแม่ให้รับ (ความสุข, ความคิບ, ความเข้ม) และให้อยู่แต่ภายในโพรงไม้ ซึ่งเป็นที่อยู่เท่านั้น นกแขกเต้านายฝูงตัวนั้นได้พาพวกของตนไปเที่ยวหาอาหารกินในนาของเศรษฐีคนหนึ่งซึ่งมีเมล็ดข้าวและรวง (ปลา, ข้าว, น้ำ) ตกร่วงอยู่มาก เมื่อนกตัวอื่นๆ กินอิ่มแล้วต่างก็บินกลับไปแต่ตัวเปล่า ส่วนนกแขกเต้าตัวที่เป็นนายฝูงนั้นได้เก็บรวงข้าวพอมเต็มกำลังที่ตนจะคาบไปได้แล้ว ก็คาบ (ว่าย, บิน, เหาะ) ไปที่โพรงไม้แล้วเอาให้พ่อแม่กินทุกๆ วัน เศรษฐีเจ้าของนาสังเกตเห็นดังนั้นก็นึกประหลาดใจ วันหนึ่งพอพวกนกแขกเต้าเหล่านั้นบินลงกินข้าวในนา เศรษฐีจึงร้องถาม (นก, หนู, วัว) ตัวที่เป็นนายฝูงว่า “นี่แน่ะ นกแขกเต้าตัวนี้น่ะ เจ้าลงกินข้าวของเราจนอิ่มแล้วมีหน้าซ้ำคาบเอาไปอีกทุกๆ วัน เจ้ามียังมีนางสำหรับเก็บข้าวด้วยหรือ” นก (เขา, แขกเต้า, พิลิป) ก็ตอบว่า “ข้าพเจ้าได้พบบรรพวของข้าพเจ้า ลงมากินข้าวของท่านจนอิ่มท้องทุกๆ วันนั้น พระเดชพระคุณของท่านมีอยู่แก่ข้าพเจ้าเป็นหนักหนา แต่ที่ข้าพเจ้าได้คาบเอารวง (ข้าว, น้ำ, ปลา) ไปด้วยเสมอๆ นั้น ไม่ใช่ว่าจะโลภเอาไปเก็บไว้ในถุงในฉางอย่างท่านว่าก็หาไม่ ที่ข้าพเจ้าคาบเอารวงข้าวไปนั้น เพราะข้าพเจ้ามีพ่อแม่แก่ชรามาเที่ยวหาอาหาร (เก็บ, กิน, ขาย) ไม่ได้ ข้าพเจ้าคิดถึงคุณของพ่อแม่ที่ท่านได้เลี้ยงข้าพเจ้ามา ข้าพเจ้าจึงได้เบียดเบียนแบ่งเอาอาหารไปให้ท่านกินทุกวัน ๆ ถึง แม้ตัวข้าพเจ้าจะอด ก็ไม่ว่า แต่ขอให้ (พ่อแม่ ป้าเขา, กาไก่) ได้กินอื่อกก็แล้วกัน ข้าพเจ้าได้ปฏิบัติท่านมาดังนี้ก็นานหนักหนาแล้ว ขอท่านได้กรุณาให้ข้าวแก่ข้าพเจ้าพอได้ ไปเลี้ยงพ่อแม่ด้วยเถิด”

ท่านเศรษฐีได้ฟังดังนั้นจึง (คิด, นอน, กิน) ว่านกแขกเต้าตัวนี้เป็นเพียงสัตว์เดียวิจจายังรู้จักกตัญญูต่อพ่อแม่ ซึ่งเป็นผู้มีคุณ สัตว์เช่นนี้ควรจะเ็นตุงสารยิ่งนัก คิดแล้วเศรษฐีก็อนุญาตยก (ป่า, สวน, นา) ส่วนหนึ่งให้แก่กนกแขกเต้า แล้วสั่งว่า “ตั้งแต่นั้นต่อไปเจ้าพบบรรพวและพวกพ้องของเจ้าลงมากินข้าวในนาส่วนนี้ แล้วจงคาบเอาไปเลี้ยงพ่อแม่ของเจ้าให้เป็นสุขสบายเถิด” ตั้งแต่นั้น (นก, หนู, แมว) แขกเต้านั้นก็ไปพบบรรพวลงกินข้าวแล้วนำเลี้ยงพ่อแม่ที่แก่เฒ่าให้อิ่มหน้าสำราญทุกวันมาจนตลอดชีวิต.

เรื่องพรประเสริฐ

ครึ่งหนึ่งนานมาแล้ว มีชวานาสองคนพี่น้อง ชายผู้พี่เป็นเศรษฐีมีทรัพย์สินเงินทองมากมาย มีที่นาหลายร้อยไร่ มีวัวควายหลายสิบตัวไว้สำหรับไถนา มีบ้านหลังใหญ่ทา (หิน, ฟ้ำ, สี) ขาว หลังคามุงกระเบื้องสีแดง ตั้งอยู่ริมถนนในชนบทแห่งหนึ่ง เศรษฐีเป็นคนตระหนี่ถี่เหนียว ไม่ใคร่ยอมจับจ่ายใช้เงินซื้ออะไรมาก เวลาเขาแต่งงานเขาก็เลือก (ผู้ใหญ่, ผู้ชาย, ผู้หญิง) ชาวบ้านคนหนึ่งที่เป็นคนแข็งแรง ขยันทำงาน พุคน้อย และค่อนข้างโง่มาเป็นภรรยาเพื่อเขาจะได้ไม่ต้องจ้างแม่ครัว คนซักผ้ารีดผ้า และคนเลี้ยงหมู นอกจากนี้เมื่อถึงฤดูทำ (สวน, ป่า, นา) ภรรยาก็ช่วยไถนาหว่านข้าว พอตันข้าวงอกงาม เจริญเติบโตเต็มทีจนมีรวงข้าวสีเหลืองก็ถึงเวลาเก็บเกี่ยว ภรรยาต้องช่วยสามีเกี่ยวข้าว นวดข้าว โดยข้าวใส่กระบุง นำไป (เล่น, ทิ้ง, เก็บ) ไว้ในยุ้งสำหรับกินบ้างขายบ้าง ภรรยาเศรษฐีทำงานหนักมาก เพราะสามีไม่ยอมจ้างคนใช้เนื่องจากเสียดายเงิน

น้องชายของเศรษฐีเป็นชวานาที่ยากจน เขาเคยเป็นคนพอมืออันจะ (กิน, หลับ, อยู่) แต่โชคไม่ดี ไฟไหม้บ้าน ทรัพย์สินเงินทองสูญหายไปไฟหมดเหลือแต่ที่นา แต่นั่นแหละชวานาผู้น้องก็เป็นคนใจกว้าง มีความโอบอ้อมอารี ชอบช่วยเหลือคนทั่วไป มี (นก, คน, ม้า) มาขอเช่าทำนาของเขาได้ข้าวไม่พอให้เป็นค่าเช่า นานไปเขาเลยยกที่นาให้คนพวกนั้นไปเปล่า ๆ จึงทำให้เขายากจนลงไปอีก แต่เขาไม่รู้สึกเดือดร้อน เขายัง (ร้องเพลง, ร้องไห้, ร้องคราง) ทำงานในนากับภรรยาของเขาอย่างขยันขันแข็ง ภรรยาของเขาเป็นหญิงที่ดี มีใจเมตตากรุณาและเป็นคนฉลาด

นิสัยของชวานาสองคนพี่น้องนี้แตกต่างกันราว (ฟ้า, น้ำ, เรือ) กับดิน เช่นนี้ ทั้งสองคนจึงไม่ชอบไปมาหาสู่กัน ถึงแม้จะมีบ้านอยู่ตรงข้ามกัน พี่ชายเห็นว่าน้องชายเป็นคนโง่ ชอบเอาสมบัติไปแจกจ่ายให้คนอื่นโดยไม่ได้ (อะไร, ใคร, ที่ไหน) ตอบแทน ส่วนน้องชายก็เห็นว่าพี่ชายเป็นคนตระหนี่ถี่เหนียว มีใจคับแคบไม่น่านับถือ

อยู่มาคืนหนึ่ง มีพายุใหญ่ ฝนตกหนักและฟ้าคะนองร้องดังกรืนกรืน (เสียงฝน, สายฟ้า, สายไฟ) แลบบแลบปลาดน้ำกล้ว ชายชราคนหนึ่งปรากฏตัวขึ้นที่ถนนในหมู่บ้าน ทำทางเหนื่อยอ่อน มีเสื้อผ้าสกปรกมอมแมมและเปียกปอน ตัวสั่นเทาด้วยความหนาว ครั้น

เห็นบ้านใหญ่ของเศรษฐีมี (แสงไฟ, เสียงฟ้า, สายฝน) เรือง ๆ ก็คิดว่าจะขออาศัยค้างคืน หลบฝน จึงตรงเข้าไปตบประตูบ้าน

เศรษฐีกำลังนั่งนับเงินอยู่เหมือนที่เคยทำทุกวัน วันละสามครั้ง พอได้ยินเสียงคน (ยิง, ตบ, ฟัง) ประตูร้องเรียกโหวกเหวกก็ตกใจ พอเห็นชายชราแต่งตัวสกปรกเหมือนขอทาน ถือไม้เท้ายืนอยู่ตรงหน้าประตู ก็นึกว่าขอทานมาขอสตางค์ จึงตะคอกถามว่า “ต้องการ (ทำไม, อะไร, เมื่อไร)” ชายชราบอกว่าอยากขออาศัยหลบฝนสักคืนหนึ่ง เข้าขึ้นก็จะเดินทางไป เศรษฐีจึงดูชายชราตั้งแต่หัวถึงเท้าพร้อมกับหัวเราะเสียงดังลั่น “ไปข้างหน้าเถอะตาแก่” เศรษฐี (เป่า, ตี, ไล่) “บ้านฉันไม่ใช่โรมแรมขอทาน ลองข้ามถนนไปที่กระท่อมโน่นเนอะ” ว่าแล้วเศรษฐีหันหลังกลับ และปิดประตูดังปัง

ชายชรายืนหนึ่งอยู่สักครู่หนึ่ง ก็ออกเดินฝ่าฝนตรงไปที่ (กระทิง, กระท่อม, กระทา) ของชานาผู้น้อง เขาไม้เท้าเคาะประตูดังกุกกุกกุก ขณะนั้นชานากับภรรยากำลังจะลงมือกินข้าว พอได้ยินเสียงกุกกุก ชานาก็ถามว่า “เอ๊ะ นั่นเสียง (ทำไม, อะไร, เมื่อไร)”

“คืนนี้ฝนตกหนัก คงจะมีใครมาขอพักหลบฝน ฉันจะไปดู”

“ฉันไปเอง” ชานาซึ่งลุกขึ้นเดินไปเปิดประตู พอเห็นชายชราเปียกฝนโชกก็ตกใจ รีบพุงเข้ามาข้างในแล้ว (ถาม, ตอบ, อวด) ว่า “ตาไปไหนมากกลางค่ำกลางคืน ฝนก็ตกออกหนัก”

“ตาเดินทางมาไกล อยากจะขออาศัยค้างที่นี้สักคืนได้ไหม รุ่งเช้าตาก็จะลาไป” ชายชราถาม

“ได้ซิตา” สอง (สามี, พี่น้อง, ตายาย) ภรรยาพูดพร้อม ๆ กัน แล้วชานาก็นำเสื่อผ้ามาให้ชายชราเปลี่ยน ภรรยานำชามข้าวมาอีกหนึ่งใบเชิญให้ชายชราร่วมวงด้วย

อาหาร เย็นวันนั้นมีแต่ข้าวหม้อหนึ่ง (เข็ม, แดก, ปลา) ย่างเล็ก ๆ สองตัวและน้ำฝนเหยือกหนึ่งเท่านั้น “แบ่งกันกินตามมีนะตา” ชานาพูด

ชายชรามีความพอใจที่เห็นสองสามี ภรรยามีใจเมตตากรุณาเอื้อเฟื้อ ต่อคนแก่และคน (ยากจน, บ้านช่อง, ป่าเขา) จึงพูดกับภรรยาของชานาว่า “ตาจะทำให้หลานทั้งสองมีอาหารอร่อย ๆ กิน หลานจงนำชามและเหยือกเปล่ามาให้ตาอย่างละหนึ่งใบ” ภรรยาของชานาเขาไม่ถูกว่า (ชายชรา, เศรษฐี, ขอทาน) จะทำอะไรกับชามและเหยือกเปล่า แต่เนื่องจากเป็นคนมีอัธยาศัยดี จึงลุกไปหยิบภาชนะทั้งสองชนิดมาให้ชายชรา ชายชราจึงวางชามกับเหยือกเปล่าลงตรงหน้า (พื้มพั้ม, เอะอะ, ตะคอก) อะไรเบา ๆ ที่สองสามีภรรยาฟัง

ไม่เข้าใจ และในที่สุดเขาทั้งสองก็ได้ยินชายชราพูดว่า “อาหารจรมเต็มชาม น้ำผลไม้จะเต็มเหยือก” ขาคำสองสามมี (ป้า, ภรรยา, หลาน) ก็ต้องประหลาดใจจนตาข้างที่เห็นในชามมีอาหารซึ่งทำด้วยเนื้อและผักพูนขอบชามในเหยือกนั้นเล่าก็มีน้ำผลไม้ชนิดหนึ่ง เต็มปริ่มกำลังทำท่าจะไหลล้นออกมา ชายชรา (พูด, ไล่, ตี) อีกว่า “พอแล้ว” อาหารและน้ำผลไม้ซึ่งทำท่าว่าจะล้นออกจากภาชนะทั้งสองนั้นก็หยุดนิ่ง กลิ่นหอมของอาหารทำให้ชานาทั้งสองน้ำลายสอ ภรรยาชานารีบตัก (หมู, ข้าว, น้ำ) ร้อน ๆ ใส่จานแจก แล้วคนทั้งสามก็ลงมือรับประทาน พอสองสามมีภรรยาตักอาหารใส่ปากเป็นคำแรก ก็อุทานพร้อม ๆ กันว่า “อร่อยเหลือเกิน” และนึกรู้ทันทีว่าชาย (เด็ก, หนุ่ม, ชรา) เป็นผู้วิเศษ จึงก้มลงกราบชายชรา แสดงความรู้สึกในบุญคุณของเขาที่ให้อาหารอร่อย ชายชราจึงว่า “หลานทั้งสองต่างหากที่มีบุญคุณกับตา”

ทั้งสามคนบริโภคน้ำผลไม้และผลไม้ (เนื้อ, น้ำ, ลูก) ผลไม้จรมเต็มชามเกลี้ยงเหยือก ชายชรา ก็ขอให้มีการและน้ำผลไม้ในภาชนะทั้งสองนั้นอีก ทำดังนี้จนกระทั่งคนทั้งสามอิมกินต่อไปไม่ไหว เมื่อพักผ่อนสักครู่หนึ่ง ชาว (นา, ไร่, สวน) จึงไปจัดที่ให้ชายชราอนรุ้งขึ้นก่อนที่ชายชราจะจากไป เขาได้บอกวิธีสำหรับเรียกอาหารและเครื่องดื่มให้สองสามมีภรรยา และให้ศีลให้พรเป็นอันมาก พอพระ (อาทิศย์, จันทร, อังคาร) ขึ้นพ้นขอบฟ้า เขาก็ลาชานาทั้งสองไป

ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา สองสามมีภรรยามีความสุขสบายยิ่งขึ้น ไม่ต้องหาอาหารเอง ภรรยาก็ไม่ต้องหุงต้ม ถึงเวลา (อิม, หิว, ง่วง) ก็เรียกอาหารจากชามและเหยือกวิเศษมาบริโภค การที่ภรรยาไม่ต้องไปตลาดอีกเลยทำให้ชาวบ้านประหลาดใจพากันมาเยี่ยมถามข่าว แต่กลับได้เห็นของวิเศษและได้รับเลี้ยง (อาหาร, ยา, หมาก) อร่อย ๆ จากชานา พอเศรษฐีผู้รู้เรื่องเข้า ก็คิดอยากจะได้ชามกับเหยือกวิเศษมาเป็นของตน จึงมาหาน้องชายถึงบ้าน น้องชายก็ต้อนรับเป็นอันดี เศรษฐีจึงเอ่ย (ลง, ขึ้น, ล่อง) ว่า “ได้ข่าวว่าเจ้ามีของดีจึงอยากจะมาดู” “พี่หมายถึงอะไร” น้องชายทำไถ่ถามทั้ง ๆ ที่เขาได้ว่าพี่ชายหมายถึงชามกับเหยือก

“เห็นชาวบ้านว่าเจ้ามีชามและเหยือกวิเศษ (สามารถ, อาจหาญ, แกล้วกล้า) เรียกอาหารและเครื่องดื่มได้ไม่ใช่หรือ” เศรษฐีถาม

“อ้อ” น้องชายตอบ “พี่อยากดูภาชนะทั้งสองนั้นนะหรือ ได้ซี นี่ถึงเวลาอาหารพอดี เชิญพี่กินข้าวกับ (ท่าน, เขา, เรา) สักมื้อเถิด”

“ตี ที ตกลง” เศรษฐีรับปาก

น้องชายก็เอาชามกับเหยือกวิเศษมาวางบนโต๊ะ เรียกภรรยาให้ตักข้าว และตัวเองก็พุกกับชามและเหยือกว่า “อาหารจรงเต็มชาม น้ำ (ปลา, ผลไม้, จั้ม) จรงเต็มเหยือก” เศรษฐีมัวตื่นเต้นจ้องดูอาหาร และน้ำผลไม้ที่ปรากฏขึ้นในชามและเหยือกจนลืมเอาใจใส่ที่น้องชายพุกต่ออีกว่า “พอแล้ว”

รสของอาหารและรสของน้ำผลไม้ (หมาก, ไม้, มือ) ทำให้เศรษฐีอยากได้ชามและเหยือกวิเศษไว้เป็นกรรมสิทธิ์ จึงอ้อนวอนขอซื้อจากน้องชายโดยให้ราคาแพงทีเดียว น้องชายทนอ้อนวอนไม่ได้ ก็จำใจขายชามกับเหยือกให้พี่ (เด็ก, หญิง, ชาย) ไปในที่สุด เศรษฐีตีใจมากจนกระทั่งลืมความขี้เหนียวของตน กลับไปบ้านนำเงินมาให้น้องชายหลายสิบถัง เศรษฐีบอกกับภรรยาของตนว่าไม่ต้องทำอาหารเย็น พอตกค่ำ (เศรษฐี, ขอทาน, พระ) ก็นำชามกับเหยือกวิเศษมาตั้งบนโต๊ะอาหาร ให้ภรรยาตักข้าวแล้วเศรษฐีก็พุกกับชามและเหยือกอย่างมั่นใจว่า “อาหารจรงเต็มชาม น้ำผลไม้จรงเต็มเหยือก” ซาคำ (จาน, อาหาร, อ่าง) ก็ปรากฏขึ้นในชาม น้ำผลไม้ก็ขึ้นมาเต็มเหยือก เศรษฐีตีใจแต่แล้วก็ตกใจ เพราะอาหารและน้ำผลไม้กำลังล้นออกมาจากภาชนะทั้งสองเรื่อย ๆ เศรษฐีและภรรยา (นอน, วิ่ง, เลื้อย) ไปเอาถังอ่างและไหมารองไว้ แต่อาหารและน้ำผลไม้ก็ยังคงไหลล้นออกมาจากชามและเหยือกวิเศษเรื่อย ๆ จนลอะเทอะพื้นห้อง เศรษฐีกับภรรยาต้องรีบวิ่งออกไปนอก (โรงเรียน, บ้าน, ร้าน) ซ้ำหารปนกับน้ำผลไม้ก็ไหลติดตามเศรษฐีออกไปด้วย พวกวัวควายหมูเป็ดไก่และสุนัขต่างก็มีความยินดีพากันมากินอาหารจนท้องเกือบแตก เศรษฐีจนปัญญาไม่รู้จะ (ทำ, รำ, เต้น) ประการใดจึงวิ่งไปหาน้องชาย อ้อนวอนให้เอาชามกับเหยือกวิเศษกลับคืนไป

น้องชายอยากจะทำคดีนิสัยของพี่ชาย จึงทำเป็นไม่ยอมรับคืน เศรษฐีก็อ้อนวอนว่าจะแถม (งาน, เงิน, มด) ให้อีกหนึ่งถัง น้องชายจึงตกลงเข้าไปที่บ้านพี่ชายกระซิบกับชามและเหยือกว่า “พอแล้ว” ชามและเหยือกก็หยุดผลิตอาหารทันที น้องชายก็นำชามและเหยือกวิเศษกลับไปบ้าน ร้อง (ไห้, เพลง, ทุกข์) อย่างเป็นทางการได้เป็นเจ้าของภาชนะทั้งสองอีก มีหน้าซำยังได้เงินด้วย

ปีหนึ่งผ่านไป ค่ำวันหนึ่งก็มีชายชราอีกคนหนึ่งเดินทางผ่านมาที่หมู่บ้านนี้ เห็นบ้านของเศรษฐีก็ (เข้า, ถอย, เติม) ไปเคาะประตูเพื่อขอพักอาศัย พอเศรษฐีเปิดประตูออกมาเห็นชายชรา ก็นึกว่าเป็นขอทาน จึงขับไล่ไปอีกเหมือนที่เคยทำกับชายชราคนก่อน ชายชราคนนี้ก็ไป (อาศัย, ตี, โกง) ชาวนาผู้หนึ่ง เขาได้รับการต้อนรับอย่างดี มีอาหารอร่อยรับ

ประทาน เมื่อเขาไปนอน ภรรยาของชานาเห็นเสื้อผ้าของเขาสกปรกมอมแมมก็เกิดความสังสาร จึงหยิบผ้า (เล่ม, ปั้น, พับ) หนึ่งออกมาตัดเย็บเป็นเสื้อให้ชายชราใส่ในวันรุ่งขึ้น ตอนเช้าก่อนที่ชายชราจะออกเดินทาง ชานานำเงินเหรียญหนึ่งถุงมาเทลงบนโต๊ะ แล้วอนุญาตให้ชายชราหยิบเอาไปตามความ (ต้องการ, ต้องให้, ต้องแถม) ชายชราจึงให้พรสองสามภรรยาว่า “เช้าวันนี้ไม่ว่าหลานทั้งสองเริ่มจับทำอะไรที่ยากทำ หลานจะได้ทำเรื่อยไปจนตะวันตกดิน”

พอชายชราไปแล้วสอง (สามี่, ปู่, ตา) ภรรยาก็คิดกันว่าจะเริ่มทำอะไรดีในวันนั้น ภรรยาพูดว่า “เมื่อคืนฉันเอาผ้าออกมาเย็บทำเสื้อ ฉันจะต้องไปพับเก็บเสียก่อน” สามี่ก็พูดว่า “ถ้าอย่างนั้น (ท่าน, เขา, ฉัน) ก็เอาเงินเหรียญที่กองอยู่บนโต๊ะไปเก็บที่เหมือนกัน” ดังนั้นคนทั้งสองก็เริ่มค้นทำงาน ภรรยามีผ้ามาให้พับเรื่อย ๆ สามี่ก็มีเงินเหรียญมาให้เก็บเรื่อย ๆ จนตะวันตก (ดิน, น้ำ, ไฟ) งานจึงเสร็จ ในบ้านมีผ้าหลายร้อยพับและมีเงินกองสูงๆ ที่เดียว คนทั้งสองมีความยินดีจนพูดอะไรไม่ถูก

กล่าวฝ่ายเศรษฐีเมื่อได้ข่าวโชคดีของน้องชายอีกก็วิ่งมา (เอ็ด, ถาม, แจ้ง) พอรู้เรื่องก็โกรธตัวเองเป็นหนักหนา ว่าฟังกับตัวเองว่า ครั้งหนึ่งโชควาสนาได้มาเคาะประตูเรียกเขาแล้วที่เดียว แต่เขากลับขับไล่ไปเสีย ต่อไปนี่เขาจะไม่ทำเช่นนั้นอีก (เขา, เธอ, เรา) คิดได้ดังนั้นแล้วจึงส่งน้องชายว่า ถ้ามีชายชรามาขอค้างคืนด้วยอีกให้เชิญไปที่บ้านของเขา น้องชายก็รับคำ

ปีต่อมาชายชราสองคนนั้นก็มาเคาะประตู (ตุ้, วั่น, บ้าน) ของชานาผู้น้องเพื่อขออาศัยค้างคืน ชานาผู้น้องจึงบอกให้ชายชราทั้งสองไปพักที่บ้านเศรษฐี ทั้งสองก็ไป เศรษฐีก็ต้อนรับอย่างกตัญญูและทำอาหารอย่าง (เพราะ, แข็ง, อร่อย) ให้บริโภค พอชายชราทั้งสองไปนอน เศรษฐีก็ให้ภรรยาหยิบผ้าหนึ่งพับมาตัดเย็บเป็นเสื้อให้ชายชราทั้งสองผลัดเปลี่ยนในวันรุ่งขึ้นอีกด้วย เช้าวันรุ่งขึ้นเศรษฐีได้นำ (แกง, น้ำ, เงินเหรียญ) มากองบนโต๊ะให้ชายชราหยิบไปตามความพอใจ ชายชราทั้งสองก็ให้พรอย่างเดียวกับที่เคยให้ชานาผู้น้อง

พอชายชราไปแล้วสองสามี่ภรรยาก็ลงนั่งปรึกษากันว่าจะ (เริ่มทำ, เริ่มค้น, เริ่มว่า) อะไรดี ภรรยาว่า “ถ้าฉันลงมือพับผ้าฉันจะต้องพับเรื่อยไปจนค่ำ หมูในเล้าก็จะมีใครให้น้ำกิน อย่าเลยฉันจะไปให้น้ำหมูกินเดี๋ยวนี้แล้วที่หลัง (ฉัน, มัน, เขา) จะได้เริ่มค้นทำอะไรที่ดีต่อไป” ว่าแล้วภรรยาของเศรษฐีก็ไปตักน้ำให้หมูกิน

อนิจจาเมื่อนางเริ่มต้นตักน้ำก็ต้องตักเรื่อยไปหยุดไม่ได้ ฝ่ายสามีซึ่งยัง (ไป, กิจ, เล่น) ไม่ออกว่าจะทำอะไรดี เมื่อสังเกตว่าภรรยาหายไปนานนักก็มีความแปลกใจจึงลุกออกไปดู ครั้นเห็นภรรยาก็หันน้ำตักน้ำให้หมูกินจนน้ำนองคอกหมูก็ (หิว, โกรธ, ตีใจ) เป็นกำลังร้องว่าเจ้าเอาพรอันประเสริฐมาใช้เสียอย่างนี้เองหรือ ว่าแล้วเศรษฐีก็วิ่งไปหกกิ่งไม้ จะมาตีภรรยา เมื่อหักแล้วกิ่งหนึ่งก็ต้องหักเรื่อยไปหยุดไม่ได้ (กัก, หัก, หนีบ) กิ่งไม้ไป พลงตะโกนตำภรรยาไปพลง ชาวบ้านได้ยินเสียงเอะอะก็พากันออกมาดู ภาพของสองสามี ภรรยาสร้างความขบขันให้เขาทั้งหลายเป็นอันมาก สามีหัก (มีด, หมู, กิ่งไม้) เอาหักเอา ภรรยาก็ตักน้ำเอาตักน้ำเอาจนกระทั่งตะวันตกดินจึงต่างได้หยุด ทั้งสองจึงพากันเดินกระเผลก กระเผลกกลับไปบ้านด้วยความเหนื่อยอ่อน

นิทานเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า (ไม้, คน, แก้ว) ที่มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และมีความ เมตตาปรารถนาดีต่อผู้อื่นอย่างแท้จริง โดยมี ได้มีเจตนาหวังผลตอบแทนจากเขาเท่านั้นที่พรอัน ประเสริฐจะแสดงผลให้ (ตรัสรู้, สดใส, ประจักษ์)

เรื่องภรรยาช่างตัดผม

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีชายคนหนึ่ง หากินด้วยการรับจ้างตัดผม แต่เขาเป็นคนโง่เขลาและซุ่มซ่าม เวลาเขาตัดผมให้ลูกค้า ก็มักเอากรรไกรไปขลิบหูเขาจนเลือดไหล เวลา (ลูกค้า, ลูกชาย, ลูกเขย) ให้โกนหนวดเครา ช่างตัดผมก็มักทำมีดโกนบาดคาง จนลูกค้าได้รับบาดเจ็บและโกรธช่างตัดผมเป็นอันมากอยู่เนือง ๆ ในที่สุดไม่มีใครมาจ้างเขาตัดผม (ท่าน, เรา, เขา) ก็ไม่มีงานทำและยากจนลง ไม่มีเงินพอจะใช้สอย จึงได้แต่นั่งกอดเข่าไม่รู้จะทำอย่างไรดี

กล่าวถึงภรรยาช่างตัดผม ซึ่งเป็นหญิงที่ฉลาด และมีความคิดว่องไว (นาย, น้อง, นาง) คิดได้ว่า ที่พระราชวังกำลังมีงานกินเลี้ยง และในหลวงจะทรงแจกทานแก่คนจน นางจึงบอกช่างตัดผมผู้เป็นสามีของนาง ให้ไปเฝ้าในหลวง เพื่อทูลขออะไรสักอย่างหนึ่ง

ช่าง (ตัด, กัด, ตี) ผมเชื่อภรรยา ก็ไปที่พระราชวัง ในหลวงทรงถามว่าเขาอยากได้อะไร ช่างตัดผมก็คิดไม่ออก ในหลวงจึงทรงถามว่า ถ้าให้ที่ดินแปลงหนึ่ง ช่างตัดผมจะขอบไหม ช่างตัด (ผม, หู, เล็บ) ทูลว่า “ขอบพะย่ะค่ะ” ในหลวงจึงประกาศพระราชทานที่ดินรกร้างแปลงหนึ่งให้ช่างตัดผม

ช่างตัดผมดีใจมาก รีบกลับบ้านบอกภรรยาของเขาว่า ในหลวงได้พระราชทาน (เปิด, ที่ดิน, ทอง) ให้เขาแปลงหนึ่งแล้ว แทนที่ภรรยาช่างตัดผมจะดีใจ นางกลับโกรธเขามาก เพราะนางอยากได้เงินสำหรับซื้อเสื้อผ้าและอาหารมากกว่า นางไม่รู้จะทำอะไรกับที่ดินแปลงนั้น จะ (ทำ, รำ, เต้น) เป็นสวนก็ไม่มีแรงพรวนดิน จะทำเป็นนาก็ไม่มีความรู้สักตัวสำหรับไถนา

แต่ภรรยาช่างตัดผมเป็นคนฉลาด นางจึงคิดหาอุบายที่จะให้คนมาพรวนดินแปลงนั้นให้ (นาง, นาย, หนู)

ในที่สุดนางก็คิดอุบายได้ นางจึงชวนสามีไปดูที่ดินที่ได้รับพระราชทานจากในหลวงแล้วบอกสามีว่า ถ้านางทำอะไร ขอให้สามีทำตาม ช่างตัดผม ก็ (รับ, รวบ, รัต) คำ นางจึงเดินไปเดินมา ก้มหน้าดูดินเหมือนจะหาอะไรสักอย่างหนึ่ง แต่พอมีใครเดินผ่านมา นางจะแกลังทำเป็นนั่งเฉย ๆ ช่างตัดผมก็ทำตามอย่างภรรยาเหมือนกัน คือ (เขา, เรา; ท่าน) เดินค่อม ๆ มอง ๆ คูที่พื้นดิน เดินไปเดินมา พอมีคนผ่านมาเขาก็ทำนั่งเฉย ๆ

กล่าวถึงโจรก็คนหนึ่ง มีอยู่ด้วยกันเจ็ดคน มันบังเอิญยกพวกออกจากช่องเดินทางผ่าน (กิน, มา, นอน) ทางที่ดินแปลงนั้น เห็นช่างตัดผมและภรรยาเดินไปเดินมาหาอะไรอยู่ พอเห็นพวกโจรมาใกล้ ช่างตัดผมและภรรยาก็รีบนั่งลง โจรเห็นมีพิรุณดังนั้นก็แปลกใจ (ไม้, แม่, มัน) ปรึกษากันว่าจะต้องหาทางซักถามสองสามีภรรยาให้ได้ความว่าทำอะไร โจรคนหนึ่งเ็นพวกนี้รู้จักภรรยาของช่างตัดผมดี มันจึงอาสาว่ามันจะเป็นคน (รบ, ทิ้ง, ตาม) เอง พอตกค่ำขณะที่ช่างตัดผมและภรยานั่งพักผ่อนอยู่หน้าบ้าน ก็มีชายคนหนึ่งมาหา ชายคนนั้นก็คือโจรนั่นเอง ช่างตัดผมและภรรยาเห็นว่าเป็นคนรู้จักก็เชื่อเชิญให้ (นั่ง, ไม้, เงิน) คุยกัน สักครู่หนึ่งโจรก็เลียบเคียงถามภรรยาของช่างตัดผมว่า นางกับสามีหาอะไรที่พื้นดินเมื่อตอนกลางวัน

ภรรยาของช่างตัดผมนี้รู้ทันทีว่า ชายคนนี้ต้องเป็น (โจร, สิงห์โต, ผู้หญิง) นางจึงแกล้งไม่ตอบ จนกระทั่งโจรให้สัญญาว่า จะไม่นำไปพูดให้คนอื่นฟัง นางจึงกระซิบบอกว่า “ที่ดินแปลงนั้นมีทองคำฝังอยู่ห้าหม้อด้วยกันไม่รู้ว่ามีมัน (อยู่, ไป, นอน) ตรงไหนแน่ จึงต้องเดินหาร่องรอยตามดินเสียก่อนที่จะขุด”

โจรได้ฟังดังนั้นก็ดีใจ รีบลากช่างตัดผมและภรรยากลับไปเล่าเรื่องให้พวกโจรด้วยกัน ฟัง พวกโจรจึงคิดจะ (ขุด; ฝัง, รื้อ) เขาทองเสียก่อน ดังนั้นพอตกกลางคืน พวกโจรก็พากันไปยังที่ดินของช่างตัดผม ขุดดินเสียจนร่วนซุยทั่วไปหมดทั้งแปลง แต่ก็ไม่พบทอง uly สักหม้อเดียว พอรุ่ง (ตึก, เทียง, เข้า) พวกโจรก็เลิกขุดและพากันกลับที่อยู่ด้วยความ โกรธแค้น มันบ่นพึมพำไปตาม ๆ กัน พอสาย ๆ ภรรยาของช่างตัดผมก็มาคุยที่ดิน เห็นพื้นดินถูกพรวนจนดินร่วนดี ก็ดี (ตัว, กาย, ใจ) มาก นางรีบไปที่ร้านขายข้าว ขอยืมเมล็ดข้าวเปลือกมาหว่านในที่ดินของนาง เจ้าของร้านก็ให้เมล็ดข้าวเปลือกแก่นางโดยดี เพราะภรรยาช่างตัดผมได้ให้สัญญาแก่เขาว่า เมื่อถึงฤดูเก็บ (เกี่ยว, ตัด, ขุด) ข้าวนางจะนำข้าวมาใช้คืนให้เขาสักสามถัง และก็จะได้เป็นจริงตามสัญญา ข้าวที่นางนำมาหว่านขึ้นงอกงามดี ไม่มีที่ไหนเหมือน ช่างตัดผมและภรรยาเก็บเกี่ยวข้าวได้ (มด, มาก, แมว) เขาจึงใช้ข้าวคืนให้แก่เจ้าของร้านไปสามถัง ข้าวที่เหลือเขาเก็บไว้กินเองบ้าง แลกไปบ้าง ได้ทองคำมาหลายแท่ง

กล่าวถึงพวกโจร พอมันรู้ว่าช่างตัดผมและภรรยาเอา (ทอง, มด, ข้าว) ไปขาย ได้ทองคำมาหลายแท่ง มันก็มาขู่เชิญขอแบ่งทอง แต่สองคนนั้นไม่ยอมให้พวกโจรโกรธมาก มันจึงขู่ว่า ถ้าไม่ยอมแบ่งทองให้มัน มันจะมาขโมยทองทั้งหมด ตกกลาง (บ้าย, กิน, เข้า)

โจรคนหนึ่งก็ลอบเข้ามาในบ้านของช่างตัดผม มันแอบได้ยินช่างตัดผมตามภรรยาว่า “นี่เธอ เธอเอาทองไปเก็บไว้ที่ไหน” ส่วนภรรยาตอบว่า “เก็บไว้ในที่ๆ พวกโจร (หิว, ล้ม, หา) ไม่พบ คือในหม้อดินใต้น้ำตาลปึกและฉนวนงหม้อดินนั้นไว้บนหิ้งในครัว”

โจรได้ยินดังนั้นก็ดีใจ มันรอจนช่างตัดผมและภรรยาอนหลับสนิทแล้วจึงย่องเข้าไปใน (ไฟ, น้ำ, ครัว) กล่าวหาหม้อดินบนหิ้ง พอพบก็ฉวยหม้อดินนั้นวิ่งหนีกลับไปหาพรรคพวกของมัน

พวกโจรดีใจที่เห็นเพื่อนของมันขโมยทองมาได้ มันจึงนั่งล้อมวงกันเพื่อจะจัดการแบ่ง (น้ำ, ทอง, ข้าว) กัน มันหยิบเอาก้อนน้ำตาลปึกขึ้นมาแบ่งกันกินก่อน แต่พอมันบิน้ำตาลปึกใส่ปาก มันก็คายออกมาทันที พร้อมกับส่งเสียงคำด้วยความโกรธแค้น เพราะน้ำตาลปึกที่ว่ามันนั้นคือ (น้ำ, ชี, ขา) วัวแห้ง และทองที่ว่าอยู่ในหม้อดินใบนั้นที่จริงไม่ใช่ทอง มันคือก้อนหินและกรวดทั้งนั้น

พวกโจรสาบานว่า มันจะแก้แค้นภรรยาช่างตัดผมให้สมแค้นทีเดียว

รุ่งขึ้นพวก (โจร, ชาวนา, คนป่า) ก็พากันไปขู่เชิญสองสามีภรรยาขอส่วนแบ่งทองอีก ภรรยาช่างตัดผมกลับหัวเราะเยาะ พวกโจรจึงขู่ให้ระวังตัว มันจะแก้แค้นอีก

ตกกลางคืนโจรคนหนึ่งจึง (ลอบ, หมอบ, กลัว) เข้าไปในบ้านอีก มันได้ยินช่างตัดผมตามภรรยาอีกว่า “เอาทองซ่อนไว้ที่ไหน” ภรรยาตอบว่า “ฉันเอาทองใส่หม้อ แล้วแขวนไว้บนต้นมะม่วงหน้าบ้าน” โจรได้ยินดังนั้นก็ (ดี, หัว, คับ) ใจ มันคอยอยู่นอกบ้าน หัวหน้าโจรนึกแน่ใจว่า ทองต้องอยู่บนต้นมะม่วงแน่ มันจึงให้ลูกน้อง (ตัว, คน, อัน) หนึ่งปีนขึ้นไปดู

ที่จริงบนต้นมะม่วงนั้นมีรังแตนรังใหญ่แขวนอยู่ โจรคิดว่าหม้อใส่ทอง มันจึงเอื้อมมือไปจะปลด แตนตัวหนึ่งก็ตอมันที่ขา โจรตกใจจึงเอา (ตา, หู, มือ) ตบที่ขาตรงที่ถูกแตนตอม พวกโจรที่คอยอยู่ใต้ต้นมะม่วงมีคๆ มองไม่เห็นคิดว่าเพื่อนเอาทองใส่กระเป๋ากางเกง จึงร้องคำขึ้นมาว่า “ไอ้คนขโมย เอ็งกำลังขโมย (มะม่วง, ทอง แตน) ใส่กระเป๋าของเอ็งใช่ไหม เอ็งเลวมาก” โจรที่อยู่บนต้นไม้เพียงลงมาว่า ตัวอะไรก็ตามมันก็ไม่รู้ พอขาดคำแตนอีกตัวหนึ่งก็ตอมันที่อก มันจึงเอามือตบอก พวก (แมง, เพื่อน, แตน) ข้างล่างก็คิดว่ามันเอาทองใส่กระเป๋าสื่ออีก จึงส่งโจรอีกคนหนึ่งขึ้นไปดู พวกแตนกำลังโกรธที่มีคนมารบกวน ก็บินพรูออกมาตอมโจรทั้งสอง โจรคนที่สองก็เอา (มือ, หู, ตา) ตบแตนเหล่านั้นดังเปาะเปะๆ พวกโจรที่อยู่ข้างล่างคิดว่าโจรคนที่สองขโมยทองใส่กระเป๋าสื่ออีกคนหนึ่งเหมือนกัน จึงพากันปีนขึ้นต้นมะม่วง เพื่อจะเอาทองบ้าง

ทันใดนั้น (กิ่ง, ช่อ, ลูก) มะม่วงที่พวกโจรทั้งเจ็ดคนขึ้นไปยืนอยู่ทานน้ำหนักคนไม่ไหว ก็หักโครมลงมา พวกโจรตกลงมาแขนขาหักเกล็ดยอกไปตาม ๆ กัน ยังมีหน้าวังแต่นัยงทมาครอบ (ใบ, หัว, ราก) โจรพวกนั้น ตัวเตนต่างก็บินออกมาต่อยหัวพวกโจรเสียบวมด้วยคามโมโหที่รังของมันถูกทำลาย พวกโจรทไม่ไหวก็จำใจพากันกะเผลกกะเผลกหนีไป หลังจากนั้นพวก (โจร, เตน, มด) ก็ไม่มารบกวนช่างตัดผมและภรรยาอีก เพราะมันต้องไปรักษาตัวกันหมด

วันผ่านไปนานจนช่างตัดผมและภรรยาลืมเรื่องโจรและเล็กระวังตัว คินหนึ่งเขาเปิด (พระจันทร์, หน้าต่าง, ดาว) ห้วนอนไว้ พอดตกก็ภรรยาช่างตัดผมต้องตกใจตื่น เพราะได้ยินเสียงคนมาพึมพำอยู่ใต้ถุน นางจำได้ว่าเป็นเสียงพวกโจรเหล่านั้น นางจึงคว้ามืดโกนไปยืนแอบอยู่ข้าง (หน้าต่าง, หนังสือ, ดินสอ) พอโจรคนแรกยื่นจมูกพินหน้าต่างเข้ามา นางก็เดือนปลายจมูกของมันด้วยมืดโกนนั้นเสีย โจรได้รับความเจ็บปวดจึงผละไปจากหน้าต่างพอโจรคนที่สองโผล่หน้าพิน (มือ, หน้าต่าง, ตัว) ขึ้นมาก็ถูกภรรยาช่างตัดผมเดือนจมูกและต้องผละหนีไปเช่นเดียวกัน โจรคนอื่น ๆ ก็โชคไม่ดีถูกเดือนจมูกไปตาม ๆ กัน ส่วนหัวหน้าโจร ซึ่งเป็นคนฉลาดไม่ยอมเข้าไป (ห่าง, ไกล, ไกล) หน้าต่างเลย และเมื่อมันเห็นลูกน้องบาดเจ็บหมด มันก็เลิกลั้มความคิดที่จะเข้าไปขโมยทอง มันจึงพาลูกน้องกลับไปที่อยู่ตั้งแต่ันพวกโจรไม่มารบกวนช่างตัดผมและ (ภรรยา, บ้า, หลาน) อีกเป็นเวลานาน

อยู่มาคินหนึ่งในฤดูร้อน ช่างตัดผมและภรรยารู้สึกร้อนจนนอนในห้องไม่ได้ เขาจึงออกมาอนหน้าบ้าน เขาสิ่มนึกถึงภัยจากพวกโจรและไม่คิดว่า (ทาน, มัน, คุณ) จะมารบกวนอีก แต่ขณะที่ช่างตัดผมและภรรยากำลังนอนหลับสนิท พวกโจรก็พากันย่องเข้ามาจนถึงตัว และช่วยกันแบกเตียงที่ภรรยาช่างตัดผมนอนอยู่ออกไปนอก (โรงเรียน, บ้าน, ร้าน) ภรรยาช่างตัดผมตื่นขึ้นเห็นพวกโจรกำลังแบกเตียงของนางอยู่ ก็ตกใจเป็นอันมาก นางพยายามคิดหาอุบายเพื่อเอาตัวรอด แต่ก็คิดไม่ออก บังเอิญโชคดี พวกโจรแบก (มุ้ง, บ้าน, เตียง) นางไปหยุดอยู่ที่ใต้ต้นไทร นางจึงรีบเหนียวกิ่งไทรโหนดตัวขึ้นไปอยู่บนคบไม้

“ขอพักที่นี้สักประเดี๋ยว” โจรที่แบกเตียงพูด “นางคนนี้นักเหลือเกิน”

พวกโจรไม่รู้ว่าภรรยา (ช่างตัดผม, ช่างตัดรองเท้าว, ช่างเย็บเสื้อ) หายไปแล้ว เพราะนางทั้งแพรเพลาะผืนหนึ่งไว้บนเตียง มองดูตะกุ่ม ๆ เหมือนมีคนนอนอยู่ ภรรยาช่างตัดผมต้องกลันหัวเราะ และนั่งเงียบ ๆ อยู่บนคบไม้ เพราะ (เข้า, คิน, ปี่) นั้นพระจันทร์ส่องสว่าง พวกโจรอาจจะเห็นนางได้

ฝ่ายพวกโจรซึ่งเห็นคเห็น้อย เพราะแบกเตียงเดินมาไกล ต่างพากันล้มตัวลงนอน คงเหลือแต่หัวหน้าโจรยืนเฝ้าเตียงเปล่าอยู่

ฝ่ายภรรยาช่าง (เย็บ, ตัด, ถัก) ผม ซึ่งนั่งอยู่บนต้นไม้ ได้ความคิดที่จะแกลังหัวหน้าโจร นางจึงเอาผ้าคลุมหน้า และร้องเพลงเบา ๆ หัวหน้าโจรได้ยินจึงเงยหน้าขึ้นดู และรู้สึกประหลาดใจที่เห็น (เด็ก, ผู้หญิง, ลิง) คลุมหน้านั่งอยู่บนคบไม้มันคิดว่านางไม่มาแสดงตัวให้เห็น นางไม่คงจะชอบมันเพราะมันเป็นคนหน้าตาดีหัวหน้าโจรคิดอย่างนี้ เพราะมันพอใจตัวของมันเองมาก คิดแล้วหัว (หน้า, เน่า, ผุ) โจรจึงพูดว่า “ลงมาข้างล่างเถิด น้องสาวคนสวย ฉันไม่ทำร้ายเธอหรอก ฉันเป็นพลเมืองดี”

แต่นางไม้ปลอมยังคงนั่งร้องเพลงต่อไป โดยไม่เอาใจใส่ นายโจรจึงปีนขึ้นไปบน (ต้น, ราก, ใบ) ไทร พอเข้าไปใกล้ นางไม้ปลอมก็แกลังหันหลังให้และทำตอนใจใหญ่

“เป็นอะไรไปจะคนสวย” หัวหน้าโจรถามอย่างอ่อนโยน “ทำไมเรามา นั่งตอนใจอยู่บนต้นไม้เช่นนี้”

นาง (เงือก, ไม้, หมี) ปลอมจึงบอกว่า “ฉันเป็นนางไม้ ฉันต้องดูแลต้นไม้ที่นี่ไปไหนก็ไม่ได้ ฉันอยากจะเป็นคน จะได้มีบ้านอยู่เหมือนคน” หัวหน้าโจรได้ฟังมีความสงสาร จึงถามนางไม้ปลอมว่า (อะไร, อย่างไร, ที่ไหน) ที่จะช่วยให้นางกลายเป็นคนได้ นางไม้ปลอมจึงว่า “เธอจะช่วยฉันได้ไหมล่ะ” หัวหน้าโจรรับปากว่าจะช่วย นางไม้ก็พูดว่า “ฉันไม่เชื่อว่าเธอจะช่วยฉันจริง ถ้าจะ (ให้, ยืม, ใช้) ฉันเชื่อ เธอต้องแลกเปลี่ยนให้ฉันดู”

หัวหน้าโจรจึงแลกเปลี่ยนออกมา นางไม้ปลอมหรือภรรยาช่างตัดผมก็กัปลายล้นของหัวหน้าโจรจนขาด นายโจรได้รับความเจ็บปวดและตกใจเลยตก (ลง, ขึ้น, แรม) มาจากต้นไทร ลงมานอนแผ่อยู่บนพื้นดินและส่งเสียงร้องครวญคราง จนกระทั่งพวกลูกน้องตกใจตื่นลุกขึ้นถามว่า “เกิดอะไรขึ้น” หัวหน้าโจรพยายามจะพูด แต่ก็พูดไม่ (ชัด, ชัด, จัด) เสียงอู้อี้ฟังไม่รู้เรื่อง เพราะล้นขาดเสียแล้ว มันได้แต่ชี้มือขึ้นไปบนต้นไทร พวกสมุนโจรเงยหน้าดูตาม ก็เห็นผู้หญิงคนหนึ่งนั่งคลุมหน้าอยู่บนคบไม้

“เกิดอะไรขึ้น” ลูก (ส้ม, น่อง, ไม้) ตามหัวหน้าของมันอีก

“บู-ลู-บู-ลู-อู” หัวหน้าโจรตอบ เอามือชี้ที่ล้น พวกลูกน้องเห็นล้นของหัวหน้าขาด มีเลือดเต็มปากก็ตกใจ โจรคนหนึ่งร้องว่า “ผี เขาถูกผีกัด (หู, ฟัน, ล้น) เสียแล้ว ผีต้นไทรแน่ ๆ” ส่วนภรรยาช่างตัดผมก็แกลังทำกรางฮือฮือ และเข่ากึ่งต้นไทรจนใบร่วงกราวกราว พวกโจรไม่ทันดูให้ดี อารามตกใจคิดว่าคนที่อยู่บนต้น (มะม่วง, ไทร, ซ้อย)

คือผี ก็พากันวิ่งเทลิทหนีไป ทั้งหัวหน้าโจรไว้คันเดียว ครั้นพากันวิ่งไปได้สักครู่หนึ่งก็นึกถึงหัวหน้าขึ้นมาได้ จึงย้อนกลับมาอีก ภรรยาช่างตัดผมเห็นโจรย้อนกลับ (มา, ขึ้น, ลง) ก็แกล้งร้องเสียงโหยหวนน่ากลัว ทำให้พวกโจรตกใจกลัวมากขึ้น รีบฉวยตัวหัวหน้าโจรวิ่งล้มลุกคลุกคลานหนีกลับไปยังที่อยู่อาศัยของมัน ภรรยาช่างตัดผมเห็นโจร (รบ, ถึง, หนี) ไปหมดก็ดีใจ เมื่อคอยดูจนแน่ใจแล้วจึงลงจากต้นไทรเดินกลับบ้าน เห็นสามีนั่งอยู่บนเตียงของเขาเหมือนเพิ่งตื่นนอน พอนางมาถึงช่างตัดผมถามนางว่าหายไป (อะไร, ไคร, ไหน) มา นางจึงเล่าให้ฟังถึงเรื่องการผจญภัยของนาง ช่างตัดผมตกใจเป็นอันมาก แต่ก็ดีใจที่ภรรยากลับมาได้อย่างปลอดภัย และไม่มีโจรมาเบียดเบียนเขาอีกเลย นับแต่นั้น (เมื่อ, มี, มา).

ภาคผนวก ๕
คำสั่งชี้แจงสำหรับการทดสอบอ่านไวยากรณ์

สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก

คำสั่งชี้แจงสำหรับการทดสอบ “อ่านไว”

๑. ผู้ทดสอบเข้าห้องเรียน ปราศรัยกับนักเรียนอย่างกันเองเล็กน้อย แล้วแนะนำตัวพลางชี้แจงว่า “การที่ครูมาพบนักเรียนวันนี้ ก็เพราะอยากรู้จักกับนักเรียนสักเล็กน้อย อยากรบว่านักเรียนในชั้นนี้โดยทั่วไปมีความสามารถทำอะไรได้แค่ไหน เป็นต้นว่าอ่านหนังสือ อ่านได้เก่งแค่ไหนครูจึงนำนิทานมาให้พวกเธออ่านกันด้วย แต่ขอให้เธออ่านเงียบ ๆ ไม่พูดคุยกัน (อย่าให้นักเรียนเข้าใจว่าเป็นการสอบให้คะแนน หรือรู้ว่าเป็นการทดสอบเพื่อวัดผลแต่ประการใด)
๒. ผู้ทดสอบกล่าวต่อไปว่า “ก่อนอ่านนิทาน เธอต้องมีการเขียนชื่อโรงเรียน... ชื่อตัวนักเรียนเองพร้อมทั้ง ค.ช. (ค.ญ.) นามสกุล.... ชั้น.... และวันที่.... ฉะนั้นให้เธอเตรียมดินสอไว้คนละหนึ่งแท่ง ส่วนของอื่นๆ เก็บลงจากโต๊ะเสียให้เรียบร้อย ทุกคนมีดินสออย่างเพียงพอแล้ว”
๓. แจกนิทานตัวอย่าง โดยวางกระดาษคว่ำหน้า เมื่อแจกทั่วแล้ว จึงสั่งให้เด็กลงมือเขียนชื่อโรงเรียน.... ชื่อนักเรียน.... ฯลฯ และสั่งห้ามพลิกกระดาษก่อนอนุญาต
๔. เมื่อทุกคนเขียนเสร็จหมดแล้ว ผู้ทดสอบเรียก Attention จากเด็ก และกล่าวว่า “ระหว่างที่เธออ่านนิทาน เธอมีอะไรทำด้วยหนึ่งอย่าง ง่าย ๆ คือ ในนิทานที่เธออ่าน เธอจะเห็นมีวงเล็บอยู่หลายแห่ง ให้เธอเลือกขีดเส้นใต้คำในวงเล็บที่เธออ่าน ไปพบเลือกขีดคำเดียวเท่านั้น คำที่เธอเห็นว่าได้ความติดต่อกับเรื่องที่เธออ่าน เช่น เธออ่านพบประโยคว่า (เขียนบนกระดานคำ) “วันนี้แดด (เขียว, ร้อน, กลม)” นักเรียนจะขีดคำว่า “ร้อนใช่ไหม ที่นี่ลองอ่านใหม่ ถ้าเธออ่านต่อ ๆ ไปอีกแล้วพบประโยคว่า (เขียนบนกระดานคำ) “เด็กกำลังอ่าน (หนังสือ, บ้าน, ดินสอ) เธอจะเลือกขีดเส้นใต้คำไหน (ให้เด็กตอบเองพร้อม ๆ กัน คำว่า “หนังสือ” ถูกแล้ว ต่อไปนี่เธอลองอ่านตัวอย่างดูสักเรื่องหนึ่งก่อนลองอ่านและทำตัวเอง อ่านในใจ ทำทุกวงเล็บที่อ่านพบอ่านจบหน้าแล้วก็พลิกกระดาษอ่านต่อไปเรื่อย ๆ ตามสบายจนกว่าครูจะบอกให้เธอหยุดอ่าน ครูจะดูว่าเธอเข้าใจวิธีทำหรือยังไม่ต้องใช้ไม้บรรทัด และไม่ใช้อย่างลบ

- (พยายามให้นักเรียนใช้ดินสออย่างเดี๋ยวจริง ๆ และกำจับให้ทำตามคำสั่งโดยเคร่งครัด ให้ต่างคนต่างทำ ไม่คู่กัน และให้นั่งเงียบเฉยเมื่อเห็นของเพื่อนไม่เหมือนกับของตน)
๕. ให้นักเรียนพลิกหน้ากระดาษด้านหน้าขึ้น และให้ลงมืออ่านในใจพร้อม ๆ กัน (ผู้ทดสอบต้องช่วยดูแลให้เด็กพลิกหน้ากระดาษให้ถูกต้องด้วย) ประมาณเวลาสัก ๕ นาที (คือ ประมาณว่ายังมีนักเรียนอีก ๒-๓ คน ที่ยังอ่านไม่จบเรื่อง) ให้นักเรียนหยุดอ่าน และตรวจพร้อมกันทั้งชั้น แล้วเก็บ
 ๖. ย้ำว่า “เข้าใจวิธีทำแล้วนะ ต่อไปนี้ครูจะให้เธออ่านนิทานเรื่องใหม่ ขอให้ตั้งใจอ่าน และขีดเส้นใต้คำในวงเล็บที่เธออ่านไปพบ เหมือนที่ทำได้เมื่อีกนี้ และต่อไปนี้จะไม่พูดกันเลย”
 ๗. แบ่งเด็กเป็น ๒ กลุ่ม (อาจแบ่งสลับแถวหรือสลับตัวเด็ก แล้วแต่สภาพที่นั่งของห้องเรียนนั้น ๆ การแบ่งกลุ่มผู้ทดสอบแบ่งเองในใจและจำให้ได้) แจกนิทานบททดสอบวางกระดาษคว่ำหน้าให้ Form A. แก่กลุ่ม ๑ Form B. แก่กลุ่ม ๒ พลังให้นักเรียนเขียนชื่อ.... และอื่นตามที่เคยทำ แล้วให้คอยคำสั่งต่อไป
 ๘. เมื่อนักเรียนเขียนชื่อ.... ฯลฯ เสร็จแล้ว เรียก Attention จากเด็ก และพูดว่า “ครูแจกเธอเล่มนี้เป็นเล่มที่ ๒ ไซ้ใหม่ เขียนเลข ๒ ในช่อง หน้าคำว่าโรงเรียน.... ทุกคน”
 ๙. ซ้อมวิธีทำกับนักเรียนอีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงให้นักเรียนเปิดกระดาษและลงมืออ่าน จับเวลา ๑๐ (๑๕) นาที แล้วให้นักเรียนหยุดอ่านวางดินสอและปิดกระดาษทันที ผู้ทดสอบเก็บกระดาษ (วิธีเก็บที่ช่วยให้สะดวก คือ เรียกเก็บตามบัญชีเรียกชื่อของชั้นนั้น และถ้านักเรียนคนใดอ่านนิทานจบเรื่องก่อนหมดเวลา หรือเด็กโง่ หรืออะไรอื่นที่ผิดปรกติเท่าที่สังเกตได้ให้ผู้ทดสอบบันทึกเวลาที่เด็กใช้ไปและอื่น ๆ ไว้ในกระดาษทดสอบนั้นด้วย)
 ๑๐. ผู้ทดสอบคุยกับเด็กเล็กน้อย เช่นถามว่า สนุกไหม, ยากไหม, เหนื่อยไหม แล้วให้ทำรอบที่ ๒ ต่อไป โดยแจกนิทาน Form B. ให้กลุ่ม ๑ และ Form A. ให้กลุ่ม ๒
 ๑๑. ให้นักเรียนเขียนชื่อ.... ฯลฯ และเลข ๓ ในช่อง หน้าคำว่าโรงเรียน....
 ๑๒. ดำเนินวิธีทดสอบตามข้อ ๙.
 ๑๓. ผู้ทดสอบต้องช่วยดูแลให้นักเรียนเปิดกระดาษหน้าแรกอ่านให้ถูกต้องทุกครั้ง ตรวจจำนวนหน้ากระดาษทดสอบให้ครบ ถ้ามีหน้าซ้ำหรือไม่ครบ ให้เปลี่ยนเล่มทำต่อไปทันที ไม่ต้องเริ่มต้นใหม่

๑๔. ผู้ทดสอบต้องพยายามให้เด็กอ่านในอาการปรกติตาม ธรรมชาติ ที่ สุด และ ต้อง พยายาม หลีกเลี่ยงการใช้คำพูดทุกชนิดที่จะเป็นการเร่งให้นักเรียนอ่านเร็วกว่า ที่ เขา เป็น อยู่ ตาม ธรรมชาติของเขา
 ๑๕. การใช้นาฬิกาจับเวลา ผู้ทดสอบต้องพยายามอย่าถือหรือวางนาฬิกาให้เปิดเผยนักหรือ จับตามองดูนาฬิกาจนเป็นที่ให้นักเรียนสังเกตได้ ถึงอย่างไรก็ ผู้ทดสอบก็ต้องพยายาม ระมัดระวังรักษากำหนดเวลาอย่างเคร่งครัดเสมอ
 ๑๖. บททดสอบ ทางสถาบัน ฯ ขอสงวน ไม่แจกให้ใครเลย ขอคืนตามจำนวนที่ส่งมาให้
 ๑๗. ผู้ทดสอบช่วยขอความกรุณาให้ครูประจำชั้นกรอกในแบบฟอร์มที่เตรียม ไว้ ให้ตาม ข้อ สังเกตต่อไปนี้
 - ก. รายชื่อนักเรียน เขียนเรียงลำดับตามบัญชีประจำชั้น
 - ข. อายุ นับถึงเดือนที่ทำการทดสอบ
 - ค. เพศ ทางที่ต้อยากจะให้แยกเพศละแผ่น
 - ง. คะแนนอ่านเอาเรื่อง ขอทราบผลสอบครั้งที่ใกล้กับการทดสอบอ่านนี้ที่สุด
-

สิ่งที่ต้องเตรียมในการทดสอบ

- ก. ผู้ทดสอบต้องอ่านคำสั่งชี้แจงซ้ำหลาย ๆ เทียว จนจำวิธีการและคำพูดได้ตลอดก่อนไปทดสอบ
- ข. ผู้ทดสอบต้องเตรียมสิ่งของเหล่านี้พร้อมก่อนเข้าห้องทดสอบ
 ๑. แบบตัวอย่าง
 ๒. แบบทดสอบ Form A. } จำนวนเท่ากับนักเรียนในห้องทดสอบ
 ๓. แบบทดสอบ Form B. } (เตรียมเผื่อไปบ้างเล็กน้อย)
 ๔. นาฬิกาจับเวลา ๑ เรือน
 ๕. ดินสอที่หลาวแหลมเป็นจำนวนเท่าจำนวนนักเรียนในห้อง
 ๖. แบบกรอกรายชื่อนักเรียน - อายุ - คะแนน

ภาคผนวก ๕

ตารางกำหนดค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล
การอ่านไวยากรณ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ภาคผนวก ๕

ตาราง แสดงการคำนวณหาจำนวนหน่วยค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลจากการทดสอบอ่านไวด้วยแบบทดสอบ ชุดที่ ๓ ครั้งที่ ๑ ซึ่งทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมปีที่ ๔ และ ๖ ในพระนคร รวม ๑๑๓ คน ในการอ่านสองรอบๆ ละ ๑๐ นาที

ลำดับที่ ช่วงหน่วยค่า ช่วงละ (๕๐)	การอ่านรอบแรก							
	เรื่องพรประเสริฐ				เรื่องกรรยาช่างตัดผม			
	f	d	fd	fd ^๒	f	d	fd	fd ^๒
๖๐-๖๔	๗	๖	๔๒	๒๕๒	๗	๖	๔๒	๒๕๒
๕๕-๕๙	๑	๕	๕	๒๕	๗	๕	๓๕	๑๖๕
๕๐-๕๔	๕	๔	๒๐	๑๖๐	๔	๔	๑๖	๖๔
๔๕-๔๙	๗	๓	๒๑	๑๔๗	๙	๓	๒๗	๘๑
๔๐-๔๔	๑๐	๒	๒๐	๑๐๐	๑๓	๒	๒๖	๑๖๙
๓๕-๓๙	๑๙	๑	๑๙	๓๖๑	๑๓	๑	๑๓	๑๖๙
๓๐-๓๔	๑๗	๐	๐	๒๘๙	๑๗	๐	๐	๒๘๙
๒๕-๒๙	๒๕	-๑	-๒๕	๖๒๕	๑๔	-๑	-๑๔	๑๙๖
๒๐-๒๔	๒๐	-๒	-๔๐	๔๐๐	๒๑	-๒	-๔๒	๔๔๑
๑๕-๑๙	๒๖	-๓	-๗๘	๖๗๖	๒๖	-๓	-๗๘	๖๗๖
๑๐-๑๔	๑๖	-๔	-๖๔	๒๕๖	๑๒	-๔	-๔๘	๑๔๔
๕-๙	๓	-๕	-๑๕	๒๒๕	๑	-๕	-๕	๒๕
๐-๔	๐	-๖	-๐	๐	๐	-๖	-๐	๐
รวม	๑๕๗		-๒๒๒ ๗๒	๒๒๓๗	๑๕๕		๑๗๗ -๒๙๙	๑๑๗๖

$$C = \frac{-๗๒}{๑๕๕} = -.๔๕๖$$

$$i = ๕$$

$$\begin{aligned} \bar{X} &= ๓๒ + (-.๔๕๖ \times ๕) \\ &= ๓๒ - ๒.๒๘ = ๒๙.๗๒ \\ &= ๒๙.๗๒ \frac{๕๐}{๑๐} = ๑๔๘.๖ \text{ หน่วยค่า/นาที} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} SD &= ๕ \sqrt{\frac{๑๒๓๗}{๑๕๗} - (-.๔๕๖)^๒} \\ &= ๕ \sqrt{๗.๘๑๕ - ๒.๐๗๙๖} \\ &= ๕ \sqrt{๕.๗๓๕๔} \\ &= ๒.๖๖๑๓ \times ๕ = ๑๓.๓๐๖ \end{aligned}$$

$$C = \frac{-๒๙}{๑๕๕} = -.๑๘๗$$

$$i = ๕$$

$$\begin{aligned} \bar{X} &= ๓๒ + (-.๑๘๗ \times ๕) \\ &= ๓๒ - .๙๓๖ = ๓๑.๐๖๓ \\ &= ๓๑.๐๖๓ \frac{๕๐}{๑๐} = ๑๕๕.๓๑๕ \text{ หน่วยค่า/นาที} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} SD &= ๕ \sqrt{\frac{๑๑๗๖}{๑๕๕} - (-.๑๘๗)^๒} \\ &= ๕ \sqrt{๗.๕๘๗๖ - .๐๓๔๙๖} \\ &= ๕ \sqrt{๗.๕๕๒๖๖} \\ &= ๒.๖๖๙๐ \times ๕ = ๑๓.๓๓๕๐ \end{aligned}$$

ตาราง ภาคผนวก ๕ (ต่อ)

ลำดับที่ ช่วงหน่วยค่า (ช่วงละ ๕๐)	การอ่านรอบที่ ๒							
	เรื่องพรประเสริฐ				เรื่องกรรยาช่างตัดผม			
	f	d	fd	fd ^๒	f	d	fd	fd ^๒
๖๐-๖๔	๑๑	๖	๖๖	๓๖๖	๑๔	๖	๘๔	๕๐๔
๕๕-๕๙	๖	๕	๓๐	๑๕๐	๖	๕	๓๐	๑๕๐
๕๐-๕๔	๑๑	๔	๔๔	๑๗๖	๕	๔	๓๖	๑๔๔
๔๕-๔๙	๔	๓	๑๒	๓๖	๑๕	๓	๔๕	๑๓๕
๔๐-๔๔	๑๓	๒	๒๖	๗๒	๑๙	๒	๓๘	๗๖
๓๕-๓๙	๑๕	๑	๑๕	๑๕	๑๙	๑	๑๙	๑๙
			๒๐๗					
๓๐-๓๔	๒๑	๐	๐	๐	๑๗	๐	๐	๐
๒๕-๒๙	๑๙	-๑	-๑๙	๑๙	๑๙	-๑	-๑๙	๑๙
๒๐-๒๔	๑๗	-๒	-๓๔	๖๗	๑๕	-๒	-๓๐	๖๐
๑๕-๑๙	๑๖	-๓	-๕๔	๑๖๒	๑๗	-๓	-๕๑	๑๓๕
๑๐-๑๔	๑๖	-๔	-๖๔	๒๕๖	๑๗	-๔	-๖๘	๑๑๒
๕-๙	๐	-๕	-๐	๐	๐	-๕	๐	๐
๐-๔	๐	-๖	-๐	๐	๐	-๖	๐	๐
รวม	๑๕๕		๓๖	๑๓๕๔	๑๕๗		๑๒๔	๑๓๗๒

$$C = \frac{๓๖}{๑๕๕} = ๐.๒๓๒$$

$$i = ๕$$

$$\bar{X} = ๓๒ + (๐.๒๓๒ \times ๕) = ๓๓.๑๖$$

$$= ๓๓.๑๖ \times \frac{๕๐}{๑๐} = ๑๖๕.๘ \text{ หน่วยค่า/นาที}$$

$$SD = ๕ \sqrt{\frac{๑๓๕๔ - (๐.๒๓๒)^๒}{๑๕๕}}$$

$$= ๕ \sqrt{๘.๗๓๕๔ - ๐.๕๓๗๒๔}$$

$$= ๕ \sqrt{๘.๑๙๘๒}$$

$$= ๒.๗๖๓๐ \times ๕ = ๑๓.๘๑๕$$

$$C = \frac{๑๒๔}{๑๕๗} = ๐.๗๙๑$$

$$i = ๕$$

$$\bar{X} = ๓๒ + (๐.๗๙๑ \times ๕) = ๓๕.๙๖$$

$$= ๓๕.๙๖ \times \frac{๕๐}{๑๐} = ๑๗๙.๖๕ \text{ หน่วยค่า/นาที}$$

$$SD = ๕ \sqrt{\frac{๑๓๗๒ - (๐.๗๙๑)^๒}{๑๕๗}}$$

$$= ๕ \sqrt{๘.๗๖๑๓ - ๐.๖๒๖๒๒๔}$$

$$= ๕ \sqrt{๘.๑๓๕๐}$$

$$= ๒.๗๕๑๔ \times ๕ = ๑๓.๗๕๗$$

ตาราง ภาคผนวก ๕ (ต่อ)

ลำดับที่ ช่วงหน่วยค่า (ช่วงละ ๕๐)	การอ่านรอบที่ ๒							
	เรื่องพระประเสริฐ				เรื่องกรรยาช่างตัดผม			
	f	d	fd	fd ^๒	f	d	fd	fd ^๒
๖๐-๖๔	๑๑	๖	๖๖	๓๖๖	๑๔	๖	๘๔	๕๐๔
๕๕-๕๙	๖	๕	๓๐	๑๕๐	๖	๕	๓๐	๑๕๐
๕๐-๕๔	๑๑	๔	๔๔	๑๖๖	๙	๔	๓๖	๑๔๔
๔๕-๔๙	๔	๓	๑๒	๓๖	๑๕	๓	๔๕	๑๓๕
๔๐-๔๔	๑๓	๒	๓๖	๗๒	๑๙	๒	๓๘	๗๖
๓๕-๓๙	๑๙	๑	๑๙	๑๙	๑๙	๑	๑๙	๑๙
			๒๐๗					
๓๐-๓๔	๒๑	๐	๐	๐	๑๗	๐	๐	๐
๒๕-๒๙	๑๙	-๑	-๑๙	๑๙	๑๙	-๑	-๑๙	๑๙
๒๐-๒๔	๑๗	-๒	-๓๔	๖๗	๑๕	-๒	-๓๐	๖๐
๑๕-๑๙	๑๗	-๓	-๕๔	๑๖๒	๑๗	-๓	-๕๑	๑๓๕
๑๐-๑๔	๑๖	-๔	-๖๔	๒๕๖	๑๖	-๔	-๖๔	๑๖๖
๕-๙	๐	-๕	-๐	๐	๐	-๕	๐	๐
๐-๔	๐	-๖	-๐	๐	๐	-๖	๐	๐
รวม	๑๕๕		๒๖๑	๑๓๕๔	๑๕๗		๒๖๗	๑๓๗๖

$$C = \frac{๓๖}{๑๕๕} = ๐.๒๓๒$$

$$i = ๕$$

$$\begin{aligned} \bar{X} &= ๓๒ + (๐.๒๓๒ \times ๕) = ๓๓.๑๖ \\ &= ๓๓.๑๖ \times \frac{๕๐}{๑๐} = ๑๖๕.๘ \text{ หน่วยค่า/นาที} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} SD &= ๕ \sqrt{\frac{๑๓๕๔}{๑๕๕} - (๐.๒๓๒)^๒} \\ &= ๕ \sqrt{๘.๗๓๕๔ - ๐.๕๓๓๒๔} \\ &= ๕ \sqrt{๘.๒๐๒๒} \\ &= ๒.๗๖๓๐ \times ๕ = ๑๓.๘๑๕ \end{aligned}$$

$$C = \frac{๑๒๔}{๑๕๗} = ๐.๗๙๑$$

$$i = ๕$$

$$\begin{aligned} \bar{X} &= ๓๒ + (๐.๗๙๑ \times ๕) = ๓๕.๙๖ \\ &= ๓๕.๙๖ \times \frac{๕๐}{๑๐} = ๑๗๙.๖๕ \text{ หน่วยค่า/นาที} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} SD &= ๕ \sqrt{\frac{๑๓๗๖}{๑๕๗} - (๐.๗๙๑)^๒} \\ &= ๕ \sqrt{๘.๗๙๑๑ - ๐.๖๒๖๒๒๔} \\ &= ๕ \sqrt{๘.๑๖๔๘} \\ &= ๒.๗๕๑๔ \times ๕ = ๑๓.๗๕๗ \end{aligned}$$

ภาคผนวก ๒

ตารางคำนวณค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .
ของข้อมูลการอ่านไวยากรณ์ที่จังหวัดอุดรธานี

ภาคผนวก ๖

ตาราง แสดงการคำนวณหาจำนวนหน่วยค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลจากการทดสอบอ่านไวยากรณ์แบบทดสอบชุดที่ ๓ ครั้งที่ ๒ ซึ่งทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในจังหวัดอุดรธานี รวม ๑๐๗๘ คน ในการอ่านสองรอบๆ ละ ๑๕ นาที

ช่วงหน่วยค่า (ช่วงละ ๕๐)	การอ่านรอบแรก							
	เรื่องพรประเสริฐ				เรื่องภรรยาช่างตัดผม			
	f	d	fd	fd ^๒	f	d	fd	fd ^๒
๖๐-๖๔	๑๗	๘	๑๓๖	๑๐๘๘	๑๘	๗	๑๒๖	๘๘๒
๕๕-๕๙	๓	๗	๒๑	๑๕๓	๕	๖	๓๐	๑๘๐
๕๐-๕๔	๑๓	๖	๗๘	๕๖๘	๑๖	๕	๘๐	๔๐๐
๔๕-๔๙	๑๐	๕	๕๐	๒๕๐	๘	๔	๓๒	๑๒๘
๔๐-๔๔	๑๘	๔	๗๒	๒๘๘	๒๗	๓	๘๑	๒๔๓
๓๕-๓๙	๔๒	๓	๑๒๖	๓๗๘	๓๕	๒	๗๐	๑๒๖
๓๐-๓๔	๔๑	๒	๘๒	๓๖๘	๕๐	๑	๕๐	๕๐
๒๕-๒๙	๖๗	๑	๖๗	๖๗	๗๙	๐	๐	๐
			<u>๖๓๒</u>				<u>๐</u>	
			๐	๐	๑๐๘	-๑	-๑๐๘	๑๐๘
๒๐-๒๔	๑๑๘	๐			๙๘	-๒	-๑๙๖	๓๙๒
๑๕-๑๙	๑๓๑	-๑	-๑๓๑	๑๓๑	๕๕	-๓	-๑๖๕	๔๙๕
๑๐-๑๔	๕๖	-๒	-๑๑๒	๑๑๒	๑๒	-๔	-๔๘	๑๙๒
๕-๙	๑๐	-๓	-๓๐	๙๐	๑	-๕	-๕	๒๕
๐-๔	๑	-๔	-๔	๑๖				
			<u>๓๕๗</u>				<u>-๕๒๒</u>	
			๒๗๕				-๕๕	
รวม	๕๖๗		๒๗๕	๓๕๗๑	๕๑๑		-๕๕	๓๒๓๑

$$C = \frac{๒๗๕}{๖๕๗} = ๐.๔๑๗$$

$$C = -๕๕ = -๐.๑๐๘$$

$$i = ๕$$

$$\bar{X} = ๒๗ + (๐.๔๑๗ \times ๕) = ๒๙.๐๘๕$$

$$= ๒๙.๐๘๕ \times \frac{๕๐}{๑๕} = ๙๖.๓๕๑ \text{ หน่วยค่า/นาที}$$

$$i = ๕$$

$$\bar{X} = ๒๗ + -(๐.๑๐๘ \times ๕) = ๒๖.๔๖$$

$$= ๒๖.๔๖ \times \frac{๕๐}{๑๕} = ๘๘.๖๖ \text{ หน่วยค่า/นาที}$$

$$SD = ๕ \sqrt{๓๕๗(๑ - (๐.๔๑๗)^๒)}$$

$$= ๕ \sqrt{๖.๑๒๑๗ - ๐.๒๘๘๐๙}$$

$$= ๕ \sqrt{๖.๑๒๑๗}$$

$$= ๒.๗๐๒๓๕ \times ๕ = ๑๓.๕๑๑๕$$

$$SD = ๕ \sqrt{๓๒๓๑ - (๐.๑๐๘)^๒}$$

$$= ๕ \sqrt{๖.๓๒๒๙ - ๐.๑๑๖๖}$$

$$= ๕ \sqrt{๖.๓๑๑๓}$$

$$= ๒.๕๑๒๒๕ \times ๕ = ๑๒.๕๖๑๒๕$$

ตาราง ภาคผนวก ๖ (ต่อ)

ลำดับที่ ช่วงหน่วยค่า (ช่วงละ ๕๐)	การอ่านรอบที่ ๒							
	เรื่องพรประเสริฐ				เรื่องกรรยาช่างตัดผม			
	f	d	fd	fd๒	f	d	fd	fd๒
๖๐-๖๔	๒๗	๗	๑๘๖	๑๓๗๒	๓๔	๗	๒๓๘	๑๖๖๖
๕๕-๕๙	๙	๖	๕๔	๓๒๔	๑๔	๖	๘๔	๕๐๔
๕๐-๕๔	๑๗	๕	๘๕	๔๒๕	๒๒	๕	๑๑๐	๕๕๐
๔๕-๔๙	๑๗	๔	๖๘	๒๗๒	๒๒	๔	๘๘	๓๕๒
๔๐-๔๔	๒๗	๓	๘๑	๒๔๓	๓๗	๓	๑๑๑	๓๕๒
๓๕-๓๙	๓๗	๒	๗๔	๑๕๒	๓๙	๒	๗๘	๑๕๖
๓๐-๓๔	๔๑	๑	๔๑	๕๑	๕๕	๑	๕๕	๕๕
			<u>๖๐๑</u>				<u>๗๖๗</u>	
๒๕-๒๙	๗๔	๐	๐	๐	๙๔	๐	๐	๐
๒๐-๒๔	๙๓	-๑	-๙๓	๙๓	๑๐๖	-๑	-๑๐๖	๑๐๖
๑๕-๑๙	๙๗	-๒	-๑๘๔	๓๗๗	๙๓	-๒	-๑๘๖	๓๗๒
๑๐-๑๔	๖๒	-๓	-๑๘๖	๕๕๗	๔๖	-๓	-๑๓๘	๕๑๔
๕-๙	๗	-๔	-๒๘	๑๒๗	๔	-๔	-๑๖	๖๔
๐-๔	๐	-๕	-๐	๐	๐	-๕	๐	๐
รวม	๕๑๑		<u>-๕๐๕</u> ๙๖	๓๙๙๖	๕๖๗		<u>-๔๔๖</u> ๓๒๑	๔๕๗๑

$$c = \frac{๙๖}{๕๑๑}$$

$$i = ๕$$

$$\bar{X} = ๒๗ + \frac{(๙๖ \times ๕)}{๕๑๑} = ๒๗.๙๓$$

$$= ๒๗.๙๓ \times \frac{๕๐}{๑๕} = ๙๓.๔ \text{ หน่วยค่า/นาที}$$

$$SD = ๕ \sqrt{\frac{๓๙๙๖}{๕๑๑} - \frac{(๙๖)^๒}{๕๑๑}}$$

$$= ๑๓.๙๗๒๐$$

$$c = \frac{๓๒๑}{๕๖๗}$$

$$i = ๕$$

$$\bar{X} = ๒๗ + \frac{(๓๒๑ \times ๕)}{๕๖๗} = ๒๙.๗๓$$

$$= ๒๙.๗๓ \times \frac{๕๐}{๑๕} = ๙๙.๑ \text{ หน่วยค่า/นาที}$$

$$SD = ๕ \sqrt{\frac{๔๕๗๑}{๕๖๗} - \frac{(๓๒๑)^๒}{๕๖๗}}$$

$$= ๑๔.๒๑๒๕$$

ภาคผนวก ๗

แบบทดสอบอ่านเข้าใจความซุดที่ ๑

ประกอบด้วย

๑. แบบทดสอบ Form A.
๒. „ Form B.

Form A.

จงอ่าน และเลือกขีดเส้นใต้คำตอบที่ถูกต้องในวงเล็บ

นกฝูงหนึ่งกำลังทำรังอยู่บนต้นไม้ อีกไม่ข้ามันจะมีลูกเล็ก ๆ มาเลี้ยงและป้อนอาหารให้เราดู

- (๑) นกกำลังทำ.....?.....
(บ้าน, รัง, ทางเดิน, ต้นไม้)
- (๒) มันจะป้อนเหยื่อให้.....?.....ของมัน
(พ่อ, ลูก, เพื่อน, น้อง)

ในเมืองใหญ่ ๆ โดยมาก ตามสี่แยกจะมีบ่อมไฟจราจรเพื่อสะดวกแก่การเดินรถ ที่บ่อมไฟจะมีไฟอยู่สามสี สีแดงหมายถึงให้รถหยุดนิ่งสีเหลืองหมายถึงเตรียมตัวหยุดหรือเตรียมตัวไปและให้คนข้ามถนน สีเขียวหมายถึงให้รถไป

- (๑) ไฟจราจรตามสี่แยกมีสี.....?..... สีด้วยกัน
(สี่, สอง, หนึ่ง, สาม)
- (๒) คนจะข้ามถนนได้สะดวกที่สุดเมื่อไฟเป็นสี.....?.....
(เหลือง, แดง, เขียว, ขาว)

ในนครหลวงของประเทศทางตะวันตกส่วนมากถ้ามองเผิน ๆ เราจะเห็นว่าครอบครัวคนจนมีบ้านอยู่เป็นตึกหรุ เช่นเดียวกับครอบครัวเศรษฐีคนหนึ่ง กล่าวคือในตึกหลังหนึ่งซึ่งมีขนาดใหญ่พอควร ชั้นที่อยู่ใต้ดินจะเป็นที่ให้นักจนเช่าอยู่ ชั้นที่อยู่บนดินซึ่งสว่างไสวอากาศปลอดโปร่งสะดวกสบายด้วยประการทั้งปวงจะเป็นที่อยู่ของเศรษฐี

- (๑) ตามประเทศส่วนมากใน.....?..... ครอบครัวคนรวยและครอบครัวคนจนอาจมีบ้านเป็นตึกที่หรุแห่งเดียวกันได้โดยแบ่งแยกชั้นกันอยู่
(ตะวันออก, ตะวันออก, ตะวันตก, ภาคเหนือ)

(๒) ชั้นใต้ดินเป็นของคน.....?.....

(รวบ, ปลาต, โทษ, จน)

(๓) ชั้นที่อยู่บนดินเป็นของคน.....?.....

(ปลาต, จน, มั่งมี, ด้)

ธาตุที่สำคัญต่อร่างกายอย่างหนึ่งคือไอโอดีน ถ้าเราไ้ไอโอดีนจากอาหารไม่พอ กอของเราอาจพอกโตออกมาอย่างที่เราเรียกว่าคอพอก ถ้าเรากินปลาและกุ้งทะเลบ่อย ๆ เราก็จะได้ไอโอดีน ผู้เชี่ยวชาญทางอาหารแนะนำว่าอย่างน้อยเราควรกินอาหารทะเลอาทิตย์ละครั้ง เราจึงจะได้ไอโอดีนเพียงพอ ปูม้า หอย นางรม หอยแมลงภู่ และหอยแครงก็มีไอโอดีนอยู่มาก

(๑) ถ้าร่างกายขาดไอโอดีนอาจทำให้เกิด.....?.....ชั้นใต้

(คอห้ก, คอพอก, คอคอด, คออ่อน)

(๒) ไอโอดีนจะมีอยู่ในอาหาร.....?.....

(ทะเล, บก, น้ำจืด, ผัก)

(๓) ถ้าเรากินปลาทะเลหรือหอยทะเลอาทิตย์ละครั้งได้ร่างกายจะไม่ขาดธาตุ ก?..... และหวังได้ว่าจะไม่เป็น ข.....?.....

ก. (น้ำ, เหล็ก, เกลือ, ไอโอดีน) ข. (คางเหล็ก, หัวโต, คอพอก, กระดูกอ่อน)

สหายสองคนเดินทางหลงเข้าไปในป่าแห่งหนึ่ง เผอิญเขาไปพบหมีเข้าตัวหนึ่งสหายคนหนึ่งตกใจมากวิ่งหนีขึ้นไปแอบอยู่บนต้นไม้โดยไม่ทันได้นึกถึงเพื่อนที่ไปด้วยกัน ส่วนอีกคนหนึ่งเมื่อเห็นภัยใกล้จะถึงตัวและเห็นสหายของตนหนีเอาตัวรอดไปแล้วจึงทุ่มตัวนอนราบลงกับพื้นดิน และนอนสงบนิ่ง กลั้นหายใจให้ดูเหมือนกับคนตายนอนอยู่ เมื่อหมีเข้ามาใกล้และเข้าไปดมตามหน้าและหู ครั้นเห็นชายคนนั้นไม่หายใจหมีก็ออกเดินเลยไป เมื่อเห็นว่าหมีไปพ้นสายตาแล้ว ชายที่อยู่บนต้นไม้ก็ลงมากถามเพื่อนที่นอนอยู่ว่า “หมีมาบอกอะไรให้ ฉัน

เห็นหมีมั่นยืนปากเข้าไปจนติดหูของเธอ” สหายที่นอนอยู่ตอบว่า “ไม่มีความลับอะไร หมีเพียงแต่เตือนฉันว่าให้ระวังอย่าคบคนที่ทอทึงเพื่อนเมื่อตกในที่อันตราย”

- (๑) ชายสองคนเดินทางไป.....?.....หมิตัวหนึ่งในป่า
(หา, พบ, เลือก, จับ)
- (๒) ชายคนหนึ่ง.....?.....หนีขึ้นไปอยู่บนต้นไม้
(พาเพื่อน, จูงเพื่อน, จูงหมี, ทิ้งเพื่อน)
- (๓) ชายอีกคนหนึ่งลง.....?.....นั่งอยู่
(นั่ง, อุ้ม, ไหว้, นอน)
- (๔) เมื่อหมีเข้าไปตมใกล้ๆ เขาก็แกล้งทำเหมือนคน.....?.....
(แก่ง, ทาย, ช้ยัน, นอนหลับ)

ในสมัยรัชกาลที่ ๑ แห่งกรุงเทพมหานคร พม่ายกกองทัพประมาณสามพันคน ขึ้นไปตั้งค่ายล้อมเมืองกลางเก่า คือภูเก็ตปัจจุบันไว้ เสด็จเจ้าเมืองกลางป่วยและถึงแก่กรรม เมื่อก่อนที่พม่าจะยกมาถึง คุณหญิงจันทร์ภรรยาเจ้าเมืองผู้ถึงแก่กรรมและนางมุกด์น้องสาว ได้ช่วยกันกับคณะกรรมการเมืองทั้งปวง เกณฑ์ไพร่พลตั้งค่ายต่อสู้พม่า คุณหญิงจันทร์และนางมุกด์น้องสาวได้แสดงความกล้าหาญไม่ย่อท้อต่อข้าศึก เป็นตัวอย่างให้คนทั้งหลายมีกำลังใจสูงส่งความนั้นอย่างแข็งขัน พม่าตั้งล้อมอยู่เดือนเศษก็ตีเอาเมืองกลางไม่ได้ พอตีหมดเสบียงอาหารจึงต้องถอยทัพกลับไป เสร็จศึกแล้วพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจึงพระราชทานยศให้คุณหญิงจันทร์ เป็นท้าวเทพสตรี และนางมุกด์น้องสาวเป็นท้าวศรีสุนทร เป็นรางวัลที่รักษาบ้านเมืองไว้ได้

- (๑) ก.....?.....ยกพลไปตั้งค่ายล้อมเมืองกลาง ซึ่งเป็นจังหวัด ข.....?.....
ปัจจุบันในระหว่างสมัยรัชกาลที่ ๑ แห่งกรุง ก.....?.....
ก. (ลาว, มอญ, เขมร, พม่า) ข. (ภูเก็ต, ตรัง, กระบี่, พังงา)
ค. (สุโขทัย, เทพฯ, ศรีอยุธยา, ธนฯ)

- (๒) เผอิญเจ้าเมือง.....?.....ถึงแก่กรรม ภรรยาและน้องร่วมกับคณะกรรมการเมืองและไพร่พลสู้กับพม่าอย่างแข็งขัน
(อยุธยา, ถลาง, ธนบุรี, ตรัง)
- (๓) เมืองถลางซึ่งถูกล้อมอยู่.....?.....เศษก็ยังมั่นคงอยู่
(ปี, สัปดาห, เดือน, วัน)
- (๔)?.....มีความชอบได้รับพระราชทานยศเป็นท้าวเทพสตรี
(น้องสาว, ภรรยาเจ้าเมือง, คณะกรรมการเมือง, ภรรยาไพร่พล)

มีลูกกระต่ายแสนจู้จี้ตัวหนึ่ง ไม่ยอมกินผักที่กระต่ายทั้งหลายชอบกิน และบ่นจู้จี้จนทุกคนไม่พอใจ แม่กระต่ายมีความห่วงใยเป็นอันมากที่เห็นลูกของตนผ่ายผอมลงไปทุกทีวันหนึ่งนางคิดอะไรขึ้นได้อย่างหนึ่ง นางจึงเชิญเพื่อนกระต่าย, หมู, แกะ และกระรอกมาเลี้ยงอาหาร นางเตรียมข้าวโพคไว้ให้หมู เตรียมหญ้าไว้ให้แกะ เตรียมกล้วยไว้ให้กระรอก และเตรียมผักกาดไว้ให้เพื่อนกระต่าย แต่ไม่ได้ทำอะไรไว้ให้ลูกของตนเลย เพราะของเหล่านี้ลูกกระต่ายไม่เคยชอบกิน สัตว์ทั้งหลายพากันกินอาหารที่แม่กระต่ายเตรียมไว้ให้อย่างเอร็ดอร่อย เต็มแล้วเต็มเล่า เมื่อลูกกระต่ายเห็นสัตว์อื่น ๆ กินอาหารอย่างเอร็ดอร่อยเช่นนั้นก็นึกอยากขึ้นมาบ้างจึงลองกินข้าวโพคของหมู ลองกินหญ้าของแกะ ลองกินกล้วยของกระรอก และแล้วก็หันมาลองกินผักกาดบ้าง กินพลงก็นึกอยู่ในใจว่า เรานี้โง่งอยู่เสียเป็นนาน มันอร่อยเช่นนี้เจียวหนอ นับแต่นั้นมาลูกกระต่ายแสนจู้จี้ก็กลับชอบกินอาหารทุกชนิดซึ่งทำให้ทุกคนพอใจมาก

- (๑) นิทานเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า.....?.....ฉลาดมาก
(แม่กระต่าย, ลูกกระต่าย, แม่หมู, แม่กระรอก)
- (๒) นางสามารถทำให้ ก.....?.....หายจู้จี้เรื่อง ข.....?..... ได้อย่างแยบคาย
ก. (ลูกกระต่าย, ลูกกระรอก, ลูกหมู, ลูกแกะ) ข (เพื่อน, เรียน, บ้าน, อาหาร)
- (๓) นางเชิญเพื่อน ๆ มา.....?.....อาหารอย่างสนุกสนาน
(กิน, ทำ, หา, ซื่อ)
- (๔) ความคิดของนางก็ได้ผลเป็นที่.....?.....
(แปลกใจ, พอใจ, น่ากลัว, น่าเกลียด)

เธอทราบไหมว่าน้ำเดือดได้ด้วยอุณหภูมิต่ำเมื่ออยู่ในที่สูง และทำไมจึงเป็นเช่นนั้น เธอลองเอาน้ำอุ่นใส่ในหลอดแก้วแล้วไล่อากาศออกจากหลอดแก้ว เธอจะรู้ว่าหลอดแก้วเย็นลง แต่เธอจะเห็นน้ำเดือดขึ้นมา ทั้งนี้เป็นเพราะเมื่ออากาศไม่มีอยู่ในหลอดแก้วแรงกดของอากาศก็ไม่มี เธอจะเห็นต่อไปอีกว่า แม้จะทำให้ข้างๆ หลอดแก้วเย็นลงไปอีกน้ำที่อยู่ใจกลางหลอดแก้วอาจจะยังเดือดอยู่ จึงอธิบายได้ว่าที่สูงอันเป็นที่ ๆ มีแรงกดอากาศต่ำน้ำจะเดือดได้ด้วยอุณหภูมิต่ำ เราสามารถวัดแรงกดอากาศได้ด้วยเครื่องวัดชนิดหนึ่งเรียกว่าบารอมิเตอร์

- (๑) ในที่สูงจะมีความกดอากาศ.....?.....
(สูง, ปานกลาง, เฉลี่ย, ต่ำ)
- (๒) น้ำจะเดือดได้เมื่อมีความกดอากาศ ก.....?.....โดยที่อุณหภูมิ ข.....?.....
ไม่ถึงจุดเดือด
ก (ต่ำ, กลาง, สูง, ลึก) ข. (สูง, ต่ำ, กลาง, กว้าง)
- (๓) ฉะนั้นน้ำจะ.....?.....ได้ในที่สูงทั้ง ๆ ที่อุณหภูมิต่ำกว่าจุดเดือด.....
(แข็ง, เดือด, เย็น, ลุกเป็นไฟ)
- (๔) บารอมิเตอร์เป็นเครื่องมือสำหรับ.....?.....แรงกดอากาศ
(ชั่ง, ตวง, คิด, วัด)

เครื่องบินกองทัพอากาศอเมริกันอันเป็นราชพาหนะ ได้บินมาจากเมืองซอนโนลูถึงสนามบินกองทัพอากาศออนตารีโอเวลาประมาณ ๒๐.๓๐ น. ของวันที่ ๑๘ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๖๐ ตำบลออนตารีโอเป็นตำบลเล็กอยู่ไกลเมืองลอสแอนเจลิส ในระยะทางโดยรถยนต์ประมาณ ๒ ชั่วโมง สนามบินนั้นเป็นที่อยู่ห่างไกลชุมชน เวลาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถเสด็จถึงเป็นเวลาก่อนช่วงดึก แต่ก็ยังปรากฏว่ามีประชาชนชาวอเมริกันไปรับเสด็จ คอยชมพระบารมีกันแน่นขนัด เมื่อสองพระองค์เสด็จพระราชดำเนินผ่านฝูงชนนั้น ต่างพากันปรบมือแสดงความชื่นชมยินดีและให้ร้องถวายพระพรอยู่อึงมี่ เมื่อก่อนเสด็จฯ ถึงนายกเทศมนตรีแห่งเมืองออนตารีโอพร้อมด้วยบุคคล

สำคัญแห่งเมืองนั้นได้ไปคอยรับเสด็จอยู่พร้อมกัน ทางฝ่ายไทยมีเอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงวอชิงตันและภรรยากงสุลใหญ่ไทยแห่งเมืองลอสแอนเจลิสและหมู่คนไทยซึ่งศึกษาในรัฐคาลิฟอร์เนีย พอเครื่องบินพระที่นั่งเทียบท่าอากาศยานเรียบร้อยแล้วเอกอัครราชทูตไทยขึ้นเฝ้าฯ บนเครื่องบินแล้วจึงเสด็จลงจากเครื่องบินทั้งสองพระองค์

- (๑) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระบรมราชินีนาถเสด็จถึงท่าบล.....
.....?.....ในอเมริกา
(ลอสแอนเจลิส, วอชิงตัน, ฮอนทาร์โอ, คาลิฟอร์เนีย)
- (๒)?.....แห่งเมืองนั้นคอยเฝ้ารับเสด็จอยู่กับทูตไทย
(ประธานาธิบดี, ข้าหลวง, นายกเทศมนตรี, กงสุล)
- (๓) ประชาชนที่เข้าเฝ้าฯ ต่างให้ร้องถวาย... ..?.....
(พระกระยาหาร, บังคม, ความชื่นชมยินดี, พระพร)
- (๔)?.....ขึ้นเฝ้าฯ บนราชพาหนะ
(นักเรียนไทย, นายกเทศมนตรี, เอกอัครราชทูตไทย, ภรรยากงสุลไทย)

Form B.

จงอ่าน และเลือกขีดเส้นใต้คำตอบที่ถูกต้องในวงเล็บ

ฉันอยากเป็นนก จะได้มีบ้านอยู่บนต้นไม้ จะได้มีปีกไว้บิน แล้วฉันจะร้องเพลง เพราะ ๆ และบินไปเที่ยวไกล ๆ

- (๑) ฉันอยากเป็น.....?.....
(แมว, นก, ปลา, เสือ)
- (๒) เพราะจะได้อยู่บน?..... และบินได้
(น้ำ, ต้นไม้, มือ, บ้าน)

เมื่อท่านยืนคอยรับเรือเดินทะเลลำหนึ่งอยู่ที่ฝั่งทะเลในเวลากลางวัน สิ่งแรกที่ท่านจะ
ได้เห็นก็คือควัน ถัดไปท่านจึงจะได้เห็นเสากระโดงเรือและปล่องไฟ ส่วนตัวลำเรือที่ท่าน
จะได้เห็นเป็นสิ่งสุดท้าย

- (๑)?..... ทะเลที่จะเข้าใกล้ฝั่งในตอนกลางวันเราจะเห็นควันก่อนอื่น
(แพ, แมว, ปลา, เรือ)
- (๒) เราจะเห็นตัว?..... ที่หลัง
(เรือ, แมว, ปลา, แพ)

นกกมักจะบินเที่ยวไปไกล ๆ ในเวลากลางคืน และชอบเข้าไปเล่นแสงไฟที่กระโจมไฟ
ในสมัยก่อนนกกมักจะบินเข้าไปชนโคมไฟซึ่งทำด้วยแก้วหนา ๆ ทายเสียเป็นพัน ๆ แต่ในสมัย
ปัจจุบัน ตามกระโจมไฟเกือบทุกแห่งใช้ตะแกรงครอบโคมไฟ เพื่อนกจะได้ปลอดภัยและได้
อาศัยเกาะพักเหนื่อย มันเป็นการช่วยชีวิตนกไว้เป็นจำนวนนับไม่ถ้วน

- (๑)?..... ชอบบินเข้าไปเล่นแสงไฟตามกระโຈມไฟ
(เปิด, กบ, นก, เรือ)
- (๒) มันมักไปชนโคมไฟซึ่งเป็นแก้วหนา?..... เป็นอันมาก
(สนุก, แดก, พัง, ตาย)
- (๓) ในสมัยนี้กระโຈມไฟได้รับการปรับปรุงแก้ไขใหม่ ช่วยให้?..... ได้รับความปลอดภัย
(โคมไฟ, แก้ว, นก, ไฟ)

พิษงูที่เป็นอันตรายต่อชีวิต แบ่งเป็น ก) ทำอันตรายต่อระบบประสาท ได้แก่พิษงูเห่า งูจงอาง งูสามเหลี่ยมและงูทะเล และ ข) ทำอันตรายต่อระบบไหลเวียนของโลหิต ได้แก่ พิษงูแมวเซา งูกะปะ และงูเขียวหางไหม้ อาการเมื่อถูกงูพิษกัดจะแสดงภายในหกถึงแปดนาที่ จึงควรจำไว้ว่าถ้าถูกกัดแล้วไม่มีอาการใดๆภายในสิบนาที่ แสดงว่างูที่กัดนั้นไม่มีพิษ

- (๑) พิษงูมีประเภท ก. ที่เป็นอันตรายต่อระบบ?.....
(ชีวิต, ประสาท, กล้ามเนื้อ, ไฟฟ้า)
ข. ที่เป็นอันตรายต่อระบบการไหลเวียนของ?.....
(โลหิต, ลม, น้ำ, นม)
- (๒) พิษงูสามเหลี่ยมเป็นพวก?.....
(ข, ค, ง, ก)
- (๓) พิษงูแมวเซาเป็นพวก?.....
(ก, ค, ข, ง)

ชาวบ้าน — นอกคนหนึ่งแบกไหน้ำผึ้งเข้าไปในเมืองหลวง เมื่อเดินไปตามถนนมืดตะลึงแลดูบ้านเมืองอยู่จึงถูกรถคันหนึ่งชนล้มลง ไหน้ำผึ้งตกแตก น้ำผึ้งหกไหลนองอยู่บนถนนแมลงวันได้กลิ่นน้ำผึ้งก็มาบินกันกลุ่มใหญ่ จึงจกเห็นก็มาบินแมลงวัน แมวเห็นจึงจกก็

วิ่งมาตะครุบ หมาเห็นแมวก็วิ่งไล่แมวเตลิดไป เมื่อเจ้าของแมวเห็นหมาไล่แมวของตน ฉวยไม้ได้ก็ไล่ตีหมา ฝ่ายเจ้าของหมาเห็นดังนั้นก็โกรธ จึงเกิดทะเลาะเป็นปากเสียงกันขึ้นกับเจ้าของแมว ไม่ช้าก็เกิดทำร้ายกันจนถึงกับตีกัน ข้างหนึ่งสู้ไม่ได้ก็ไปบอกพวกพ้องมาช่วย อีกข้างหนึ่งก็ไปหาพรรคพวกมาช่วยเกิดเป็นเหตุการณ์ต่อสู้กันใหญ่โต ต่างฝ่ายต่างล้มตายป่วยเจ็บกันฝ่ายละมาก ๆ ทางบ้านเมืองถึงต้องยกกองทหารตำรวจมาจับกุมเรื่องจึงสงบ

- (๑) ชายคนหนึ่งแบกไห?..... เข้าไปในเมือง
(น้ำตาล, น้ำผึ้ง, น้ำหมาก, น้ำหมึก)
- (๒) เขาถูก?..... ชนล้มลงกลางถนน
(หมา, แมลงวัน, กองทหาร, รถ)
- (๓) ไหตกแตก?..... ไหลนองเต็มถนน
(น้ำตาล, น้ำหมาก, น้ำหมึก, น้ำผึ้ง)
- (๔)?..... ทำให้เรื่องสงบได้
(เจ้าของหมา, กองทหารตำรวจ, เจ้าของรถ, ชาวบ้าน)

นางนพ มาศเป็นธิดาพระศรีมหาโพธิ์สวามีพระมหाराชครูพราหมณ์และนางเรวดีในสมัยสมเด็จพระเจ้าลิไทยแห่งกรุงสุโขทัย บิดาได้สอนให้นางนพ มาศมีวิชาความรู้ในทางอักษรศาสตร์และดาราศาสตร์อย่างดีแล้วได้นำขึ้นถวายพระเจ้าลิไทยเมื่อนางอายุได้ ๑๕ ปี ได้เป็นตำแหน่งที่ท้าวศรีจุฬาลักษณ์พระสนมเอก นางได้แสดงวิชาช่างเป็นแบบอย่างไว้นับบัดนี้คือ

- ๑) กระถางทำด้วยกลีบบัวลอยในเดือน ๑๒ ซึ่งเป็นเวลาลอยกระทง
- ๒) ทำพุ่มดอกไม้ด้วยบัวตูมถวายในการเข้าพรรษา
- ๓) ทำดอกไม้เป็นรูปชันพานรองใส่หมากเหมียงและมีดอกไม้คลุมสำหรับพระราชทานแขกเมือง
- ๔) พานหมากพนมสำหรับรับแขกทั่วไป

นางเป็นผู้แต่งโครงฉันทกาพย์กลอนได้ดีจึงเป็นที่ยกย่องกันมาจนถึงปัจจุบัน

- (๑) นางนพมาศมี ก.?..... ชื่อเรวัตี ข.?..... ชื่อพระศรีมโหสถ
ก. (บิศา, ครู, ธิดา, มารดา) ข. (บิศา, ครู, ธิดา, มารดา)
- (๒) นางมีความสามารถแต่งโคลงกลอนจนนับได้ว่าเป็น?..... ของสมัยกรุงสุโขทัย
(หมอ, กวี, ทูต, ครู)
- (๓) นางยังมีฝีมือทาง?..... อีกด้วย
(ช่างไม้, ช่างดอกไม้, ช่างใบไม้, ช่างกล)
- (๔) บิศาของนางได้นำนางขึ้นถวายพระเจ้าลิไทเป็นที่พระ?.....
(กำนัล, อำมาตย์, สนมเอก, มเหสี)
- (๕) นางเกิดสมัย?.....
(กรุงเทพฯ, สุโขทัย, อโยธยา, ลพบุรี)

ชายชราคนหนึ่งเลี้ยงลิงไว้ตัวหนึ่ง ลิงตัวนั้นฉลาดและน่ารักมาก มันจะคอยไล่คนที่เข้ามาเก็บกินผลไม้ในสวน มันจะคอยดูแลไล่แมลงวันที่มาตอมหน้าและตัวชายชราเวลาที่เขานอนในตอนกลางวัน ชายชราจึงรักลิงตัวนี้มาก บ่ายวันหนึ่งอากาศค่อนข้างร้อน ชายชราได้นั่งพักเหนื่อยอยู่บนเก้าอี้ รู้สึกง่วงจึงหลับไป เจ้าแมลงวันตัวหนึ่งบินมาเกาะที่ปลายจมูกของชายชรา ลิงแสนขยันได้ไล่มันไป สักครู่หนึ่งแมลงวันตัวนั้นก็กลับมาเกาะจมูกชายชราอีก ลิงก็ไล่มันไปอีก เป็นอยู่อย่างนี้ประมาณห้าหกครั้ง ในที่สุดลิงก็เกิดโมโห มันวิ่งออกไปในสวนเก็บก้อนอิฐขนาดใหญ่มาก่อนหนึ่ง และกลับมาคอยเฝ้าดูแมลงวันต่อไป พอมันเห็นแมลงวันมาเกาะจมูกชายชราอีก มันก็ทุ้มก้อนอิฐนั้นลงบนจมูกของชายชราอย่างสุดแรง ถูกแมลงวันตายยับอยู่กับที่ แต่อนิจจา จมูกของชายชราที่พลอยหักไปด้วย นี่แหละหนอ การทำดีถ้าปราศจากสติยังคิดให้รอบคอบ อาจมีผลเป็นร้ายได้ดังนี้

- (๑) ลิงของ.....?.....คนหนึ่งเป็นลิงที่ฉลาดและขยันมาก
(ชายชรา, เต็ก, หมี, ชาวนา)
- (๒) มันคอยช่วยเหลือดูแลไล่.....?.....ที่เข้ามากินผลไม้ในสวนเสมอ
(นก, หุน, ไก่, แมลงวัน)

- (๓) มันชอบไล่จับ.....?.....ที่มาคอยชายชราเวลาที่เขานอนหลับบ่อย ๆ
(นก, หนู, ไก่, แมลงวัน)
- (๔) วันหนึ่งมันทำให้.....?.....ต้องจมูกหัก
(ชายชรา, นก, หนู, แมลงวัน)
- (๕) มันทำไปเพราะมัน.....?.....
(ตกใจ, โมโห, ตีใจ, กลัว)

คนที่ถูกฟ้าผ่า คือคนที่ถูกกระแสไฟฟ้าอย่างแรงนั่นเอง แต่ในเรื่องนี้ไฟฟ้าผ่านจากก้อนเมฆลงมายังพื้นดิน สายฟ้าแลบที่มองเห็น คือกระแสไฟฟ้า ในขณะที่มันผ่านจากก้อนเมฆลงมายังพื้นดินนั้น ถ้ามีวัตถุอะไรที่ออกหรือยื่นขึ้นไปจากพื้นดิน และเป็นวัตถุที่เป็นสื่อไฟฟ้าดีพอสมควรแล้วไฟฟ้าจากก้อนเมฆก็จะตรงไปยังวัตถุนั้น ๆ ก่อน เช่น ต้นไม้สูงหรือเสาสูงซึ่งเปียกน้ำ น้ำในท้องนา น้ำในแม่น้ำ โลหะที่เป็นส่วนประกอบของร่มหรือจักรยาน ฉะนั้นเพื่อป้องกันไม่ให้ฟ้าผ่าท่าน ท่านจงอย่าอยู่ใกล้วัตถุที่กล่าวแล้วนี้

- (๑) ฟ้าผ่าเป็นเรื่องของ.....?.....ธรรมชาติ
(ฟ้า, ดิน, ลม, ไฟฟ้า)
- (๒) มันผ่านจากก้อนเมฆลงมายัง.....?.....
(พื้นดิน, เมฆ, บ้าน, เสา)
- (๓) โลหะเป็นสื่อไฟฟ้า.....?.....ได้ดี
(ผ้า, ตก, เดิน, หมุน)
- (๔) ต้นไม้สูงหรือเสาสูงซึ่งเปียกน้ำและที่มีน้ำขังซึ่งอยู่กลางแจ้งเป็น.....?.....ด้วยเหมือนกัน
(เสื่อ, สื่อ, เมฆ, น้ำ)
- (๕) ถ้าคนอยู่ใกล้.....?.....ไฟฟ้าจะเป็นอันตรายได้ง่าย
(เสื่อ, ดิน, บ้าน, สื่อ)

นครนิวยอร์ก ๕ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๖๐ ชาวนครใหญ่ที่สุดของอเมริกาได้ถวายเป็นการต้อนรับแบบพิเศษ แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระบรมราชินีนาถแห่งประเทศไทยด้วยการเดินทางเหินฟ้าไปตามถนนบรอดเวย์ซึ่งมีชื่อเสียง มีการโปรยปรายลูกโป่งและสายรุ้งลงมาจากเบื้องสูง เจ้าหน้าที่ของนครนี้ได้คำนวณว่ามีประชาชนประมาณแปดแสนคนมากอยถวายเป็นการต้อนรับด้วยการโห่ร้องอวยชัยตั้งแต่สวนแบตเตอร์ี่ที่ตอนปลายเกาะแมนฮัตตันจนถึงศาลาเทศบาล ซึ่งเป็นสถานที่ที่นายกเทศมนตรีและข้าราชการในนครนิวยอร์กคอยถวายเป็นการต้อนรับอย่างเป็นทางการ

วันนั้นเป็นวันที่มีอากาศอบอุ่นเหมาะสำหรับการเดินทางเหินฟ้า

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงฉลองพระองค์ในเครื่องแบบจอมทัพชุดขาวประทับยืนอยู่ในรถยนต์พระที่นั่งเปิดประทุน และทรงโบกพระหัตถ์แก่ประชาชนที่ปรบมือถวายเป็นการต้อนรับอยู่ตลอดทางเสด็จพระราชดำเนิน ส่วนสมเด็จพระบรมราชินีนาถนั้นทรงฉลองพระองค์ในชุดไหมไทยสีฟ้าอันสวยงามประทับในรถเก๋งที่มีประทุนพลาสติกตามมาเป็นคันที่สอง

ที่หน้าโบสถ์เล็ก ๆ ทางริมสวนของศาลาเทศบาล มีชาวไทยที่อยู่ในนครนิวยอร์กจับกลุ่มอยู่และได้โห่ร้องไชโยถวายเป็นความจงรักภักดีอยู่ยิ่งมีในขณะที่ขบวนเสด็จเคลื่อนไปถึง

- (๑) ชาวเมือง.....?.....ได้ถวายเป็นการต้อนรับแต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระบรมราชินีนาถอย่างใหญ่โต
(แมนฮัตตัน, บรอดเวย์, แบตเตอร์ี่, นิวยอร์ก)
- (๒) นายก.....?.....คอยเฝ้าฯ อยู่ด้วย
(รัฐมนตรี, องคมนตรี, เทศมนตรี, สมาคม)
- (๓) สถานที่คือศาลาว่าการ.....?.....
(รัฐบาล, ประชาบาล, เทศบาล, นครบาล)
- (๔) ชาวไทยในนครนั้นต่างคอยเฝ้าถวายเป็น.....?.....
(พระกระยาหาร, บังคม, ดอกไม้, ความจงรักภักดี)

ภาคผนวก ๘

แบบทดสอบอ่านเข้าใจความซึ้งที่ ๒

ประกอบด้วย

๑. ตัวอย่าง
๒. แบบทดสอบอ่านเข้าใจความ From A.
๓. แบบทดสอบอ่านเข้าใจความ From B.

จงอ่านเรื่องแต่ละเรื่องในใจ และตอบคำถามท้ายเรื่อง โดยเลือกขีดเส้นใต้ คำตอบ
ที่ถูกจากคำในวงเล็บที่ให้ไว้ต่อท้ายคำถาม

ตัวอย่าง : เมื่อวันอาทิตย์ที่แล้วเราไปเที่ยวสวนสัตว์เรายืนดูลิงอยู่เป็นเวลานาน มันชนและ
ทำตกลงให้เราดูได้เพลินทีเดียว

- (๑) เมื่อวันอาทิตย์ที่แล้วเราไปเที่ยวสวน.....?.....
(พลู, ผลไม้, สัตว์, ดอกไม้)
- (๒) เราหยุดอยู่ที่?..... เสียเป็นนาน
(ลิง, หมี, เสือ, ปลา)

เช้าวันหนึ่งนกพิราบตัวหนึ่งบินหนีเหยี่ยวมาเกาะที่หน้าต่างบ้านของสิริ นกตัวนั้นมีท่าที่
เหนื่อยและอ่อนเพลียมาก สิริมีความสงสารจึงบอกพ่อว่าเขายากจะเลี้ยงนกพิราบตัวนั้นไว้
ดูเล่น พ่อก็เห็นด้วย สิริจึงซ่อนนกลงไปในสนามหญ้าหน้าบ้าน พ่อก็ช่วยเอาส้มไก่กรอบไว้
แล้วส่งสิริให้หาข้าวสารและน้ำมาให้มันกิน สิริก็หามาให้และรับหน้าที่เลี้ยงนกพิราบตัวนั้น
เสมอมาด้วยความเต็มอกเต็มใจ

- (๑) นกพิราบถูก.....?.....รังแกบินหนีมาที่บ้านของสิริ
(กา, เหยี่ยว, หนู, แมว)
- (๒) สิริจับนกพิราบมา?.....ข้าวและน้ำด้วยความสงสาร
(แกง, เล่น, เลี้ยง, หุง)

ในผักหนึ่งพันกรัมมีน้ำประมาณ ๔๕๐ กรัม และผลไม้หนักหนึ่งพันกรัม ก็อาจมีน้ำ
ถึง ๘๕๐ กรัม เทียบตามส่วนในผักและในผลไม้มีน้ำมากกว่าในคนและสัตว์

- (๑) เราอาจพูดได้อีกอย่างหนึ่งว่าในคนและสัตว์มีน้ำ ?ในผัก และ ผลไม้
น้อยกว่า, มากกว่า, เท่ากันกับ, พอดี)

จงอ่าน และตอบคำถามด้วยการเลือกขีดเส้นใต้คำตอบที่ถูกต้องจากคำในวงเล็บ

กาฝูงหนึ่งกำลังทำรังอยู่บนต้นไม้ อีกไม่ช้ามันจะมีลูกเล็ก ๆ มาเลี้ยงและบ่อนอาหารให้เราดู

- (๑) กากำลังทำ?..... ๑
(บ้าน, ต้นไม้, รัง, อาหาร)
- (๒) มันจะบ่อนเหยื่อให้.....?.....ของมัน ๒
(พ่อ, ลูก, เพื่อน, น้อง)

เวลากลางคืนนกมักจะบินเที่ยวไปไกลๆ และชอบเข้าไปเล่นแสงไฟที่กระโຈມไฟ ในสมัยก่อนนกมักจะบินเข้าไปชนโຈມไฟซึ่งทำด้วยแก้วหนา ๆ ตายเสียนับเป็นพันๆ แต่ในสมัยปัจจุบัน ตามกระโຈມไฟเกือบทุกแห่งมีตะแกรงครอบโຈມไฟ เพื่อให้นกปลอดภัยและได้อาศัยเกาะพักเหนื่อย นับเป็นการช่วยชีวิตนกไว้เป็นจำนวนนับไม่ถ้วน

- (๑) กระโຈມไฟ.....?.....ชอบเข้าไปเล่นแสงไฟ ๓
(นก, แผลง, เรือ, แก้ว)
- (๒) มันมักไปชนโຈມไฟซึ่งเป็นแก้วหนา.....?.....เป็นพัน ๆ ๔
(สนุก, เหนื่อย, ตาย, เร็ว)
- (๓) ในสมัยนี้กระโຈມไฟมีตะแกรงครอบโຈມไฟ ช่วยให้?..... ๕
รอดชีวิตเป็นอันมาก
(ไฟ, เรือ, นก, โຈມ)

มีลูกกระต่ายแสนจู้ตัวหนึ่ง ไม่ยอมกินผักที่กระต่ายทั้งหลายชอบกิน ช้าบจู้จู้จนทุกคนไม่พอใจ แม้กระต่ายมีความหวังโยเป็นอันมาก ที่เห็นลูกของตนผ่ายผอมลงไปทุกที วันหนึ่งนางคิดอะไรขึ้นได้อย่างหนึ่ง นางจึงเชิญเพื่อนกระต่าย หมู เกะ และกระรอก

มาเลี้ยงอาหาร นางหาข้าวโพดไว้ให้หมู หาน้ำไว้ให้แกะ หากกล้วยไว้ให้กระรอก และหาผักกาดไว้ให้เพื่อนกระต่าย แต่ไม่ได้หาอะไรไว้ให้ลูกของตนเลย เพราะของเหล่านี้ ลูกกระต่ายไม่เคยชอบกิน สัตว์ทั้งหลายพากันกินอาหารที่แม่กระต่ายเตรียมไว้ให้อย่างเอร็ดอร่อย เติมแล้วเติมเล่า เมื่อลูกกระต่ายเห็นสัตว์อื่น ๆ กินอาหารอย่างเอร็ดอร่อย เช่นนั้น ก็นึกอยากขึ้นมาบ้าง จึงลองกินข้าวโพดของหมู ลองกินหญ้าของแกะ ลองกินกล้วยของกระรอก และแล้วก็หันมาลองกินผักกาดบ้าง กินพลาดก็นึกอยู่ในใจว่า เราเนี่ยโง่อยู่เสียเป็นนาน มันอร่อยเช่นนี้เจียวหนอ นับแต่นั้นมา ลูกกระต่ายแสนจู้จี้ ก็กลับชอบกินอาหารทุกชนิดซึ่งทำให้ทุกคนพอใจมาก

- (๑) นิทานเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่านาง?.....ฉลาดมาก ๖
(กระรอก, แกะ, กระต่าย, หมู)
- (๒) นางเชิญเพื่อน ๆ มา.....?.....อาหารอย่างสนุกสนาน ๗
(ปรุง, หา, แจก, กิน)
- (๓) นางสามารถทำให้ลูก?.....หายจู้จี้ได้อย่างง่ายดาย ๘
(หมู, กระรอก, กระต่าย, แกะ)
- (๔) ลูกกระต่ายมักจู้จี้เรื่อง.....?..... ๙
(อาหาร, เพื่อน, บ้าน, เรียน)

ธาตุที่สำคัญต่อร่างกายอย่างหนึ่ง คือ ไอโอดีน ถ้าเราได้ไอโอดีน จากอาหารไม่พอ คอของเราอาจพองโตออกมา อย่างที่เรียกกันว่า คอพอก ถ้าเรากินปลาและกุ้งทะเลบ่อยๆ เราก็จะได้ไอโอดีน ผู้เชี่ยวชาญทางอาหารแนะนำว่า อย่างน้อยเราควรกินอาหารทะเลอาทิตย์ละครั้ง เราจึงจะได้ไอโอดีนเพียงพอ บুম้า หอยนางรม หอยแมลงภู่ และหอยแครง เหล่านี้มีไอโอดีนอยู่มาก

- (๑) ถ้าร่างกายขาดไอโอดีน อาจทำให้เกิด.....?.....ขึ้นได้ ๑๐
(คออักเสบ, คอพอก, คอคอด, คออ่อน)
- (๒) ไอโอดีนจะมีอยู่ในอาหาร.....?..... ๑๑
(น้ำจืด, บก, ผัก, ทะเล)

- (๓) ถ้าเรากินปลาทะเลหรือหอยทะเลได้อาหารกี่ครั้ง ร่างกายจะไม่ขาดธาตุ.....?.....
(น้ำ, เหล้า, เกลือ, ไอโอดีน) ๑๒
- (๔) และหวังได้ว่าจะไม่เป็น.....?.....
(คางเหล็ก, คอปก, หัวโต, กระจกอ่อน) ๑๓

ในสมัยรัชกาลที่ ๑ แห่งกรุงเทพมหานคร พม่ายกกองทัพประมาณสามพันคนขึ้นไปตั้งค่ายล้อมเมืองกลางเก่า คือ ภูเก็ตปัจจุบันไว้ เผอิญเจ้าเมืองกลางป่วยและถึงแก่กรรม เมื่อก่อนที่พม่าจะยกมาถึง คุณหญิงจันทร์ภรรยาเจ้าเมืองผู้ถึงแก่กรรม และนางมุกด์น้องสาว ได้ช่วยกันกับคณะกรรมการเมืองทั้งปวง เกณฑ์ไพร่พลตั้งค่ายต่อสู้พม่า คุณหญิงจันทร์และนางมุกด์น้องสาวได้แสดงความกล้าหาญ ไม่ย่อท้อต่อข้าศึก เป็นตัวอย่างให้คนทั้งหลายมีกำลังใจสู้สงครามนั้นอย่างแข็งขัน พม่าตั้งล้อมอยู่เดือนเศษก็ตีเอาเมืองกลางไม่ได้ ช้ำยังหมดเสบียงอาหาร จึงต้องถอยทัพกลับไป เสร็จศึกแล้วพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานยศ ให้คุณหญิงจันทร์เป็นท้าวเทพสตรี และนางมุกด์น้องสาวเป็นท้าวศรีสุนทร เป็นรางวัลที่รักษาบ้านเมืองไว้ไม่ให้ตกเป็นของพม่าข้าศึกได้

- (๑) เมืองกลาง คือ จังหวัด.....?.....ปัจจุบัน ๑๔
(ตรัง, กระบี่, พระนครศรีอยุธยา, ภูเก็ต)
- (๒) ก่อนพม่ามาเจ้าเมือง?..... ถึงแก่กรรม ๑๕
(กลาง, อยุธยา, ธนบุรี, กรุงเทพฯ)
- (๓) เมืองกลางถูกล้อมเป็นเวลา?..... เศษ ก็ยังมั่นคงอยู่ ๑๖
(เดือน, ปี, วัน, สัปดาห์)
- (๔) เหตุการณ์เกิดในระหว่างสมัยรัชกาลที่ ๑ แห่งกรุง?..... ๑๗
(สุโขทัย, ศรีอยุธยา, เทพฯ, ธนาฯ)

คนที่ถูกฟ้าผ่า คือ คนที่ถูกกระแสไฟฟ้าอย่างแรงนั่นเอง แต่ในเรื่องฟ้าผ่า ไฟฟ้าผ่านจากก้อนเมฆลงมายังพื้นดิน สายฟ้าแลบที่มองเห็นก็คือกระแสไฟฟ้า ในขณะที่มันผ่านจากก้อนเมฆลงมายังพื้นดินนั้น ถ้ามีวัตถุอะไรที่งอกหรือยื่นขึ้นไปจากพื้นดิน และเป็นวัตถุที่

เป็นสื่อไฟฟ้าดีพอสมควรแล้ว ไฟฟ้าจากก้อนเมฆก็จะตรงไปยังวัตถุนั้น ๆ ก่อน เช่น ต้นไม้สูง หรือเสาสูงซึ่งเบียดน้ำ น้ำในท้องนา น้ำในแม่น้ำ โลหะที่เป็นส่วนประกอบของร่มหรือจักรยาน ฉะนั้นเพื่อป้องกันไม่ให้ฟ้าผ่าท่าน ท่านจงอย่าอยู่ใกล้วัตถุที่กล่าวแล้วนี้

- (๑) ขณะฟ้าผ่า ไฟ?..... ธรรมชาติผ่านจากก้อนเมฆลงมายังพื้นดิน ๑๘
(ดิน, น้ำ, ฟ้า, เมฆ)
- (๒) โลหะเป็นสื่อไฟฟ้า?..... ใต้ดิน ๑๙
(ร้อง, ตก, ผ่า, หมุน)
- (๓) ต้นไม้สูง หรือเสาสูงซึ่งเบียดน้ำ และที่ ๆ มีน้ำขังซึ่งอยู่กลางแจ้งเป็น?.....๒๐
คล้ายเหมือนกัน
(เมฆ, สื่อ, น้ำ, ดิน)
- (๔) ถ้าท่านอยู่ใกล้?..... ไฟฟ้า จะเป็นอันตรายได้ง่าย ๒๑
(สื่อ, ฟ้า, สื่อ, บ้าน)

เครื่องบินกองทัพอากาศอเมริกันอันเป็นราชพาหนะ ได้บินมาจากเมืองฮอนโนลูลู ถึงสนามบินกองทัพอากาศออนตาริโอเวลาประมาณ ๒๐.๓๐ น. ของวันที่ ๑๘ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๖๐ ท่าบลอนตาริโอเป็นท่าบลเล็กอยู่ไกลเมืองลอสแอนเจลิสในระยะทางโดยรถยนต์ประมาณ ๒ ชั่วโมง สนามบินนั้นเป็นที่อยู่ห่างไกลชุมชน เวลาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถเสด็จถึงเป็นเวลาก่อนช่วงเที่ยง แต่ก็ยังปรากฏว่ามีประชาชนชาวอเมริกันไปรับเสด็จ คอยชมพระบารมีกันแน่นขนัด เมื่อสองพระองค์เสด็จพระราชดำเนินผ่านฝูงชนนั้น ต่างพากันปรบมือแสดงความชื่นชมยินดีและให้ร้องถวายพระพรอยู่ยิ่งมี เมื่อก่อนเสด็จฯ ถึง นายเทศมนตรีแห่งเมืองออนตาริโอพร้อมด้วยบุคคลสำคัญแห่งเมืองนั้นได้ไปคอยรับเสด็จอยู่พร้อมกัน ทางฝ่ายไทยมีเอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงวอชิงตันภรรยาungskุลใหญ่ไทยแห่งเมืองลอสแอนเจลิสและหมูนักเรียนไทยซึ่งศึกษาในรัฐคาลิฟอร์เนียพอเครื่องบินพระที่นั่งเทียบท่าอากาศยานเรียบร้อยแล้ว เอกอัครราชทูตไทยขึ้นเฝ้าฯ บนเครื่องบินแล้วจึงเสด็จฯ ลงจากเครื่องบินทั้งสองพระองค์

(๑) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถเสด็จฯ ถึงท่าบด?.....

ในอเมริกา

๒๒

(วอชิงตัน, ลอสแอนเจลิส, คาลิฟอร์เนีย, ฮอนทาร์ริโอ)

(๒) ประชาชนที่เข้าเฝ้าฯ ต่างให้ร้องถวาย?.....

๒๓

(พระกระยาหาร, บังคม, พระพร, ความชื่นชมยินดี)

(๓)?..... ขึ้นเฝ้าฯ บนราชพาหนะ

๒๔

(เอกอัครราชทูตไทย, นายกเทศมนตรี, นักเรียนไทย, ภรรยากงสุลไทย)

(๔)?..... แห่งเมืองนั้นคอยเฝ้าฯ รับเสด็จอยู่กับทูตไทย

๒๕

(ประธานาธิบดี, นายกเทศมนตรี, ข้าหลวง, กงสุล)

จงอ่าน และตอบคำถามด้วยการเลือกขีดเส้นใต้คำตอบที่ถูกจากคำในวงเล็บ

ฉันอยากเป็นนก จะได้มีบ้านอยู่บนต้นไม้ จะได้มีปีกไว้บิน แล้วฉันจะร้องเพลง เพราะ ๆ และบินไปเที่ยวไกล ๆ

- (๑) ฉันอยากเป็น.....?.....
(แมว, ปลา, นก, เสือ)
- (๒) เพราะจะได้อยู่บน.....?.....และบินได้
(น้ำ, ต้นไม้, มือ, บ้าน)

ในนครหลวงของประเทศทางตะวันตกส่วนมากถ้าจะมองเผิน ๆ เราจะเห็นว่าครอบครัวคนจนก็มีบ้านอยู่เป็นตึกหรือได้เช่นเดียวกับเศรษฐี—คนหนึ่ง กล่าวคือในตึกขนาดใหญ่พอสมควรหลังหนึ่ง ชั้นที่อยู่ใต้ดินจะเป็นส่วนที่คนจนเช่าอยู่ ชั้นที่อยู่บนดินซึ่งสว่างไสวอากาศปลอดโปร่งสะอาดสบายด้วยประการทั้งปวงจะเป็นที่อยู่ของเศรษฐี

- (๑) ตามเมืองหลวงในประเทศทางตะวันตก.....?..... ครอบครัวคนรวยและครอบครัวคนจนอาจมีบ้านอยู่เป็นตึกหรือแห่งเดียวกันได้
(ตก, ออก, เหนือ, ใต้)
- (๒) ชั้นใต้ดินเป็นของคน.....?.....
(ประหลาด, โทษ, จน, รวย)
- (๓) ชั้นที่อยู่บนดินเป็นของคน.....?.....
(จน, ตี, มั่งมี, สวย)

ชายชราคนหนึ่งเลี้ยงลิงไว้ตัวหนึ่ง ลิงตัวนั้นฉลาดและน่ารักมาก มันจะคอยไล่คนที่เข้ามาเก็บกินผลไม้ในสวน มันจะคอยดูแลไล่แมลงวันที่ตอมหน้าและตัวชายชรา เวลาที่เขานอนในตอนกลางวัน ชายชราจึงรักลิงตัวนี้มาก บ่ายวันหนึ่ง อากาศค่อนข้างร้อน ชายชราได้นั่งพักเหนื่อยอยู่บนเก้าอี้รู้สึกง่วงจึงหลับไป เจ้าแมลงวันตัวหนึ่งบินมาเกาะที่ปลายจมูกชายชราอีก ลิงก็ไล่มันไปอีกเป็นอยู่อย่างนี้ประมาณห้าหกครั้ง ในที่สุดลิงก็เกิดโมโหมันวิ่งออกไปในสวนเก็บก้อนอิฐขนาดใหญ่มากก้อนหนึ่ง และกลับมากอยเข้าหูแมลงวันต่อไป พอ

มันเห็นแมลงวันมาเกาะจุมูกชายชราอีก มันก็ทุ่มก้อนอิฐนั้นลงบนจุมูกของชายชราอย่างสุดแรง ถูกแมลงวันตายยับอยู่กับที่ แต่อนิจจา จุมูกของชายชราต้องพลอยหักไปด้วย นี่แหละหนอการทำดีถ้าปราศจากสติยังคิดให้รอบคอบ อาจมีผลเป็นร้ายได้ดังนี้

- (๑) ลิงของ.....?.....คนหนึ่งเป็นลิงที่ฉลาดและขยันมาก.
(ชวานา, เต็ก, ชายชรา, หมี)
- (๒) มันชอบไล่จับ.....?.....ที่มาตอมชายชราเวลาที่เขานอนหลับบ่อย ๆ
(นก, หนู, ไก่, แมลงวัน)
- (๓) วันหนึ่งมันทำให้.....?.....ต้องจุมูกหัก
(แมลงวัน, หนู, ชายชรา, นก)
- (๔) มันทำไปเพราะมัน.....?.....แมลงวัน
(โมโห, ตกใจ, ตีใจ, กลัว)

พิษงูที่เป็นอันตรายต่อชีวิตแบ่งเป็น (ก) ทำอันตรายต่อระบบประสาทได้แก่พิษงูเห่า งูจงอาง งูสามเหลี่ยม และงูทะเล และ (ข) ทำอันตรายต่อระบบไหลเวียนของโลหิตได้แก่ พิษงูแมวเซา งูกะปะ และงูเขียวหางไหม้ อาการเมื่อถูกงูกัดจะแสดงภายในหกถึงแปดนาทีกิจควรจำไว้ว่า ถ้างูกัดแล้วไม่มีอาการอย่างใดภายในสิบนาที แสดงว่างูที่กัดนั้นไม่มีพิษ

- (๑) พิษงูมีประเภท (ก) ที่เป็นอันตรายต่อระบบ.....?.....
(ชีวิต, ประสาท, กล้ามเนื้อ, ไฟฟ้า)
- (๒) ประเภท (ข) เป็นอันตรายต่อระบบ (.....?.....)
(ประสาท, ไฟฟ้า, ชีวิต, โลหิต)
- (๓) งูกะปะเป็นงูที่มีพิษเป็นอันตรายต่อ.....?.....
(กล้ามเนื้อ, ไฟฟ้า, ประสาท, โลหิต)
- (๔) งูสามเหลี่ยมเป็นงูที่มีพิษเป็นอันตรายต่อ.....?.....
(โลหิต, ประสาท, กล้ามเนื้อ, ไฟฟ้า)

นางนพมาศเป็นธิดาพระศรีมหาสมุทร พระมหाराชครูพราหมณ์ และนางเวตีในสมัยสมเด็จพระเจ้าลิไทยแห่งกรุงสุโขทัย บิดาได้สอนให้นางนพมาศมีวิชาความรู้ในทางอักษรศาสตร์ และดาราศาสตร์เป็นอย่างดี และได้ให้นางขึ้นถวายสมเด็จพระเจ้าลิไทยเมื่อนางอายุได้สิบห้าปี นางได้เป็นตำแหน่งที่ท้าวศรีจุฬาลักษณ์ พระสนมเอก นางเป็นผู้แต่งโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ได้ดีจนเป็นที่ยกย่องกันมาจนถึงปัจจุบัน และนางยังได้แสดงวิชาการช่างเป็นแบบอย่างไว้จนบัดนี้ คือ ก) ทำกระทงด้วยกลีบบัวลอยในโอกาสลอยกระทงกลางเดือน ๑๒ ข) ทำพุ่มดอกไม้ด้วยดอกบัวตูมถวายพระในการเข้าพรรษา ค) ทำพานหมากพนมสำหรับรับแขกทั่วไป ง) ทำดอกไม้เป็นรูปชันท้าพานรองใส่หมากเมียง และมีดอกไม้คลุมสำหรับพระราชทานแขกเมือง

- (๑) นางนพมาศมี.....?.....ชื่อพระศรีมหาสมุทร
(ครู, มารดา, ธิดา, บิดา)
- (๒) นางเกิดในสมัย.....?.....
(สุโขทัย, อยุธยา, ลพบุรี, กรุงเทพฯ)
- (๓) นางมีฝีมือเป็น.....?.....ได้ดีมาก
(ช่างดอกไม้, ช่างไม้, ช่างกล, ช่างเขียน)
- (๔) บิดานางให้นางขึ้นถวายพระเจ้าลิไทยเป็นที่พระ.....?.....
(กานัล, อมาตย์, สนมเอก, มเหสี)

เธอทราบไหมว่าน้ำเดือดได้ด้วยอุณหภูมิต่ำเมื่ออยู่ในที่สูง และทำไมจึงเป็นเช่นนั้น เธอลองเอาน้ำอุ่นใส่ในหลอดแก้วแล้วได้อากาศออกจากหลอดแก้ว เธอจะรู้สึกว่หลอดแก้วเย็นลง แต่เธอจะเห็นน้ำเดือดขึ้นมา ทั้งนี้เป็นเพราะเมื่ออากาศไม่มีอยู่ในหลอดแก้ว แรงกดของอากาศก็ไม่มีเธอจะเห็นต่อไปอีกว่า แม้จะทำให้ข้างๆ หลอดแก้วเย็นลงไปอีกน้ำที่อยู่ใจกลางหลอดแก้วอาจจะยังเดือดอยู่ จึงอธิบายได้ว่าที่สูงอันเป็นที่ที่มีแรงกดอากาศต่ำน้ำจะเดือดได้ด้วยอุณหภูมิต่ำ เราสามารถทราบแรงกดอากาศได้ด้วยเครื่องวัดชนิดหนึ่ง เรียกว่า บารอมิเตอร์

- (๑) ในที่สูงจะมีความกดอากาศ.....?.....
(สูง, แฉ่ง, ต่ำ, เดือด)
- (๒) น้ำจะเดือดได้เมื่อมีความกดอากาศ.....?.....โดยที่อุณหภูมิต่ำ
(แฉ่ง, เย็น, ต่ำ, สูง)

- (๓) ฉะนั้นน้ำจะเดือดในที่.....?.....ทั้ง ๆ ที่อุณหภูมิต่ำ
(ลึก, สูง, ต่ำ, เย็น)
- (๔) บารอมิเตอร์ เป็นเครื่องสำหรับวัด.....?.....
(หลอดแก้ว, อุณหภูมิ, แรงกดอากาศ, ทิศ)

นครนิวยอร์ก ๕ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๖๐ ชาวนครใหญ่ที่สุดของอเมริกาได้ถวายเป็น
ต้อนรับแบบพิเศษแก่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินี-
นาถแห่งประเทศไทย ด้วยการเดินขบวนแห่ไปตามถนนบรอดเวย์ มีการโปรยลูกโป่งและ
สายรุ้งลงมาจากเบื้องสูง เจ้าหน้าที่ของนครนี้ได้คำนวณว่ามีประชาชนประมาณแปดแสนกว่า
คนมาคอยถวายเป็นต้อนรับด้วยการให้ร้องอวยชัย ตั้งแต่สวนแบตเตอร์ที่ตอนปลายเกาะ
แมนฮัตตันจนถึงศาลาเทศบาลซึ่งเป็นสถานที่ที่นายกเทศมนตรีและข้าราชการในนครนิวยอร์ก
คอยถวายเป็นต้อนรับอย่างเป็นทางการ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงฉลองพระองค์ใน
เครื่องแบบจอมทัพชุดขาวประดับยศในรถยนต์พระที่นั่งเปิดประทุน และทรงโบกพระหัตถ์
แก่ประชาชนที่ปรบมือถวายเป็นต้อนรับอยู่ตลอดทางเสด็จพระราชดำเนิน ส่วนสมเด็จพระ-
นางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถนั้นทรงฉลองพระองค์ในชุดไหมไทยสีฟ้าอันสวยงาม ประทับใน
รถเก๋งที่มีประทุนพลาสติกตามมาเป็นคันที่สอง ที่หน้าโบสถ์เล็ก ๆ ทางริมสวนของศาลา
เทศบาลมีชาวไทยที่อยู่ในนครนิวยอร์กจับกลุ่มอยู่และได้ให้ร้องไชโยถวายความจงรักภักดีอยู่
อึงมี ขณะที่ขบวนเสด็จเคลื่อนไปถึง

- (๑) ชาวเมือง.....?.....ได้ถวายเป็นต้อนรับแก่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแบบ
สมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถอย่างใหญ่โต
(แมนฮัตตัน, บรอดเวย์, แบตเตอร์, นิวยอร์ก)
- (๒) ที่ที่มีการถวายเป็นต้อนรับเป็นทางการคือ ศาลา.....?.....
(รัฐบาล, ประชาบาล, เทศบาล, นครบาล)
- (๓) ชาวไทยในนครนี้ต่างคอยเฝ้าถวายเป็น.....?.....
(ความจงรักภักดี, พระกระยาหาร, บังคับ, ดอกไม้)
- (๔)?.....คอยเฝ้าอยู่ด้วย
(รัฐมนตรี, นายกเทศมนตรี, องคมนตรี, ทูตไทย)

ภาคผนวก ๙

ตารางวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอ่านเข้าใจความ

From A ชุดที่ ๒

ตาราง การวิเคราะห์แบบทดสอบความสามารถทางการอ่าน (Reading Comprehension Test From A.)

ข้อสอบ	จังหวัดพระนคร				จังหวัดอุตรราชธานี			
	การทดสอบครั้งที่ ๑ *		การทดสอบครั้งที่ ๒ **		การทดสอบครั้งที่ ๑ *		การทดสอบครั้งที่ ๒ **	
	p	r	P	r	p	r	p	r
๑	.๕๔	.๔๖	.๕๑	.๕๕	.๖๕	.๖๔	.๖๖	.๔๓
๒	.๕๕	—	.๕๕	—	.๗๔	.๗๕	.๗๐	.๗๓
๓	.๗๕	.๖๗	.๗๖	.๖๕	.๖๖	.๖๒	.๖๖	.๔๖
๔	.๗๖	.๖๕	.๗๖	.๖๕	.๕๖	.๗๒	.๕๖	.๖๐
๕	.๗๗	.๖๓	.๗๖	.๖๖	.๕๗	.๖๗	.๕๗	.๕๑
๖	.๕๓	.๕๐	.๕๕	.๓๕	.๗๔	.๕๗	.๗๗	.๖๐
๗	.๗๗	.๖๒	.๗๗	.๔๑	.๖๐	.๕๐	.๖๔	.๔๓
๘	.๕๓	.๕๐	.๕๒	.๕๑	.๖๕	.๖๗	.๗๑	.๖๕
๙	.๕๓	.๔๕	.๕๕	.๓๕	.๗๑	.๗๒	.๗๗	.๕๕
๑๐	.๕๐	.๕๗	.๕๔	.๔๖	.๖๑	.๗๖	.๕๕	.๖๔
๑๑	.๗๔	.๖๗	.๗๗	.๖๓	.๕๔	.๗๒	.๕๕	.๕๕
๑๒	.๕๓	.๕๐	.๕๓	.๔๕	.๗๒	.๗๑	.๗๐	.๗๐
๑๓	.๗๗	.๖๑	.๕๑	.๕๕	.๕๗	.๗๓	.๕๐	.๖๕
๑๔	.๗๕	.๕๕	.๗๕	.๖๑	.๕๖	.๗๒	.๕๑	.๖๔
๑๕	.๕๑	.๕๕	.๕๑	.๕๕	.๕๗	.๗๗	.๖๖	.๖๐
๑๖	.๗๗	.๖๓	.๗๗	.๖๒	.๖๐	.๖๐	.๖๗	.๖๐
๑๗	.๗๗	.๗๖	.๗๐	.๗๔	.๕๒	.๗๓	.๔๗	.๖๐
๑๘	.๗๗	.๗๐	.๗๓	.๖๕	.๔๒	.๕๕	.๔๐	.๕๐
๑๙	.๗๕	.๕๕	.๗๐	.๖๑	.๕๑	.๗๖	.๕๓	.๖๖
๒๐	.๗๑	.๗๒	.๖๗	.๗๓	.๓๖	.๕๐	.๓๗	.๕๐
๒๑	.๗๔	.๗๓	.๗๓	.๗๔	.๓๐	.๗๓	.๔๓	.๕๔
๒๒	.๗๓	.๖๖	.๗๕	.๖๗	.๔๑	.๖๑	.๓๐	.๔๒
๒๓	.๗๑	.๖๗	.๖๗	.๖๖	.๓๒	.๔๕	.๓๕	.๓๐
๒๔	.๖๕	.๖๑	.๖๗	.๕๕	.๓๔	.๔๓	.๔๔	.๑๗
๒๕	.๖๒	.๕๗	.๖๑	.๓๕	.๔๔	.๓๑	.๓๖	.๒๕
Σp	๒๐.๕๖	—	๒๑.๑๒	—	๓๑.๗๒	—	๑๔.๐๔	—
\bar{p}	.๗๓๗๔	—	.๗๔๔๗	—	.๕๕๒๗	—	.๕๖๑๖	—
\bar{X}	๒๑.๐๓๖๑๕	—	๒๑.๑๐๕๖๒	—	๓๑.๑๓๑๓๕	—	๑๓.๓๕๓๒๒	—
σ	๓.๕๕๒๕๐	—	๓.๗๗๓๔๗	—	๖.๑๕๖๐๖	—	๖.๑๑๓๗๓	—
σ ²	๑๕.๕๔๐๐๖	—	๑๔.๒๓๕๐๗	—	๓๗.๗๗๔๐๕	—	๓๒.๓๗๗๖๕	—
Σpq	๓.๑๗๐๗	—	๓.๐๕๐๖	—	๕.๗๑๒๗	—	๕.๖๖๗๖	—
r _{it}	.๗๓๓๗๕๗	—	.๗๑๗๗๗	—	.๗๗๔๑๑๕	—	.๗๗๒๕๕๓	—

* เด็กกลุ่มนี้เป็นเด็กที่ยังไม่เคยมี Practice
 ** เด็กกลุ่มนี้ Practice กับ Farm A. มาก่อน

ภาคผนวก ๑๐

โรงเรียนที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้แบบทดสอบอ่านไทย

โรงเรียนที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้แบบทดสอบอ่านไทย

	โรงเรียน	ที่ตั้ง
๑.	วัดเบญจมบพิตร	ถนนศรีอยุธยา
๒.	วัดเวทวันธรรมवास	บางซื่อ
๓.	วัดน้อยนพคุณ	ราชวัตร
๔.	วัดไผ่ตัน	พหลโยธิน
๕.	วัดโบสถ์	สามเสน
๖.	วัดชนะสงคราม	บางลำภู
๗.	วัดใหม่อมตรศ	บางขุนพรหม
๘.	ปทุมวัน	ข้างโรงรถรางสะพานเหลือง
๙.	สามเสนนอก	บริเวณอาหารสงเคราะห์ห้วยขวาง
๑๐.	วัดใหม่ช่องลม	ถนนเพชรบุรีตัดใหม่
๑๑.	เทพลילה	ต. หัวหมาก
๑๒.	วัดอุทัยธาราม	ถนนเพชรบุรีตัดใหม่
๑๓.	มหาบุศย์	วัดมหาบุศย์ (ซอยอ่อนนุช ๒) สุขุมวิท
๑๔.	วัดบางนาใน	บางนา พระโขนง
๑๕.	บางจาก	บางจาก พระโขนง
๑๖.	วัดคลองเตย	คลองเตย
๑๗.	วัดธาตุทอง	พระโขนง
๑๘.	สายน้ำทิพย์	ซอยสายน้ำทิพย์
๑๙.	วัดไผ่เงิน	ต.บางโคล่ ถนนจันทร์ สะพาน ๒
๒๐.	วัดช่องลม	ถนนนางสีนจี มหาเมฆ
๒๑.	วัดราชสิงขร	ถนนเจริญกรุง
๒๒.	วัดคอกไม้	สารุประภีษฐ์
๒๓.	ช่องนนทรี	วัดช่องนนทรี สารุประภีษฐ์
๒๔.	วัดหลักสี่	หลักสี่ บางเขน
๒๕.	บางบัว	พหลโยธิน

	โรงเรียน	ที่ตั้ง
๒๖.	วัดศิลาทุการาม	วรจักร
๒๗.	วัดนิมมานรดี	บางแค ธนบุรี
๒๘.	วัดตรีทศเทพ	บางขุนพรหม
๒๙.	ยานนาวา	วัดยานนาวา
๓๐.	ลุมพินี	สวนลุมพินี
๓๑.	วัดมกุฏกษัตริยาราม	วัดมกุฏกษัตริยาราม
๓๒.	วัดจันทรสโมสร	บางกระบือ
๓๓.	มาแตร์เดอี	เพลินจิต
๓๔.	วัฒนาวิทยาลัย	สุขุมวิท
๓๕.	วัดมหาธาตุ	ท่าพระจันทร์
๓๖.	วัดราชนัคตา	ผ่านฟ้า
๓๗.	อำนวยการศิลป์	ถนนศรีอยุธยา
๓๘.	สตรีประเทืองวิทย์	ถนนเพชรบุรี
๓๙.	บ้านนาป่า	๑๘ ก.ม. จากกลางเมืองอุดร
๔๐.	บ้านหัวบึง	๒๕ ก.ม. จากกลางเมืองอุดร
๔๑.	บ้านพรานเหมือน	๑๘ ก.ม. จากกลางเมืองอุดร
๔๒.	บ้านก่อนใหม่	๒๒ ก.ม. จากกลางเมืองอุดร
๔๓.	บ้านคู้	๒๒ ก.ม. จากกลางเมืองอุดร
๔๔.	บ้านงอช	๒๒ ก.ม. จากกลางเมืองอุดร
๔๕.	บ้านหมากตูม	๒๔ ก.ม. จากกลางเมืองอุดร
๔๖.	บ้านนาเหล่า	๑๗ ก.ม. จากกลางเมืองอุดร
๔๗.	บ้านเต้าน้อย	๔ ก.ม. จากกลางเมืองอุดร
๔๘.	บ้านหนองบัว	๑ ก.ม. จากกลางเมืองอุดร
๔๙.	บ้านหนองขาม	๔ ก.ม. จากกลางเมืองอุดร
๕๐.	บ้านโก้ย	๑๐ ๑/๒ ก.ม. จากกลางเมืองอุดร
๕๑.	บ้านหมากแข้ง	ในเมืองอุดร

	โรงเรียน	ที่ตั้ง
๕๒.	หนองขอนกว้าง	๒ ก.ม. จากกลางเมืองอุดร
๕๓.	คำกั้ง	๗ ก.ม. จากกลางเมืองอุดร
๕๔.	ข้าวสาร	๑๑ ก.ม. จากกลางเมืองอุดร
๕๕.	บ้านน้ำคำ	๑๖ ก.ม. จากกลางเมืองอุดร
๕๖.	หนองสวรรค์	๖ ก.ม. จากกลางเมืองอุดร
๕๗.	บ้านหนองหิน	๔ ก.ม. จากกลางเมืองอุดร
๕๘.	บ้านหนองซุ่น	๙ ก.ม. จากกลางเมืองอุดร
๕๙.	นิคมสร้างตนเอง (บ้านหนองแซง)	๒๒ ก.ม. จากกลางเมืองอุดร
๖๐.	ร.ร. เทศบาล	ในเมืองอุดร
๖๑.	บ้านท่าตูม	๗ ก.ม. จากกลางเมืองอุดร
๖๒.	หนองวัวซอ	๒๕ ก.ม. จากกลางเมืองอุดร
๖๓.	บ้านหม่ม่น	๙ ก.ม. จากกลางเมืองอุดร
๖๔.	บ้านหนองบุ	๕ ก.ม. จากกลางเมืองอุดร